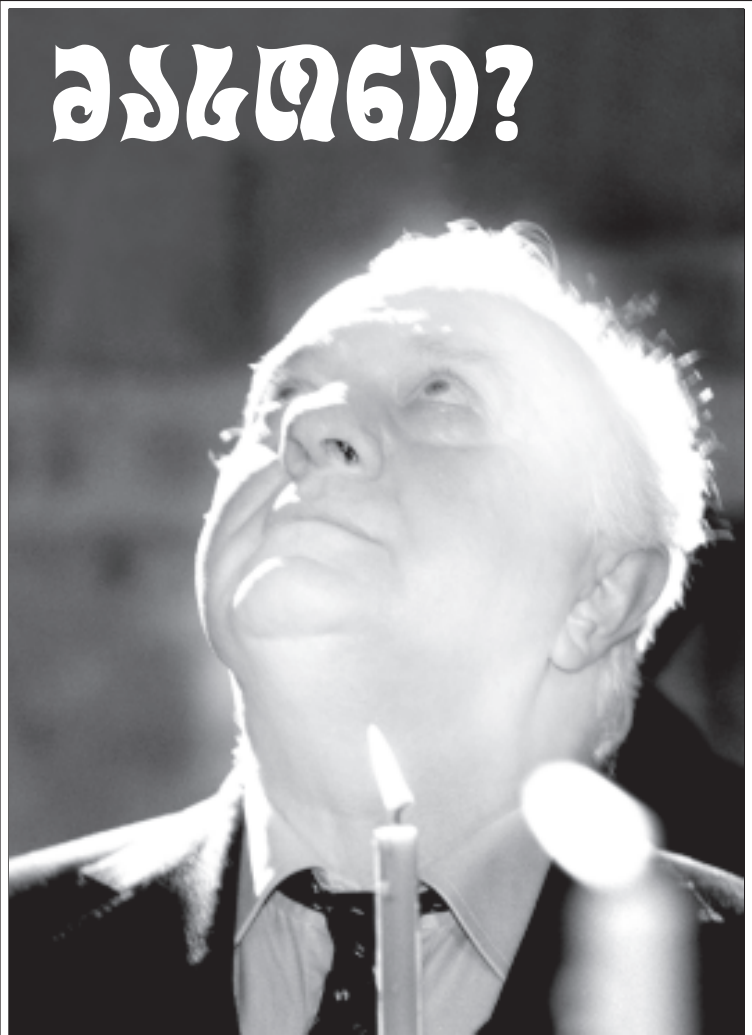
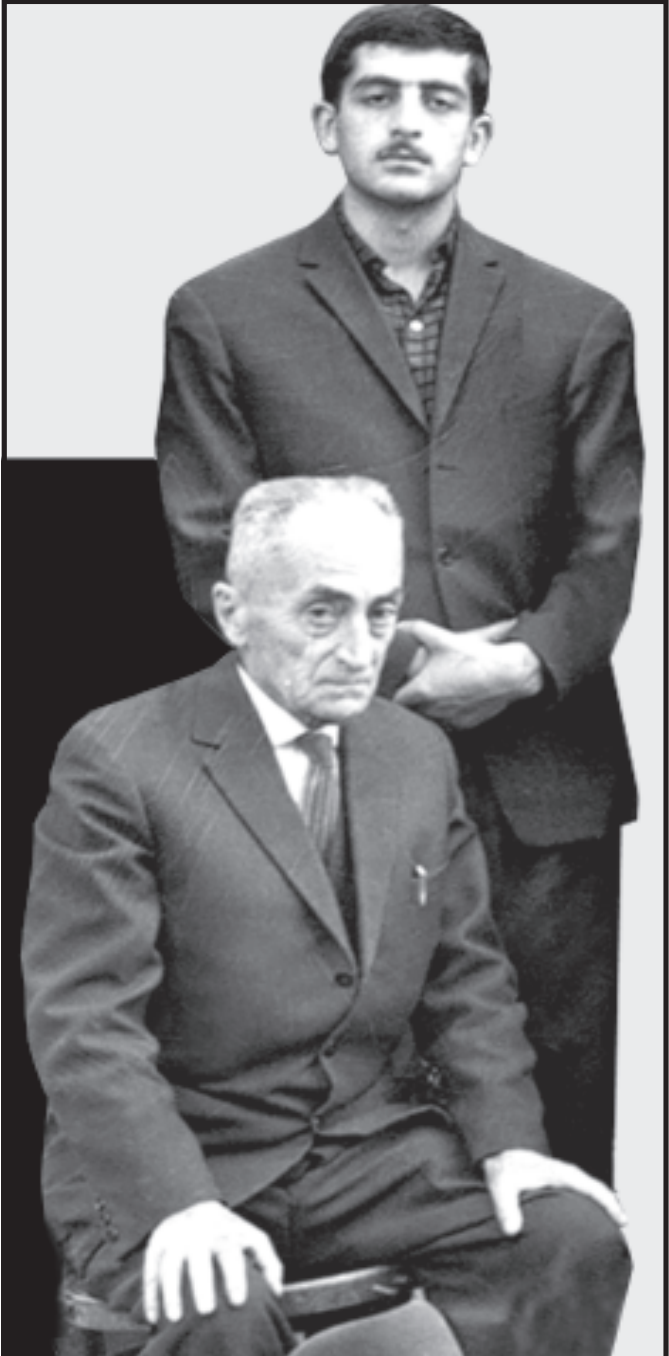

30 ოქტომბერს, კვირას, რუსულენოვან "ნაცონალური" ყველანი «მამული» იუბილეზე

მასტრო?

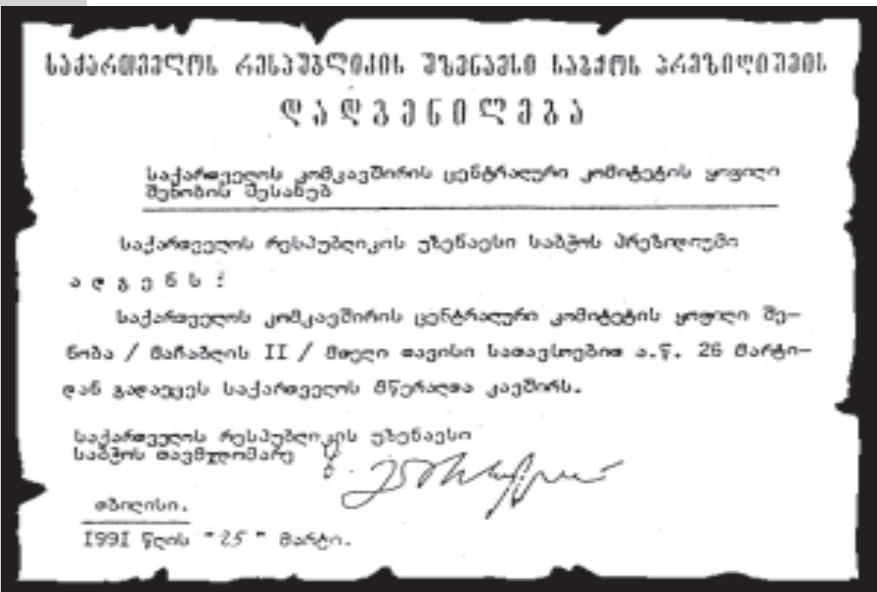

**როგორ
ქართველმა
მწერელმა
რა თქვა
ზვიადის
კომუნისტურ
სამსჯავროზე**

წაიკითხეთ:

ზვიად გამსახურდიას ბოლო ბუღი არ ჩაუღია!

ეს სამარცხვინო სტენოგრამა, რომელიც 1977 წლის 1 აპრილის სამარცხვინო სხდომის მუშაობაში გვახელეს, მრავალჯერ დაიბეჭდა პრესაში, მაგრამ არც ერთხელ შემცირებების და უხეში ჩასწორებების გარეშე. ჩვენი გაზეთი დღეს ვთავაზობთ ზვიად გამსახურდიას მწერალთა კავშირის რიგებიდან გარიცხვის სხდომის ზუსტ ჩანაწერს.

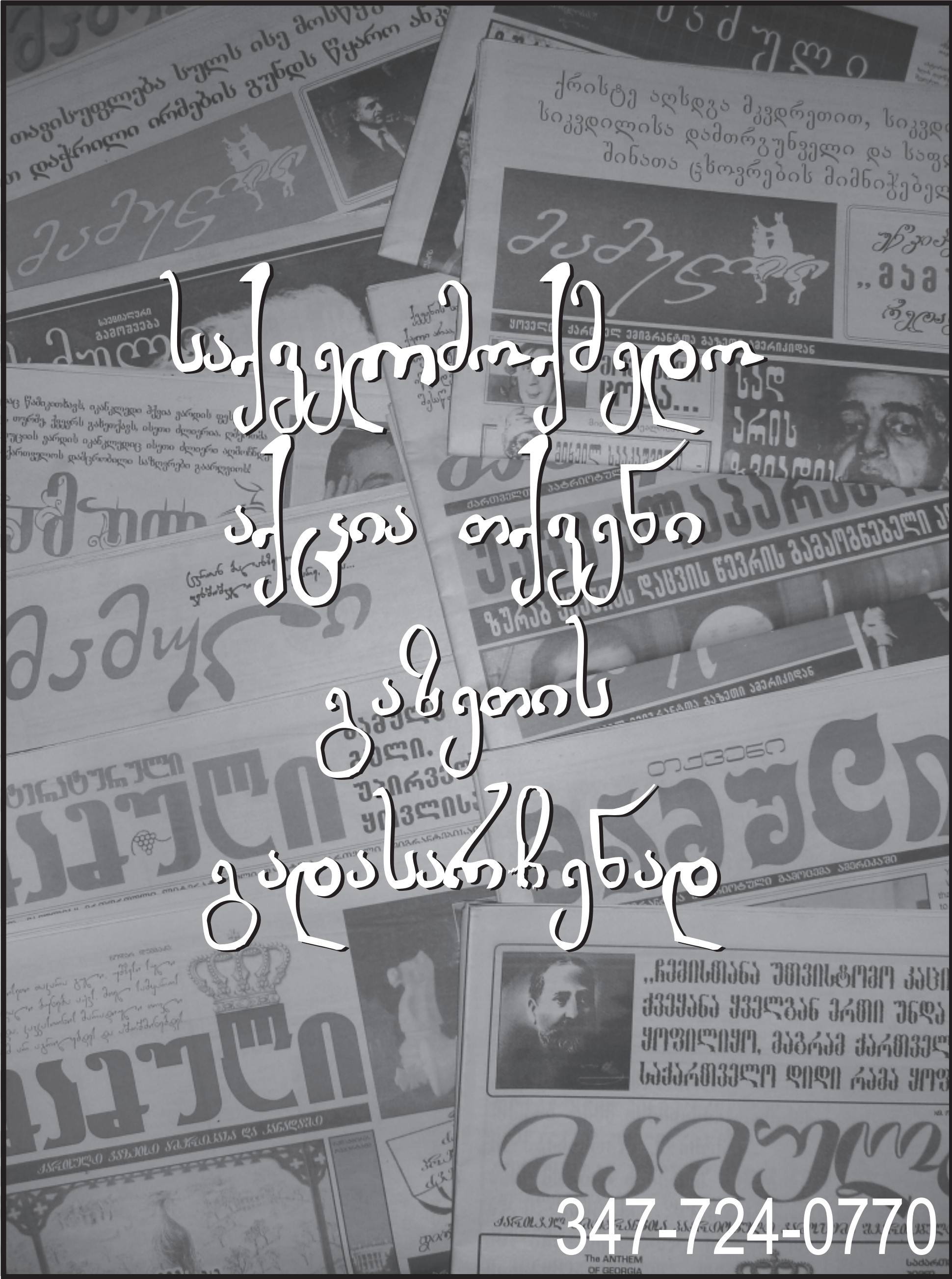
ვინა თქვა, რომ თათქარიძეანთ ლუარსაბს შთამომავალი არ დარჩენია?
ვის ეწადა დატოვებინა იგი უშვილობილად გადაცემული ქართულ რეალობაში?
ვინ იტვირთა ესოდენ დიდი „ცოდვა“?
ერთადერთი სიცოცხლესთან მართებული ბეწვზე უწვრილესი ხიდი ვინ გაუწყვიტა მას?
ვის ეწადა ლუარსაბის გენის ამოძირკვა ერის შგნებაში?

სამი სიკვდილი ერთი ხელნაწერით

მამული რელაქტორ-გამომცემელი
მანუჩარ კაჭახიძე
ჩვენი პარტნიორი:
P.O. Box 13121, Jersey City, NJ 07109
Phone: 347-724-0770
mamuli@comcast.net
www.open.ge/mamuli

30 ოქტომბერს, კვირას, რუსულენოვან „ნაცონალისტ“ ყველანი «მამულის» იუბილეზე

საქართველო აქვით თქვენი განვითის გარდასარჩენად

347-724-0770

გაიოზ კერატივილის ახალი რედაქცია ქართული ოთხთავისა

სახარება მათესი

დასაწყისი ნი. „მათელი“ № 14, 15.

თავი 9

1. და აღვიდა ნაგში და გავიდა გაღმა და დაბრუნდა ქალაქად თავისად.

2. და აპა, მოკვარეს საწოლზე მდებარე დაძვალად ცემული, და იხილა იესომ სარწმუნოება მათი და უთხრა დაძვალად ცემულსა მას: ნუ გეშინინ შეილო, მოგეტყვენს შენ ცოდვანი შენი!

3. და აპა ესერა, ზოგმა მწიგნობართაგანმა თავიანთთვის გულგებში თქვენს, ვითარმედ: ეს კაცი ღმერთსა ჰგმობს.

4. იცოდა იესომ ზრახვანი მათნი და უთხრა მათ: რად იზრახნით ძვირსა გულსა შინა თქვენსა?

5. რა უფრო უადვილეს არს სათქმელად: მოგეტყვენს შენ ცოდვანი შენი, თუ თქმაი: აღდგე და იარე?

6. ხოლო, რამეთუ უწყოდეთ, რომ ხელმწიფეები აქვს ძესა კაცისასა ქვეყანასა ზედა მიტევებათა ცოდვათა, — მაშინ უთხრა განრღვეულსა მას: აღდგე, აღიდე საწოლი შენი და წადი შენს სახლში.

7. და მეყვსულად აღდგა იგი და წარვიდა სახლსა თავისა.

8. იხილა რაი ესე ხალხმა, გაუვირდათ და აღიღებდნენ ღმერთსა, რომელმაც მისცა ესევითარი შეძლება აღამიანებს.

9. და მოდიოდა იქიდან იესო, და იხილა კაცი საზვრესთან მჯდომი სახელად მათე, და უთხრა მას: გამომეცე და წამოვადგა ისიც და აედევნა მას.

10. და ოდეს სუფრასთან იჯდა სახლსა შინა, მრავალი მეზვერე და ცოდვილი მოვიდა და მოუხსნდნენ გვერდით იესოსა და მოწაფეებს მისას.

11. და ვითარცა ნახეს ესე ფარისევლებმა, უთხრეს მოწაფეთა მათ: რაისათვის მეზვერეთა და ცოდვილთა თანა სუამს მოძღვარი თქვენი?

12. ხოლო იესომ, ვითარცა შეესმა, უთხრა მათ: მკურნალი ჭირდება არა ჯანმრთელებს, არამედ ავადმყოფებს.

13. ხოლო თქვენ წადით და ისწავლეთ, რას ნიშნავს: წყალობა მენებას და არა მსხვერპლი. რამეთუ მოვსულვარ, რომ ვუხმე არა მართალთა, არამედ ცოდვილთა?

14. მაშინ მოვიდნენ მასთან მოწაფენი იოანესნი და უთხრეს: რაისთვის ჩვენ და ფარისევლებნი ემარხულობთ ბევრს, ხოლო მოწაფენი შენი არა მარხულობენ?

15. და უთხრა იესომ მათ: ხელეწიფებთ მეჭორწინებს გლოვას, სანამ მათთან არს სიძე? დადგება დღენი, რაჟამს წაერთმევათ სიძე იგი და მაშინ იმარხებენ!

16. არგინ არ აკერებს უხმარსა საკერებელის ნაჭერსა ძველსა ტანსაცმელზე, რამეთუ მოვგლიჯების ახალი ძველსა და უარესი ნახევი გაჩნდება.

17. არცა, ღვინოსა ახალსა, ძველსა ტიკებში არ ასხამენ, რათა არ დახეთქოს ტიკები და ღვინო არ დაიქცეს და ტიკები განადგურდეს. არამედ, ახალი ღვინო ახალ ტიკებში ისხმება და ორივენი ინახებიან.

18. და ვითარცა ამას ეუბნებოდა მათ, მოვიდა ერთი მთავარი, თავანისცა და უთხრა: ასული ჩემი ეს-ესაა გარდაიცვალა. არამედ, მოვედ, და დასდევ ხელი შენი მასზე და გააცოცხლებდა.

19. და აღდგა იესო და გაჰყვა მას და მოწაფენიც მისნი მასთან ერთად.

20. და აპა, ესერა, დედაკაცი ერთი, რომელსაცა დენი სისხლისა სტანჯავდა თორმეტი წელიწადი, მიეახლა უკანა მხრიდან და შეეხო სამოსლისა მისისა ბოლოს.

21. რამეთუ ამბობდა გულსა თავისა, ვითარმედ: უკეთუ, შეეხო მხოლოდ სამოსელსა მისსაც, — განვიკურნო.

22. ხოლო იესო, მობრუნდა, შეხედა მას და უთხრა: ნუ გეშინინ, ასულო! სარწმუნოებამან შენმან გაცხოვნა შენ. და განიკურნა დედაკაცი იგი იმავე ყამიდან.

23. და მივიდა იესო სახლსა მას მთავრისასა და იხილა იქ, მესტვირენი და მოგროვილი ხალხი და შვითი.

24. და უთხრა მათ: განეშორეთ, რამეთუ არა მომკვდარ არს ეგე, არამედ სიხნავს. ხოლო ისინი დასცილდნენ მას.

25. და რაჟამს გამოყარეს ხალხი, შევიდა და მოსჭიდა ხელზე და აღადგინა გოგონა იგი.

26. და განითქო ამბავი ესე ყოველსა მხარესა მას.

27. და როცა მოემართებოდა იქიდან იესო, დაედევნა ორი ბრმა და დალაღებდნენ და იძახდნენ: შეგვიწყალებ ჩვენ, ძეო დავითისაო!

28. და ვითარცა შევიდა იესო სახლში, შეჰყენნ ბრმანი, და უთხრა მათ იესომ: გრწამთ, რამეთუ ძალმიძს მე ამის გაკეთება? უთხრეს მათ: დი-ახ, უფალო!

29. მაშინ შეეხო თვალთა მათთა და უთხრა მათ: სარწმუნოებისა თქვენისამებრ გეყავნ თქვენ!

30. და მეყვსულად აღვირინათ თვალები. და მკაცრად უთხრა იესომ მათ: იცოდეთ, არავინ არ იცოდეს.

31. ისინი კი როცა წავიდნენ, მოპვინეს ამბავი ესე მთელ იმ მხარეში.

32. და როცა გამოვიდნენ ისინი, მოკვარეს მას კაცი ყრუ⁴ და ეშმაკეული.

33. და ვითარცა განიღვენა ეშმაკი, იწყო ლაპარაკი ყრუმ და გაკვირბულიყო ხალხი და ამბობდა: არასადა ისრაელთა შორის ასეთი რამ ჯერ არ ყოფილა.

34. ხოლო ფარისევლები ამბობდნენ: მთავრითა ეშმაკითა განადგებსო ეშმაკთა.

35. და იარებოდა იესო ქალაქებსა და დაბებსა ყოველსა, და ასწავლიდა სინაგოგებსა მათთა, და ჰქადაგებდა სახარებასა სასუფეველისასა. და ჰკურნავდა ყოველსა სენსა და ყოველსა უძლურებასა ხალხისასა.

36. და ვითარცა იხილა სიმრავლე ხალხისა, შეებრადა ისინი, რამეთუ იყვნენ დამაშვარანი და დაფანტულნი ვითარცა ცხოვარნი, რომელთაც არა ჰყავთ მწყემსი.

37. მაშინ უთხრა მოწაფეთა თავისთა, ვითარმედ: სამკალო ფრიად არს, ხოლო მომკველი — ცოტა.

38. ევედრებით უფალსა სამკალისასა, რათა გაიყვანოს თავისა სამკალსა მუშაენი მკისანი.

თავი 10

1. და მოუწოდა ათორმეტთა მოწაფეთა თავისთა და მისცა მათ ხელმწიფეობა სულთა ზედა არ-

ნასხამდეთ. უსასყიდლოთ მიგიღით და უსასყიდლოდვე გასცემდეთ.

9. ნუ იჭინებთ თან ნურცა ოქროსა, ნურცა ვერცხლსა, ნურცა სპილენძსა თქვენს შემოსარტყმლებზე.

10. ნურცა გუდასა გზასა ზედა, ნურცა ორსა სამოსსა, ნურცა სანდალთა, ნურცა კვრთხსა, რამეთუ ღირს არს მუშაკი საზრდოსა⁵ თავისისა.

11. რომელსა ქალაქსა თუ დაბასა შეხვდეთ, გამოიკითხეთ ვინაა ღირსეული და იქ დარჩით, ვიდრე წამოხვიდოდეთ.

12. და შესვლისას სახლსა მას, მიესალმეთ და უთხარით: მშვიდობა სახლსა ამას.

13. და უკეთუ სახლი იგი ღირსი იყოს, მიუვიდეს მშვიდობა თქვენი მას. უკეთუ არა ღირსი იყოს, მშვიდობა თქვენი, თქვენვე დაგიბრუნდეთ.

14. და უკეთუ არგინ არ შეგიწყნაროთ და არცა ისინიონ სიტყვანი თქვენი, მაშინ სახლიდან თუ მათი ქალაქიდან გარეთ გამოსვლისას გაიყრვიენით მტკერნი ფერხთაგან თქვენი.

15. ჰეშმარითად გეუბნებით თქვენ: უმოლხინეს იყოს ადგილი სოლომოსა და გომორისა დღესა მას განკითხვისა, ვიდრე ქალაქი იგი.

16. აპა, მე მიგავლინებთ თქვენ, ვითარცა ცხვართა, მგელთა შორის; მაშ, იყავით, მეცნიერნი, ვითარცა გველნი, და უმანკონი, ვითარცა მტრედნი.

17. გაფრთხილდით ხალხთან, რამეთუ ისინი

იესო ქრისტეს მიერ ბრმის განკურნება

აწმიდათა, რათა განასხმიდნენ მათ და ჰკურნავდნენ ყოველსა სენსა და ყოველსა უძლურებასა.

2. ხოლო ათორმეტთა მოციქულთა სახელები ესე არს: პირველი სვიმონი, რომელსაც ეწოდა პეტრე, და ანდრია მამი მისი, იაკობ ზებედეს ძე და იოანე, მამი მისი,

3. ფილიპე და ბართლომე, თომა და მათე მეზვერე, იაკობ ალფეს ძე და ლებეოსი, რომელსაც ეწოდა თადეოსი.

4. სიმონ კანანელი და იუდა ისკარიოტელი, რომელმაც გასცა იგი.

5. ესე ათორმეტნი წარავლინა იესომ, ამცნო მათ და უთხრა: გზასა წარმართთასა ნუ ივლით, და ქალაქსა სამართლებელთასა ნუ შეხვალთ.

6. არამედ მიხვიდოდეთ უფროვე ცხოვართა მათ წარწყმედულთა სახლისა მის ისრაელისათა.

7. და როცა მიხვიდით, იქადაგეთ და თქვით, რამეთუ: მოახლოებული არს სასუფეველი ცათა.

8. უძლურებს ჰკურნავდეთ, მკვდართა აღადგენდეთ, კეთროვანთა განსწმედდეთ, ეშმაკთა გა-

შეკვნი იხილ განსავლელისა და მკურნებლისა, განსვენებულ კათალიკოს-პატრიარქ მუხომ II-ის ნათელ ხსოვნას

მიგცემით კრებულს⁷ და მათ სინაგოგებში⁸ და გიწყებთ ცემას.

18. და მთავართა და მეფეთა წინაშე წარგადგინონ ჩემს გამო თქვენ, დასამოწყებლად მათდა და წარმართთა.

19. და რაჟამს გადაეცემით, ნუ ზრუნავთ როგორ და რა უთხრათ მათ, რამეთუ მას ჟამსა შინა მოგვეცეთ თქვენი, თუ რა უნდა თქვათ.

20. რამეთუ არა თქვენ იყოთ მეტყველნი, არამედ სული მამისა თქვენისა, რომელიც ილაპარაკებს თქვენში.

21. რამეთუ მისცეს ძმამან ძმის სიკვდილად და მამამან შვილი. და აღდგნენ შვილი მამა-დედათა ზედა და ჰხოცავდნენ მათ.

22. და იყოთ თქვენ მოძულეებულნი ყველასაგან სახელისა ჩემისა გამო. და რომელმან დაითმინოს სრულიად, იგი ცხოვდეს.

23. როცა განიღვენით ერთი ქალაქიდან, ილტვოდეთ მეორეში. ჰეშმარითად გეუბნებით თქვენ: ვერ მოასწოროთ მოვლა ქალაქთა ისრაელისათა, რომ ძე კაცისათი მოვა.

24. არა არს მოწაფე თავის მოძღვარზე მეტი, არცა მსახური თავის ბატონზე მეტი.

25. საკმარის არს მოწაფისათვის, უკეთუ იყოს ვითარცა მოძღვარი თავისი, და მსახურისათვის, ვითარცა მთავარი მისი. უკეთუ სახლისა უფალსა ბელზებული უწოდეს, მის შინაურებზე უარესს არ იტყვიან?

26. ნურაფრით შეგეშინებდით მათი, რამეთუ არა არს დაფარული, რომელიც არა გამოჩნდეს, და არცა საიდუმლო, რომელიც არა განცხადდეს.

27. რასაც თქვენ ბნელში გეუბნებით, ნათელსა შინა თქვით და რასაცა ყურით მოისმენთ, ერღობიდან იქადაგეთ.

28. მათი ნუ გეშინით, რომლებიც ხორცს ჰკლავენ, ხოლო მოკვლა სულისა — ვერ ხელეწიფებთ. არამედ გეშინოდეთ უფროსი მისი, რომელიც შემძლებელ არს სულიცა და ხორციც წარწყმედოს გენისასა შინა.

29. განა ორი ბელური ერთ ასარად⁹ არ იყიდება? და ერთი მათგანიც კი არ დაეცემის მოწაფე თვინიერ მამისა თქვენისა.

30. ხოლო თავისა თქვენისა ყოველნი თმანიც კი დათვლილნი არიან.

31. ნუ გეშინით, რამეთუ მრავალთა ბელურათა უმჯობეს ხართ თქვენ.

32. ყოველი, რომელმან მალიაროს წინაშე კაცთა, მეც ვალიარო იგი წინაშე მამისა ზეცათათისა.

33. და რომელმან უარმყოს მე წინაშე კაცთა, უარყო იგი მეც წინაშე მამისა ჩემისა ზეცათათისა.

34. ნუ ჰგონებთ, ვითარმედ მოვედ მე მოვენად მშვიდობისა ქვეყანასა ზედა; არა მოვედ მოვენად მშვიდობისა, არამედ მახვილისა.

35. რამეთუ მოვედ განვიყო ვაჟი — მამისაგან თავისისა და ასული დედისაგან თავისისა და რძალი დედამთილისაგან თავისისა.

36. და მტრები იყვნენ კაცისა სახლულნი თავისნი.

37. რომელსაც უყვარდეს მამაი ანუ დედაი უფროსი ჩემსა, არა არს იგი ჩემდა ღირს; და რომელსაც უყვარდეს ძე ანუ ასული თვისი უფროსი ჩემსა, იგი არა არს ჩემდა ღირს.

38. და რომელმან არა აღიღოს ჯვარი თვისი და შემომიდგეს მე, იგი არა არს ჩემდა ღირს.

39. რომელმან მოიპოვოს სული თვისი, წარიწყმედოს იგი, და რომელმან წარიწყმედოს სული თვისი ჩემთვის, მან მოიპოვოს იგი.

40. რომელმან შეგიწყნაროთ თქვენ, მე შემიწყნარა; და რომელმან მე შემიწყნაროს, შემიწყნაროს მომავლინებელი ჩემი.

41. რომელმან შეიწყნაროს წინასწარმეტყველი წინასწარმეტყველის სახელით, წინასწარმეტყველის საზღაური მიიღოს; და რომელმან შეიწყნაროს მართალი მართლის სახელით, საზღაური მართლისა მიიღოს.

42. და რომელმან ასევე ერთს ამ მცირეთაგანს თუნდა ერთი შესასმელი ცივი წყალი მოწაფის სახელით, ჰეშმარითად გეუბნებით თქვენ, არ დაეკარგოს საფასური თავისი.

გაგრძელება იქნება

1. რუსულ თარგმანში: „ВЗЯЛ ПОСТЕЛЬ СВОЮ“, თუმცა ქართულ ტექსტში ეს თავისთავად იგულისხმება.

2. ეფრემ II-ის გამოცემაში დაფიქსირებულია „ცოდვილთა სინანულად“, ანუ რუსულშიც, მაგრამ გ. მთაწმინდელისეული რედაქციით არის მართლ „ცოდვილთა“, რაც კონტრასტის მიხედვით სწორ ფორმად მიგვაჩნია.

3. სახარების ზოგ რედაქციაშია „ამაღლებდნენ“, კონტრასტით „წაერთმევათ“ უფრო სწორ ფორმად მივიჩნიეთ. ამით იესო ჯვარცმას უნდა მიანიშნებდეს.

4. „ჟრუ“ ინსერცია ადისის და გ. მთაწმინდელისეულ თარგმანშიც. რუსულ და სახარების ევკლია ახალ ქართულ თარგმანში ეს ტერმინი ჩანაცვლებულია „მუხჯი“-თ, რაც, ჩვენის აზრით, ლავსუსა და 33-ე მუხლის არასწორი ინტერპრეტაციიდან მომდინარეობს. „ჟრუ“ თავისთავად გულისხმობს დამუნჯებულს, ე.ი. მუხჯს, რამდენადაც არ ეუფრება და ამ მიზეზით ვეღარ ლაპარაკობს. ანალოგიური აღწერილობა მათეს 12-22-შიც, სადაც განკურნებული ყრუ ლაპარაკს იწყებს.

5. „საზრდოა“ ადისის თარგმანში, ხოლო მათეთთან აქ, და ლუკასთან (10,7) და სხვა რედაქციაში „სასყიდელი“, ანუ საზღაური, გასამრჩელი; შეიძლება აქ იესო ციტირებას ახდენდეს მამისდელი გამოხატუებისას და „სასყიდელი“ უფრო მიზანშეწონილი იყოს ტექსტისათვის.

6. სინედრიონი, სასამართლო.

7. ადისის თარგმანში: „ურაკაბარაკთა მათთა“ („თვალსაჩინო ადგილი“. საბა.)

8. წვრილი მონეტა.

ორივე სივრცე პარტიის სივრცეში პარტიის წევრებს დასახლება, ანუ პარტიული მდივნის როლი ხელოვნებასა და მკვლევარებაში

წინასწარ მინდა, პარტიის ვითარება იმ ადამიანების ხსენებით წინაშე, რომლებმაც ამ წერილში ვილაპარაკებო. აქვე დიდ ბოდიშს ვუხდით ამ ადამიანების ახლობლებს, მეგობრებს, ნათესავებს, საერთოდ, საზოგადოებას, რადგან თემა, რომელზეც ამ წერილში ვიმსჯელებთ, მტკივნეული, უსიამოვნო, საჩინო თემაა, მაგრამ სხვა გზა არა გვაქვს - ამ თემას გვერდს თუ ავუვლით, ჩვენ ვერასოდეს მივუახლოვდებით სიმართლეს და ვერასოდეს გავიფიქრებთ იმ არაადამიანურ მეთოდებს, რომლებითაც საქართველოს მოქალაქეებს უსწორდებიან.

ამ მეთოდების ტექნოლოგია იმდენად შეზარათოვანი და ცინიკურია, იმდენად სატანისტური და აბუჩად ამგდებიან, მწიფია, ირწმუნო, რომ ასეთი რამ იმ საქართველოში ხდება, რომელსაც პრეტენზია აქვს, ერქვას უძველესი ცივილიზაციის, ჰუმანური იდეების, მაღალი ზნეობრივი კატეგორიების ქვეყანა.

საშინელებაა, როცა ადამიანებს კლავენ, მაგრამ ასევე უფრო საშინელებაა, როცა ადამიანს არამარტო ფიზიკურად კლავენ, არამედ ანადგურებენ მორალურადაც. დევიდს თუ ვიხსენებთ მის ღირსებას, სახელს, ავტორიტეტსაც, აწებებენ ისეთ იარაღებს, რომ მისმა შვილებმა და ახლობლებმა მისი გამოსარჩელების და დაცვის ხალისი დაკარგონ, ხოლო საზოგადოება აიძულონ, პროტესტს დღემდე არჩიონ.

ადამიანთა განადგურების ამგვარი მეთოდი უკვე სისტემის ხასიათი მიიღო, ეს კი საგანგაშო და სახიფათოა, ამიტომაც გადავწყვიტეთ, არ მოვრიდებოდით ამ არადელოკატურ საკითხს და სათქმელი ღიად, გახსნილად გვეთქვა.

საზოგადოება, რომელსაც განსჯის, მოვლენათა კრიტიკული შეფასების და, უბრალოდ, საღად აზროვნების უნარი შერჩენია, არ შეიძლება, არ გააკვირვოს და არ გააოგნოს ერთმა გარემოებამ - საქართველოში ბოლო ოთხი წლის განმავლობაში სამი ცნობილი ადამიანი დაიღუპა და სამივეს სიკვდილს ერთი ფონი, ერთი მოტივი უდევს სარჩულად.

სამი სიკვდილი ერთი ხელწერით, თითქმის იდენტური სამი სცენარით, რომლებსაც განვითარების ერთი საერთო ღერძი და ხერხემალი აქვს.

გიორგი სანაია, ნუგზარ საჯაია, ზურაბ შანიანი...

გიორგი სანაია, ცნობილი ჟურნალისტი, საკუთარ ბინაში მოკლა შეიარაღებულმა პირმა, რომელსაც უიარაღო სანაიამ გაუპატრონა „დაუპირა“. აფექტში ჩაგვარდნილი სუბიექტმა მოძალადე ტყვიით განგმირა.

მომხდარს მეტი დამაჯერებლობა რომ მისცემოდა, მილიონობით მაყურებელს ტელევიზიით რამდენჯერმე აჩვენეს პირველხარისხილი სანაიას ცხედარი, რომელსაც მხოლოდ ტრუსები ეცვა. ამ „ისტორიულ“ სცენას მხოლოდ მოაყოლეს ჭორები, რომ ჟურნალისტს ტრუსებიც კი არ ეცვა და ის მოგვიანებით ჩააცვს შემთხვევის ადგილზე მისულმა სამართალდამცავებმა.

სანაიას სიკვდილის ფონი და მოტივი - ჰომოსექსუალიზმი!

დაიკითხა ასეულობით ჰომოსექსუალისტი, ვინც ერთხელ მაინც დამდგარა ცირკის მიღამებთან (ცირკს იმიტომ უტრიალებდნენ გამოძიებლები, რომ თქვა, თითქმის სანაიამ ხურცილაგა სწორედ ცირკის მიღამებში აიყვანა). ბოლოს ერთი ასეთი ადამიანიც გამოჩნდა (ისიც ჰომოსექსუალიზმში ეჭვმიტანილი), რომელმაც დაადასტურა, რომ სანაია, მანქანით იმ დამეს მართლაც ნახა გმირთა მოედანზე, თერთმეტსართულიანთან.

მოკლედ რომ ვთქვათ, ძიება ცალმხრივად, ჯიუტად მიდიოდა ერთი გზით და ერთი მიმართულებით - როგორმე დაემტკიცებინა, რომ სანაია, თავისივე არაქანსალი სექსუალური ორიენტაციის და არა მისი ჟურნალისტური მოღვაწეობის ან კიდევ სხვა ფაქტორების მსხვერპლი შეიქნა.

გამოძიების წინასწარ აკვიატებულ იდევს ხალისით ადასტურებდა სანაიასგან „დაზარალებული“ მხარეც.

ხანგრძლივი დებატების შემდეგ „მოუკრიბებელმა და ობიექტურმა“ სასამართლომ ისეთი განაჩენი გამოუტანა სანაიას, რომ მასთან შედარებით, მისი მკვლელის - ხურცილავას სასჯელი ხუმრობად მოგჩვენებთ - სანაია ჰომოსექსუალისტი იყო და ეს უბედურება მან თავს თვითონ დაიტყნა.

ასეთი იარაღით „დამწვევით“ შეატყვის სანაია მის ოჯახს, საზოგადოებას და, საერთოდ, ისტორიას.

სერიოზული შესწავლის საგანი არც კი გამხდარა უამრავი ისეთი ფაქტი, რომლებიც პირდაპირ

მიანიშნებდა, რომ სანაიას მკვლელობა შეიძლებოდა უშუალო კავშირში ყოფილიყო პოლიტიკურ საკითხებთან, ვიღაცის ფინანსურ-კრიმინალურ ინტერესებთან და ა.შ.

გამოძიების და შემდეგ „ობიექტური“ სასამართლოს ყურადღების მიღმა დარჩა ის ფაქტიც, რომ სანაიამ ტრაგიკულ შემთხვევამდე რამდენიმე დღით ადრე, ბინის გასაღები დაკარგა. ეს და სხვა ასეთი დეტალები გულგრილად მოისროლეს გვერდზე, მათ შორის, უყურადღებოდ დარჩა ის ამბავიც, რომ ტრაგიკული შემთხვევამდე დღით ადრე, სანაია ბათუმს ესტუმრა. უცნაურია, რომ ბათუმის სახელი მოგვიანებით ნუგზარ საჯაიას და ზურაბ შანიანს სიკვდილთან დაკავშირებითაც ამოტივტივდება - საჯაია თვითმკვლელობამდე ცოტა ხნით ადრე რამდენჯერმე სტუმრობდა ბათუმს, ბოლოს კი შევარდნაძესთან კატეგორიულად განუცხადებია, რომ

მიწებებული კაცის გამოსარჩელება სახიფათო საქმეა - გამოსარჩელებელს შეიძლება იგივე იარაღი მიაწებონ აგრესიულმა მორალისტებმა, რომლებიც საქართველოში ყოველთვის მრავლად იყვნენ და საზოგადოებრივი აზრის ფორმირებაზე უზარმაზარ გავლენას ახდენდნენ.

მომხდარი ტრაგიკული პირველადი დღეებში გამოითქვა ეჭვი, რომ საჯაიამ თავი კი არ მოიკლა, ის მოკლეს. ამ ეგრისის, განსაკუთრებული კატეგორიულობით, აჭარის მაშინდელი ლიდერი ასლან აბაშიძე ამკვიდრებდა.

მოგვიანებით შევარდნაძე გაიხსენებს, თვითმკვლელობამდე ცოტა ხნით ადრე როგორ შევიდა მასთან ბატონი ნუგზარი და კატეგორიულად მოითხოვა, რომ ბათუმში აღარასოდეს გვეგზავნათ.

შევარდნაძე არ აზუსტებს თუ რა საერთო შეიძლება ჰქონდეს ბათუმში წასვლაზე უარის თქმის მსსკვდილთან.

და სკანდალური ინფორმაციებს გამოკიდებულ იმ ვითომ ჟურნალისტების შეითხრობილი პუბლიკაციები, რომლებიც ას დოლორად საჯაიას კი არა, საკუთარ პაპასაც კი ჰომოსექსუალისტობასაც დააბრალებენ და სადომოზოხისტობასაც.

დაბოლოს, მინდა, ერთი ამბავი გავხსენო, რომლის მოწმეც მე თავად გახლავართ და რომლის შესახებაც დღეს პირველად ვეყვირე სახალხო.

ის დრო იყო, როდესაც შევარდნაძესა და ჟვინია-სააკაშვილის გუნდს შორის შავმა კატამ გაიბრინა. დაპირისპირება დღითი დღე მწვავედებოდა და სულ უფრო და უფრო უკომპრომისო ხასიათს იღებდა. ერთ ცნობილ პუბლიცისტს, რომელიც შევარდნაძეს უჭერდა მხარს და მწვავედ აკრიტიკებდა ჟვინიასაც, სააკაშვილსაც და, საერთოდ, მთელ ოპოზიციას, მისსავე კაბინეტში ესტუმრობდა. ტელეფონმა დარეკა. პუბლიცის-

სამი სიკვდილი

ბათუმში აღარასოდეს ჩავიდოდა. პრესაში გაკრთა ინფორმაცია, რომ იმ კონსპირაციული ბინის დამქირავებლები, სადაც ჟვინია დაიღუპა, ბათუმელები იყვნენ, თუმცა ამ ინფორმაციისთვის, რატომღაც, ყურადღება არავის მიუქცევია და მალევე მიივიწყეს.

ნუგზარ საჯაია - უშიშროების საბჭოს მდივანი, შევარდნაძის ხელისუფლების რუხ კარდინალად წოდებული უშიშვნელოვანესი ფიგურაა, რომლის გარეშე არ წყდებოდა საგარეო თუ საშინაო პოლიტიკის ყველაზე წვერილი საკითხიც კი, უზარმაზარი გავლენისა და კავშირების მქონე პიროვნება, ჭკვიანი, გაწონასწორებული ადამიანი, მრავალი პოლიტიკური ბატალიის მონაწილე, რომელიც პოლიტიკურ ოპონენტებთანაც კი ახერხებდა კეთილგანწყობილი ურთიერთობის შენარჩუნებას.

მის სახელს უკავშირებდნენ თითქმის ყველა მნიშვნელოვან საკადრო ცვლილებას ხელისუფლებაში. სწორედ საჯაიას კადრებზე იწოდებოდა ჩინოვნიკთა ის ახალი თაობა, რომლის წარმომადგენლებს ადმინისტრაციული ხელისუფლების თითქმის ყველა საკვანძო პოსტი ეჭირათ.

ნუგზარ საჯაია დიდ ძალაუფლებას ფლობდა და მისგან აღზრდილი და დაწინაურებული კადრების წყალობით, პოლიტიკური ცხოვრების მთელ არეალს აკონტროლებდა.

და, უკვე, გამოგნებელი ინფორმაცია: ნუგზარ საჯაიამ თავის კაბინეტში თავი მოიკლა! მას არ დაუტოვებია წერილი, სადაც ახსნიდა ამ საბედისწერო გადაწყვეტილების მიზეზებს; სიკვდილის წინ არ უცდია, თუნდაც ერთი ადამიანისთვის გაეწიო ის ტკივილი, წყენა ან იმ გამოუვალი მდგომარეობის არსი, რის გამოც თავს იკლავდა.

ერთადერთი, რაც თითქმის ნათესს ჰქვია ამ ბურუსით მოკვლულ თვითმკვლელობის მიზეზებს, მის სამუშაო მაგიდაზე გადაშლილი გაზეთი იყო, რომლის ერთ-ერთ პუბლიკაციაში საქართველოს თავდაცვის ყოფილი მინისტრი „პუტჩის“ მოთავე და სამხედრო გადატრიალების თავგადაც, კიტრავანი, საჯაიას ჰომოსექსუალისტობაში სდებდა ბრალს და პირდაპირ აცხადებდა: „ეგ ხომ ცნობილი პედერასტია“.

სწორედ ეს პუბლიკაცია დასახელდა ნუგზარ საჯაიას თვითმკვლელობის მთავარ მოტივად - თავმოყვარე ადამიანმა ვერ აიტანა მისი ღირსების შეურაცხყოფილი ეს ბინძური ბრალდება და აფექტურ მდგომარეობაში მყოფმა თავი მოიკლა.

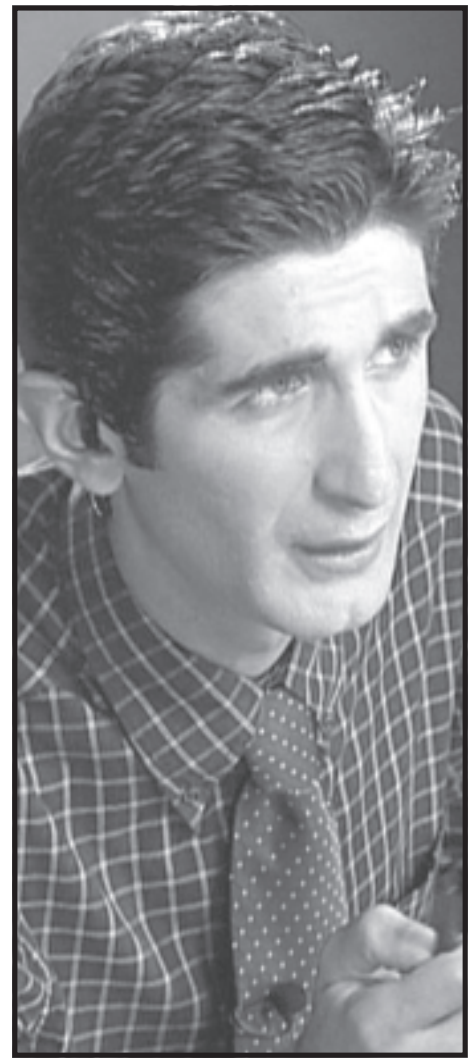
ასეთი გახლდათ უშიშროების საბჭოს მდივნის ტრაგიკული აღსასრულის ოფიციალური, ფაქტობრივად, ერთადერთი და უალტერნატივო ვერსია, რომლის გაბათილება ოფიციალურ წრეებს, არც მაშინ და არც შემდგომ, არ უცდიათ.

ნიშანდობლივია, რომ გაზეთის ამ საბედისწერო ნომრის გამოსვლას წინ უძღოდა არაერთი სხვა წერილი, სადაც პირდაპირ არა, მაგრამ მიანიშნებდა, ირიბად, სხვადასხვა ავტორები დაჟინებით მიუთითებდნენ ვიღაც ძალიან მაღალი თანამდებობის პირზე, რომელიც, თურმე, ჰომოსექსუალისტი და რომელიც ხელისუფლების უმწიკვლო რეპუტაციას ლაფსა და ტალახში სვრის.

არც კიტრავანისთვის და არც გაზეთის რედაქციისთვის ისეთი ინფორმაციის გავრცელებისთვის, რომელიც თვითმკვლელობამდე მიიყვანა ადამიანი, ზუსტად კი არავის აუფრენია და სისხლის სამართლებრივ პასუხისმგებლობას ვინ ჩივის, ხმა-მაღალი საყვედურიც არავის უკადრებია.

სამწუხაროდ, არც საზოგადოების მხრიდან მოპყლია ამ ამბავზე ფაქტს დიდი აღფრთობა და არც ნუგზარ საჯაიას მიერ აღზრდილი და მაღალ თანამდებობებზე მისივე რეკომენდაციით დანიშნულ მინისტრებს მოუკლავთ მინცდამინც თავი დამნაშავეთა დაქვის მოთხოვნით.

საქართველოში ჰომოსექსუალისტის იარაღი-

არავის მოუქცევია ყურადღება იმისთვისაც, რომ საჯაიას სიკვდილის შემდეგ საქართველოს პოლიტიკურ ცხოვრებაში ბევრი რამ რადიკალურად შეიცვალა, რაც მოგვიანებით შევარდნაძის და მისი ხელისუფლების დამხობით დასრულდა, მანამდე კი, ზუხულისაგეთი დაინგრა ის სახელისუფლო შენობა, რომელსაც აგურ-აგურ აშენებდა საჯაია და რომელშიც მისი სიკვდილის შემდეგ ერთბაშად დაისადგურა დიუკველობის პანიკურმა შიშმა, არასტაბილურობის შეგრძნებამ, დეპრესიამ.

შევარდნაძე, რომელსაც ცხვირწინ მოუკლეს უშიშროების საბჭოს მდივანი, უსაფრთხოების გარანტიად ვერ გამოდგებოდა, საჭირო იყო ახალი, საიმედო და ძლიერი პარტიის ძეგნა და ხელი-სუფლებამო მყოფ მაღალჩინოსნებსაც არ დაუყოვნებიათ.

მათმა დემორალიზაციამ, დეგრადირებულმა და გამცემლურმა განწყობამ ღია და დაუფარავი ხასიათი მიიღო - შევარდნაძის მინისტრები შევარდნაძის მგებნელებს საჭაროდ ელაქუცებოდნენ და კოჭებს უფრებდნენ.

საჯაიას სიკვდილი შევარდნაძის პოლიტიკური სიკვდილის წინა დღე იყო ისევე, როგორც ეს იყო წინა დღე „ვარდების რევოლუციისა“, რომელმაც რადიკალურად შეცვალა საქართველოს პოლიტიკური ცხოვრების ორიენტაციები და ძველი ხელი-სუფლების სხვა წარმომადგენლებთან ერთად პირწმინდად გახტვა სცენიდან ნუგზარ საჯაიას ძლე-გამოსილი მოწაფეების გუნდი.

აი, ასეთი ამბები დატრიალდა საჯაიას ტრაგიკული აღსასრულის შემდეგ, რასაც ობიექტური და სიმართლის დადგენის მსურველი გამოძიება აუცილებლად მიაქცევდა ყურადღებას და სათანადო დასკვნებს ამის მიხედვით გააკეთებდა, მაგრამ მსგავსი არაფერი მომხდარა - საჯაიას სიკვდილის ოფიციალურ ვერსიად დღემდე რჩება სენსაციებ-

ტი ყურმილი აიღო და, როდესაც მიხვდა, ვინც ურეკავდა, სახე გაუხათა, მაგრამ წუთის შემდეგ ეს განათებული სახე თანდათან ჩაუქრა და ნაცრისფერი დაეღო.

- დიან... კი, ბატონო... ვასაგებია... - ისმოდა მისი ნაწყვეტ-ნაწყვეტი პასუხები და მე გხვდავდი, როგორ გადადიოდა პუბლიცისტს სახეზე დადებული ნაცრისფერი ნარინჯისფერში.

სატელეფონო საუბარი დამთავრდა. გაოგნებული, გამშრალი პუბლიცისტი ხმას არ იღებდა.

- ვინ იყო? - გვითხვით მორიდებით.

- ვინ იყო და ნუგზარ საჯაია! ჩემი წერილი წაუკითხავს ზურაბ ჟვინიაზე და მისაყვედურა: ნუ ექნებოდა ასეთი სატიკური და კატეგორიული, ასეთი წერილები რიკოშეტით ჩვენ გვირტყამსო, - მითხრა.

გამიკვირდა: ისეთი რა „რიკოშეტი“ არსებობდა, რომ ჟვინიას განმბიქვებელ წერილს, შევარდნაძე და მისი გუნდი დაეზიანებინა?

ამკარაა, რომ საჯაიას გვერდით ჟვინია იჯდა და მთელ ამ საუბარს ესწრებოდა. მე ხომ კარგად ვიცნობ ბატონ ნუგზარს და ვიცი, როდის ლაპარაკობს ასეთი ტონით.

ცნობით ის მართლაც კარგად იცნობდა საჯაიას, მაგრამ, როგორც ჩანს, არც ისე კარგად, რომ გაეთვალა - შევარდნაძის ერთგული საჯაია შევარდნაძის ოპონენტს რომ გამოეყარებოდა.

ამბობენ, რომ ერთი შესვლით შევარდნაძის უერთგულესი საჯაია, სულაც არ იყო მხოლოდ შევარდნაძის ინსტრუქციების უსიტყვო შემსრულებელი.

ის შევარდნაძის კი არა, საკუთარ თამაშს თამაშობდა - აყალიბებდა საკუთარ გუნდს, ჰქონდა შეფისგან მკვეთრად განსხვავებული შეხედულებები და, საერთოდ, ზოგადად, სულაც არ ეთანხმებოდა შევარდნაძის პოლიტიკურ კურსს.

ძნელი სათქმელია, მართლაც ასე იყო ეს ყველაფერი, თუ ამ ჭორებს საჯარო მისი არაკეთილმო-სურენი უფრევლებდნენ.

ზურაბ ჟვანიძე

ძნელია მოიხსნოს კაცი, რომელსაც ზამთრის იმ სუსხიან დღეს, მერაბიშვილისგან ოპერატიულად მოწოდებული ინფორმაცია ზურაბ ჟვანიძის დასაბუთებელი საფუძვლიდან მიეღოს.

ეჭვი, რომ ჟვანიძე მოკლეს, მოსახლეობის დიდ ნაწილში იმდენად გავრცედა, და, ალბათ, სწორედ ამან დაბადა საყოველთაო სიბრალოლისა და თანაგრძობის განწყობილება, თუმცა ოფიციალური ხელისუფლება პირველივე საათებიდან ყოველგვარი ყოყმანის გარეშე აცხადებდა, რომ ეს იყო უბედური შემთხვევა და პრემიერი თავის მეგობართან, რაულ უსუფოვთან ერთად ცუდად დამონტაჟებულმა გაზის გამათბობელმა იმსხვერპლა. არც

სწორედ ამ რეპლიკების პასუხად უხუმრია ერთხელ ცხონებულ ჟვანიძის: მე, ეს მუგუზალივით მაკვირებს, როგორ შეიძლება ცისფერი ვიყო.

ჟვანიძის სიკვდილის ორგანიზატორებმა (თუ ეს მართლაც მკვლელობა იყო და არა უბედური შემთხვევა) შესანიშნავად გამოიყენეს წლების განმავლობაში მორალური ხმები იმ სცენარის საფუძვლად და ხერხემლად, რომლითაც ჟვანიძის ლიკვიდაცია ისე უნდა მომხდარიყო, რომ საზოგადოებისთვის და ჟვანიძის ახლობლებისთვის უხერხული მომენტების გამოძვინების შიშით, გამოძიების სკრუპულოზურად ნატარების ხალისი წაერთმიათ.

ტრაგედიის დღესვე გავრცელდა ხმები, რომ ჟვანიძე და უსუფოვი იმ ბინაში "შიშვლები ნახეს, რომ ეს დაფიქსირებულია და ვიღაცას სადღაც ამის დამადასტურებელი ფოტოები და ვიდეომასალა საიმედოდ აქვს შენახული; თუ ჟვანიძის ახლობლები

შესულიყო და, სანამ ამ კონსპირაციული ბინის კარს შეღებდა, ვინ იძლეოდა იმის გარანტიას, რომ რომელიმე მეზობელი არ შეეჩხვებოდა, რომელსაც ვიზიტორი ზურაბ ჟვანიძის ამოცნობა არ გაუჭირდებოდა.

ჟვანიძის რომ თავი დავანებოთ, თვითონ მისი დაცვის წევრებსაც საკმაოდ კარგად იცნობს საზოგადოება და ეს არც არის გასაკვირი - ისინი სისტემატურად ჩანდნენ ტელეეკრანებზე ჟვანიძის გვერდით და ძნელი გასაშიფრი და მისახვედრი სულაც არ იქნებოდა, ვინ იყვნენ ეს ბიჭები.

დაბოლოს, დაცვის წევრებმა, რომლებმაც ეს ბინა საიდუმლო შეხვედრებისთვის შეურჩიეს შეფს, რატომ არ იფიქრეს იმაზე, შესაძლებელი იყო თუ არა მისი სიცოცხლის და უსაფრთხოების დაცვა ამ ბინაში. ისინი ხომ პრემიერის პირადი დაცვის წევრები იყვნენ და, ლოგიკის მიხედვით, პირველ

ამ არგუმენტს ისიც ამაგრებს, რომ ბინაში აღმოჩენილი თითის ანაბეჭდებიდან არცერთი არ ეკუთვნის ჟვანიძის და უსუფოვის. ექსპერტის გზით ისიც დადგინდა, რომ გაზის გამათბობელი „ნიკალა“ მშენებარად მუშაობდა და მას არ შეიძლებოდა, გამოეწვია გაზით მოწამვლა (ნიშნდობლივია ისიც, რომ იმ დროს, როცა ბინაში დაცვის წევრები შევიდნენ და ძაძაძიამ ხარშოლაძის მითითებით „ნიკალა“ გამოართო, ქსელში გაზის მიწოდება კარგა ხნის წინათ იყო შეწყვეტილი, ანუ „ნიკალა“ ისედაც არ ენთო. მაშინ რატომ „გამართო“ ძაძაძიამ „გამართული“ „ნიკალა“?).

მრავალი ასეთი დეტალი ცხადად მიუთითებს, რომ ეს ტრაგედია საბურთალოს ქუჩაზე არ მომხდარა.

ეს ბინა შეხვედრებისთვის თუ დროის გასატარებლად არც არავის დაუქირავებია - ის დაიქირავდა, როგორც დროებითი გამოყენების პროექტტურა, სადაც სხვაგან გარდაცვლილი ჟვანიძის და უსუფოვის ცხედრები უნდა დაესვენებინათ რამდენიმე საათით.

აი, ამ მიზნისთვის კი ბინა მართლაც ზედგამოჭრილი იყო - პირველ სართულზე, რა თქმა უნდა, უფრო ოპერატიულად და შეუმჩნეველად აიტან „ტვირთს“, ვიდრე მეორეზე თუ მესამეზე. პირველ სართულზე უფრო ადვილად გადაძვრები ფანჯრიდან, ვიდრე მეორეზე თუ მესამეზე.

და, რაც მთავარია, ამ ბინაში დგას „ნიკალა“, აპარატი - მკვლელი, რომელმაც უკვე გაუღდა ორმოცდაშვიდი ადამიანი, რატომ არ შეიძლება მან იგივე დამართოს ორმოცდამეგრეს, თუ ორმოცდამეცხრეს, თუნდაც ის საქართველოს პრემიერ-მინისტრი იყოს?

პრემიერ-მინისტრი რა, ადამიანი არ არის და შენგბადით არ ცოცხლობს?

დიდი მნიშვნელობა არა აქვს, ჯერ სცენარი დაიწერა და ამის მიხედვით იქნა მოძიებული ბინა თუ ჯერ იყო ბინა და მერე დაიბადა იდეა. მთავარია, რომ ჟვანიძის მკვლელობა წინასწარ იყო დაგეგმილი და, ალბათ, განაჩენის სისრულეში მოყვანის რამდენიმე ვარიანტიც არსებობდა.

ზამთრის პერიოდისთვის ყველაზე ოპტიმალური გაზით გაუღდვის ინსტრუქტაჟი გამოდგა. ეს ამბავი ზაფხულში რომ მომხდარიყო, ის უთუოდ სხვაგან მოხდებოდა, არა კიკიანის ბინაში.

ეს შემთხვევა რალაციტ ჰგავს გამსახურდიის თვითმკვლელობას - როცა საქართველოს პირველი პრეზიდენტი „თავს აკლავდა“, მისი დაცვის წევრებს ეძინათ(!) ხოლო, როცა საქართველოს პრემიერ-მინისტრი „გაზით იგუდებოდა“, მისი დაცვის წევრები საერთოდ არ იყვნენ ახლომხალხლ(!) თითქოს დასაცავი ობიექტი ჯავშნით ჰერმეტიკული დასურული ციხე-სიმაგრეში ჰყავდათ დატოვებული.

ხომ შესაძლებელია, ხომ დასაშვებია, რომ ამ ბინაში პრემიერის სიცოცხლეს ნებისმიერ დროს დაემუქრებოდა საფრთხე. ნუთუ ამაზე არ ფიქრობდნენ დაცვის წევრები - მათ ხომ, მათივე მტკიცებით, კვირაში ორჯერ მინც მოჰყავდათ აქ ჟვანიძე, ბინაში ტოვებდნენ, და აქეთ-იქით მიდიოდნენ.

გამოდის, რომ დაცვის წევრები თვითონვე უმზადებდნენ საკუთარ თავს დიდ უსიამოვნებებს, როცა ბინას ქირაობდნენ შეფისთვის, თვითონვე, საკუთარი ინიციატივით, ქმნიდნენ ისეთ სიტუაციას, რომელიც მათ ადრე თუ გვიან, აუცილებლად მიიყვანდა ციხის კარამდე.

კი მაგრამ, დაცვის წევრები სულელები იყვნენ თუ ციხეში მოხვედრის ავადმყოფური ყინით შეყრობილი მანიაკები, ამ ბინას რომ ირჩევდნენ მათ მიერვე დასაცავი „ობიექტის უსაფრთხო და კონსპირაციული შეხვედრებისთვის“?

არა, ისინი არც სულელები ყოფილან და არც მანიაკები - როგორც ზემოთ ვთქვით, ეს ბინა პრემიერ-მინისტრის შეხვედრებისთვის არ ყოფილა შერჩეული, ის შეიარაღო როგორც დროებითი გამოყენების პროექტურა - სხვა ფუნქცია მას არ შეიძლებოდა ჰქონოდა!

კიდევ ერთი დეტალი, რომელიც ვასიკო მალაფერიძის სახელს უკავშირდება.

მკითხველს ემხსოვრება მალაფერიძის რეპლიკა: უსუფოვმა თხოვნი მომართა, ჟვანიძისთან შეხვედრებისთვის.

ვიღაც-ვიღაცებმა ამ რეპლიკას სხვადასხვა ფერის კულები გამოაბეს და სხვადასხვანაირი ახსნა მოუძებნეს. არადა, მალაფერიძემ სრულიად გულწრფელად თქვა ის, რაც სინამდვილე იყო - ჟვანიძის და უსუფოვის შორის არანაირი გამოჩეული მეგობრობა არ ყოფილა. ამ მეგობრობის შესახებ მითი სხვებმა შეთხზეს.

მალაფერიძემ უსუფოვის თხოვნა ვერ შეუსრულა და მან, როგორც ჩანს, უკვე სხვებს მიმართა დანაშაულისთვის, ხოლო ვინ იყვნენ ეს „სხვები“, ამის დადგენა სულაც არ არის ძნელი, თუ იმ საუბარს გავეცნობით, რომლის სრული ჩანაწერი პირველი ნაწილი ვაზეთ „მაბულში“ გამოქვეყნდა და სადაც ჟვანიძის დაცვის წევრი ძაძაძიამ აღიარებს, რომ ის უსუფოვის იმ საბედისწერო ღამეს, რამდენჯერმე დაუკავშირდა და, რაც მთავარია, დაუკავშირდა ზურაბ ჟვანიძის ძველი მობილურის ნომრიდან, რომელსაც ჟვანიძე კარგა ხანია არ ხმარობდა.

გაგრძელება 21-ე გვერდზე

პრტი სეულნარი

და საზოგადოების ეჭვიანი ნაწილი არ გაჩერდებიან, ეს მასალები მაგიდაზე დაიდება!

თუმცა, ეს ფოტო თუ ვიდეომასალა რამის ეჭვმიუტანლად ამტკიცებს? - ხომ შეიძლება ჟვანიძე და უსუფოვი სხვაგან მოეკლათ, მერე ამ ბინაში მოქსვენებინათ, ტანსაცემი გაეხადათ, „სუფრა“ გაეწყოთ, ნარდიც გაეშალათ და მერე დაეძახათ სამართალდამცავი სტრუქტურების წარმომადგენლებისთვის - ა, ბატონო, ასეთი სურათი დაგვხვდა, ხელი არაფრისთვის გვიხვია, ნახეთ, დააფიქსირეთ ყველაფერი, ემანდ, ჩვენ არაფერი დაგვბრალდესო.

რა თქმა უნდა, შეიძლებოდა ასეთი რამ მომხდარიყო, თუმცა, რა შუაშია „შეიძლება“ და, როდესაც ჟვანიძის ახლობლების ინიციატივით მაღალკვალიფიციური სპეციალისტების მიერ ჩატარებული ექსპერიმენტებისა და იმ დასკვნის მიხედვით, რომელიც ამერიკელებმა გამოაგზავნეს და რომლის ავტორიზებული თარგმანი შესთავაზეს საზოგადოებას ჩვენს სამართალდამცავებმა, თითქმის ეჭვმიუტანლად მტკიცდება, რომ სურათი, რომელიც საბურთალოს ქუჩის №53-ში დახვდათ იქ მისულებს, ვიღაც უხილავი რეჟისორის მიერ დადგმული სცენარი და სხვა არაფერია.

საზოგადოებისთვის კარგად არის ცნობილი ის დეტალები, რომლებსაც ზურაბ ჟვანიძის და, აგრეთვე, რაულ უსუფოვის ახლობლები ეყრდნობიან და რომელთა მიხედვითაც ასკვნიან, რომ ეს უბედური შემთხვევა კი არა, კარგად ორგანიზებული მკვლელობა იყო. ამდენად, აქ, ამ დეტალებზე ვრცლად აღარ მოგახსენებთ, მაგრამ არის ერთი გარემოება, რომლისთვისაც, არც უიროსუფოვებს და, მითუმეტეს, არც საგამომიებო ორგანიზებს, სათანადო ყურადღება არ მიუქცევიათ და ანალიზის საგანად არ გაუხსენიათ.

კონსპირაციული ბინა თუ პრტიკალი გამოყენების პროექტურა?

„უბედური შემთხვევის“ ადგილად გამოძიებისა და დაცვის წევრების მიერ დასახელებულია საბურთალოს ქუჩის №53-ში მდებარე ბინა, რომელიც ჟვანიძის კონსპირაციული შეხვედრებისთვის ჰქონდა ნაქირავები.

ყურადღებამ მიაგაქციოთ იმ მიზანს, რისთვისაც ეს ბინა დაიქირავეს - კონსპირაციული, ანუ საიდუმლო შეხვედრებისთვის.

როდესაც ასეთი მიზანი გაქვს, რა თქმა უნდა, ადვილიც ისეთი უნდა შეარჩიო, რომელიც ამ მიზნის განხორციელებისთვის გამოადგება. იგულისხმება, რომ ბინა, თუ სახლი ყველა გამგებელ-გამომგებელს თვალში არ უნდა ეჩხირებოდეს, რომ შენ და შენი სტუმრები დაცული იყოთ ცნობის-მოყვარე თვალისგან, ხოლო როდესაც კონსპირაციული ბინა განკუთვნილია მაღალი რანგის სახელმწიფო მოხელისთვის, ცნობილი პოლიტიკოსისთვის, ეს ბინა ელემენტარული უსაფრთხოების ნორმების დაცვის საშუალებას უნდა იძლეოდეს.

საბურთალოს ქუჩაზე მდებარე ბინა არცერთი ნიშნით, ვიმეორებ, არცერთი ნიშნით, არ შეიძლება გამოადგეს კონსპირაციული შეხვედრებისთვის. საცხოვრებელი კორპუსის პირველ სართულზე მდებარე ეს ბინა ყოველად გამოუსდევარია იმ მიზნისთვის, რა მიზნითაც ის დაიქირავეს - კორპუსში და მიმდებარე ტერიტორიაზე დღისა თუ ღამის განმავლობაში უამრავი ადამიანი დადის. იქვე ამ კორპუსის მაცხოვრებლების ავტომატურად ხმის სადგომები.

როგორ აპირებდა ფრთხილი და წინდახელული პრემიერი ამ ბინით ისე სარგებლობას, რომ კორპუსის მაცხოვრებელთათვის მისი ვიზიტები შეუმჩნეველდარიყო? მანქანით პირდაპირ ბინაში ხომ ვერ შევიდოდა? სადარბაზოში ხომ უნდა

რიგში, იმაზე უნდა ეფიქრათ და ეზრუნათ, რომ მათი დასაცავი ობიექტი დაცული ყოფილიყო.

რამდენად იყო დაცული პირველ სართულზე მდებარე ამ ბინაში მყოფი პრემიერი, როდესაც ნებისმიერ ავის მსურველს შეეძლო, თუნდაც მსუბუქი ავტომატისანის სასურავზე ან კარზე ამტკიცალიყო და იქიდან ისე გაეხსნა ცეცხლი, რომ ბინაში ცოცხალი ვერავინ გადარჩებოდა. შეიძლებოდა სრულად, და აჯალბაყლითაც არ შეეწყებინა თავი და ერთი ხელყუმბარა შეეგდო ფანჯრიდან, რაც სრულიად საკმარისი აღმოჩნდებოდა.

დავუშვათ, არა ბოროტი განზრახვით, არამედ ზრუნვით და უპასუხისმგებლობის გამო შეარჩია დაცვამ ასეთი დაუცველი ბინა! - დაცვამ კი შეარჩია, მაგრამ ბოლოს და ბოლოს, ჟვანიძისთვის ხომ უნდა ეჩვენებინათ ეს ბინა და მასაც ხომ უნდა მოსწონებოდა იგი?

დაცვის წევრების გონიერებაში თუ გნებავთ, ეჭვი შევიტანოთ, მაგრამ ბატონი ზურაბ ჟვანიძე რომ უდავოდ გონებაგამჭრახი, ფრთხილი და წინდახელული კაცი იყო, ამაში ეჭვი არასოდეს არავის შეჰპარავია. ჰოდა, ახლა წარმოიდგინეთ, ასეთი კაცი საიდუმლო შეხვედრებისთვის შერჩეულ ამგვარ „კონსპირაციულ“ ბინას რომ დაინახავდა, რა გუნებაზე დადგებოდა.

ქუჩაში „გამოდგმული“, „ნიკალა“, (ის „ნიკალა“, რომელმაც ორმოცდაშვიდი კაცის სიცოცხლე იმსხვერპლა ბოლო წლებში, რის შესახებაც პრემიერს შეუძლებელია, არ სცოდნოდოდა) იფრფრის ფარდებით „საიდუმლოდ დაცული“ ფანჯრები, სადაც ტყვიანობის მიხედვით კი არა, სადაც დიდუბის ბაზრობაზე ნაყიდი ჩვეულებრივი მიწები იყო ჩასმული, (რომლის ჩამსხვრევა, რომელიმე ონავარი ბიჭუნას მიერ შემთხვევით ნასროლი ქვიცის ან ადვილი შესაძლებელი იყო) ერთი ფანჯარა, რომელიც საერთოდ არ იკეტებოდა და ბინის წინ მობორილად უამრავი ადამიანი - აი, სურათი, რომელიც პრემიერს იქ დახვდებოდა.

თქვენ როგორ გგონიათ, ჟვანიძე კი არა, ჩვეულებრივი სადად მოაზროვნე კაცი ასეთ ბინას საიდუმლო შეხვედრების ადგილად აირჩევდა, არხეინად შევიდოდა იქ და უსუფოვთან თუ სხვა ვინმესთან ნარდის თამაშს გააჩაღებდა?

დაცვის წევრებს დაევიწყდეთ, თორემ ზურაბ ჟვანიძის შესანიშნავად ახსოვდა, რომ პრემიერ-მინისტრი იყო, რომელსაც მტერიც ბევრი ჰყავდა და ცნობისმოყვარედ მოთვალთვალე ჯამუშისტოვრებიც.

გამომდინარე აქედან, კატეგორიული ტონით შეგვიძლია ვამტკიცოთ, რომ ეს ბინა ჟვანიძისთვის არც არავის უჩვენებია და არც არავის შეუთავაზებია. მისი არსებობა შესახებ ჟვანიძე არაფერი იცოდა, რადგან, ჩანაფიქრის მიხედვით, ეს მას არ უნდა სცოდნოდა.

მკითხველს ემხსოვრება, რომ ბინის დამქირავებლის შესახებ თავიდან რამდენიმე განსხვავებული ინფორმაცია გაუფიქრდა. ერთი ინფორმაციით, ბინა ვიღაც ბათუმელმა ბიზნესმენებმა იქირავეს, მეორის მიხედვით, ბინა უსუფოვის ჰქონდა და ქირავებული, მესამე ინფორმაციით, ბინის პატრონმა არ იცოდა, ვინ იყო ბინის უმშულო დამქირავებელი, რადგან გარკვეულ მაკლერის მეშვეობით მოხდა. მეოთხე და უკვე ოფიციალურად დამოწმებული ინფორმაციით, ბინა ჟვანიძის პირადი დაცვის წევრმა ძაძაძიამ იქირავა, რომელიც ბინის პატრონმა კიკიანმა ამოიცნო კიდევაც.

ის ფაქტი, რომ ბინა ჟვანიძის დაცვის წევრმა იქირავა, სულაც არ ნიშნავს იმას, რომ ის უმშულოდ ჟვანიძისთვის იქირავეს, თანაც კონსპირაციული შეხვედრებისთვის. თუმცა იყო მცდელობა, რომ ეს ამბავი ზუსტად ამ მიმართულებით წაეყვანათ. - რადგან დაცვის წევრმა იქირავა, ე.ი. ჟვანიძის თხოვნით და დავალებით გააკეთა, რაც, როგორც ზემოთ მოგახსენეთ, სრული აბსურდია.

გაბრეკელაბა. დანსაწყისი. იხ. „მამული“ 2005 წლის №15

აპაპი სოკრაპას

აკაკი ხორავას, სტალინის შეფასებას თუ გამოვიყენებთ, „მსოფლიო კლასის არტისტის“, ჩანაწერები, ალბათ, მოგონებთა წიგნის ანალოგიად იწერებოდა. ეს ჩანაწერები დღემდე არსად გამოქვეყნებულა, ავტორის სურვილი იყო - სიკვდილიდან ოცდაათი წლის მერე ეხილა მზის სინათლე! რედაქციის თანამშრომელთა შეხედულება ამ მოგონებების თაობაზე არაერთგვაროვანია, თუმცა, ერთში კი შევთანხმდით: ამ ვებგვერდზე მსახიობს, მოღვაწეს, ქართული თეატრის კორიფეს უდავოდ აქვს უფლება, იმდროინდელი მოვლენები - ეხება ეს თეატრს თუ საზოგადო ყოფას - ისე მიიტანოს დღევანდელ თაობამდე, როგორც ეს მისი თვალსაწიერად ჩანდა. XXI საუკუნის საქართველო, იქნებ, ბევრ შეფასებაში არ დაეთანხმოს ჩანაწერების ავტორს, - ამ გადასახედიდან რომ ყოველივე სხვაგვარად მოჩანს - მაგრამ, ვფიქრობთ, იმ ეპოქის თუ გარემოს გაცნობა, რომელშიც ჩვენი დიდი წინაპრები ცხოვრობდნენ და მოღვაწეობდნენ, უთუოდ საინტერესო იქნება დღევანდელი ქართველებისთვის. მერე რა, რომ ამ ჩანაწერებში შეხვდებით მსახიობის კოლეგებს, რომლებიც მთლად მისაბამი საქციელით არ გამოირჩევიან და, იმავდროულად, შეხვდებით ლავრენტი ბერიას, საქართველოს ცკ-ის ამა თუ იმ მდივანსა და თანამშრომელს, რომლებიც კოლეგებისგან დაბეზებული მოღვაწის გადარჩენაზე „ზრუნავენ“, შეხვდებით კეთილ, სტუმართმოყვარე ბელადს, რომელსაც ქართველებთან ყოფნას არაფერი ურჩევია, აქვე სხვა დიდი მსახიობების თუ რეჟისორების მისამართით გამოთქმულ საუკეთესო თუ მწარე კრიტიკასაც ამოიკითხავთ, მაგრამ გვინდა, შეგახსენოთ - ეს ერთი კაცის, ერთი დიდი მსახიობის თვლით დანახული ის მოვლენებია, რაც თეატრში, ქვეყანაში, „დიდ“ საბჭოეთში ხდებოდა, და ამ ჩანაწერებს სულაც არა აქვს უდავო ჰემოარიტების მტკიცების პრეტენზია.

1923 წლის სეზონი... ახალი მოსული ვარ თეატრში. საშინელი მდგომარეობა კოლექტივში. როგორც იტყვიან, იმდენი დაჯგუფება იყო თეატრში, რამდენი კაცი. ყველა ერთმანეთს ებრადა. ყველა თავის თავზე ფიქრობდა, კარიერისათვის იბრძოდა. მე კიდევ, ახალი კაცი მსახიობთა წრეში, გაოცებული ვიყავი ამ მდგომარეობით. მწყინდა, რომ ჩემთვის სათაყვანო მსახიობები, რომელთა შესახებ დიდი წარმოდგენა მქონდა არამარტო როგორც მსახიობებზე, არამედ როგორც მოქალაქეებზე, არასერიოზული, წვრილმანი ხალხი გამოდგა. მსახიობების მსჯელობა ქართული თეატრის ბედ-იბდომზე, ქართულ კულტურაზე, ისტორიაზე მხოლოდ ცარიელი სიტყვები აღმოჩნდა. სიტყვებს უკან კი იმალებოდა ინტრიგანობა, შური, პირადი ინტერესი და სხვა ამგვარი - პირში ერთმანეთის ქება, ზურგს უკან კი ლანდვა და გაკილა. ჩემთვის ყოველივე ეს უცხო იყო და თითქმის გადაწყვიტე, გავექცეოდი მსახიობთა წრეს და დაგბრუნებოდი ისევ საექიმო დაკულტურეს. ეს გადაწყვეტილება უფრო განმტკიცდა ჩემში ერთი ფაქტის გამო: მსახიობმა პოლკოვნიკი კორიფელო, რომელიც მაინცადამაინც არ გამოირჩეოდა დიდის ნიჭიერებით, გამოიმძახა და წინადადება მომცა, ერთად გვესაიდინა. მეც მივიღე წინადადება და წავიდი. მივიღეთ რესტორანში, მოითხოვა საჭმელი. მე მას არ ვიცნობდი, არც არაბანობი სახსლოდ მაკავშირებდა მასთან. მიკვირდა - რად დასჭირდა ჩემი დაპატიჟება-მეთქი. შევეყვითე ლაპარაკს და მან მითხრა: - ხომ ხედავ, თეატრი დალუბდა გზაზე დგას, რამდენი დაჯგუფება თეატრში, ვინ მოსთვლის. არც ძველები და არც ახალგაზრდები არ არიან პატიოსნები. შენ მაგათ არ ენდო. შენ გეტყობა, ნიჭიერი და ამავე დროს, მაგარი, ჭკვიანი ბიჭი ხარ. მე მინდა, შეგქმნა ჯგუფი ახალგაზრდებისა და ვიბრძოლო ძველებისა და ახლების წინააღმდეგ. ამიტომ გაძლევ წინადადებას, შემოხვიდე ჩემს ჯგუფში და არ წაგვებ. მე გული მომივიდა, მაგრამ შეუტარებდა არ გვადრე, მხოლოდ ვუთხარი: მე თეატრში მოვიდი, არა ჯგუფებში მონაწილეობის მისაღებად, კოლექტივში არეგ-დარევის შესატანად. გადავიხადე დანახარჯი და უსიტყვოდ გარეთ გამოვიღე. ადვილი წარმოსადგენია, თუ როგორი ატმოსფერო სუფევდა თეატრში, როცა კორიფელო კი აპირებდა დაჯგუფების შექმნას. მითუმეტეს, მაშინ, როდესაც კოტე მარჯანიშვილი დათანხმდა ქართული თეატრის მეთაურობას და საჭირო იყო ამ დიდი ხელოვანის ირგვლივ თავის მოყრა.

ჩემი თეატრის დირექტორად ყოფნის დროს აკაკი ვასაძე მთავარი რეჟისორი იყო, კარგად შეთანხმებულად ვმუშაობდით, მაგრამ ზოგიერთი საკითხის გარჩევას, ჩვენი აზრის სხვადასხვაობის გამო, მსჯელობა მწვავე ხასიათს ღებულობდა, თუმცა, შემეძლო, თეატრის დირექტორის უფლებებით მესარგებლა და ჩემი აზრი გამეტარებინა, მაგრამ ამას არ ვაგებებდი - წაიყვანდი ვასაძეს რაიკომის მდივანთან (გოგიშვილი), ვეტყუდი, რითი ვიყავი უქმყოფი. ვასაძეც თავისას იტყუდა. როგორც მდივანი გვირჩევდა ან მიგვითხოვდა, ისე ვიქცეოდით.

შეიძლება, ჩემი დირექტორობის დროს, ხანდისხან, უხეშობას ვიჩენდი დამნაშავეს (გრიშის არგაკეთება, მსახიობური ამპარტავნობა, ანტი-მორალური საქციელი, ახალგაზრდების დაზარალება, ძველგაზრდებისადმი უდიერი მოპყრობა, კუთხე-კუთხე ლაპარაკი, სურვილი ჯგუფების შექმნისა, როგორც უარის თქმა, თეატრის შინაგანაწილის დარღვევა და სხვა ამგვარი) მიმართ, დამისჯია კიდევ; მაგრამ არასოდეს ყოფილა შემთხვევა, რომ კაცი გამეფუჭებინოს, პირიქით, თეატრის გარეშე, ყოფილა, მუშაკს ვიცავდა და ვცდილობდი, ამხანაგებს არ დაეჩაგრათ.

თეატრის ნორმალური მუშაობისათვის საჭიროა, დაცულ იქნას რამდენიმე დებულება, რაც თეატრის არსებობისათვის აქსიომას წარმოადგენს: ზუსტი შემოქმედებითი დისციპლინა, უმრავლესობისადმი უმცირესობის დამორჩილება, კოლეგიალობა, ერთმანეთის პატივისცემა, ყოველგვარი ეგოისტური და კარიერისტული ინტერესების წინააღმდეგ ბრძოლა, მაღალი ეთიკობა და წმინდა მორალური სახე, მკვეთრი იდეური მიმართება თეატრის საქმიანობისა. იქ, სადაც ეს აქსიომები დაირღვევა, თეატრი ვერ შეძლებს დაკისრებულ ამოცანათა შესრულებას.

არასოდეს ყოფილა შემთხვევა, ჩემს გამოსვლებში თუ სტატიებში ჩემ თავზე მელაპარაკნა. პირიქით, ვცდილობდი, ძველგაზრდები თუ ახალგაზრდები კარგად შეხსენებინა და მათი მუშაობისა თუ ნიჭისათვის მაღალი შეფასება მიმეცა. კარგად ვიცოდი, რომ დადგებოდა დრო ძველი თაობის შეცვლისა და ვცდილობდი, თეატრში მიმეღო ინსტიტუტიდან ნიჭიერი ახალგაზრდობა. თეატრში ჩემ მიერ არის მიღებული: ე. მანჯ-გალაძე, ნ. ჩხეიძე, მ. ჩხავაძე, ი. ჯინჯიბაძე, რ. ჩხიკვაძე, ზ. კვერციანიძე, ს. ყანჩელი (პირველად), ბ. კობახიძე, გ. გვეგუკორი, მ. გვეგუკორი, ა. დვალიშვილი, მ. თუმანიშვილი (სამწუხაროდ), ი. ტყევაძე, მ. მგალობლიშვილი, თ. თეთრაძე, კ. საკანდელიძე, ს. იანელი, ლ. აბაშიძე, ნ. ფალიაშვილი, მ. მიქელაძე, მ. ურუშაძე, გ. ვაჩნაძე, კ. მახარაძე, გივი ძნელიძე და მრავალი სხვა. არავის ვაძლევდი უფლებას, ახალგაზრდობა დაეჩაგრათ, ამიტომაც ძველგაზრდები ჩემზე გამწყარბნი იყვნენ. მე მოვიყვანე თეატრში მხატვარი ლაპიაშვილი, კრიტიკოსი ვ. კიკნაძე, ბ. ნიკოლიშვილი და სხვა. ყოველგვარად ვცდილობდი, გამეზარდა ეს ახალგაზრდობა, როგორც ღირსეული ცვლა ჩვენი თაობისა თეატრში.

ოდ არ მივიღებდი კოლექტივში, რადგან მათი მორალური და ეთიკური სახე მიუღებელი იყო საბჭოთა თეატრისთვის (ინტრიგანობა, ლაქუცები, ქვეშ-ქვეშები, ჭორიკნობა და სხვა).

რასაკვირველია, ვასაძის მიერ მიღებული მსახიობები ჩემით იყვნენ უქმყოფილონი, რადგან მე ახალგაზრდობას ვეჭმობებოდი. თეატრში იყვნენ ბევრნი, რომლებიც თვლიდნენ თავიანთ თავს ვასაძის გამოზრდილებად. ასეთები იყვნენ ჩიხლაძე, ხუციშვილი, ლაფაჩი, თ. ბაქრაძე, ასიტაშვილი და სხვა საშუალო თაობის წარმომადგენლები. ამ სამ თაობას შორის იყო ჩემი უქმყოფილებანი. ვასაძე თითქოს მხარს უჭერდა ახალგაზრდობას ჩემი თანდასწრებით, მაგრამ ჩემ გარეშე ამტკიცებდა, რომ ახალგაზრდობის გარეშე მე თეატრში სხვა არავინა მწაშს და სხვა ამგვარი.

მე გულსისუფრო ვაკვირდებოდი თაობათა ურთიერთობას და ვაღწევდი კიდევაც მათ შორის ნორმალურ დამოკიდებულებას, დასის მთლიანობას. საკმარისი იყო, დროებით სადმე წაესულიყავი, რომ დაბრუნებისას დასი არეული დამხვედროდა. მეც ვიწყებდი თავიანთ თაობათა შერიგებას.

რადგან დასში ბევრი პროფესიონალურად გამოუსადეგარი გვყავდა, ნელ-ნელა მიწოდდა მათი მოშორება, რომ მათი ადგილი ახალგაზრდობით შემავსო. მურღულუას დირექტორად ყოფნის დროს (მაშინ მე პარტოგანიზაციის მდივანი ვიყავი) დასი შეამოკლეს 14 მსახიობით, მე ამის შესახებ არა ვიცი დღემდე - შეამოკლეს ვასაძემ და მურღულუამ ჩემ დაუყოვნებლივ. ზოგიერთი შემოკლებას მე არავითარ შემთხვევაში არ დავეთანხმებოდი. მაგ. ნ. ჩხეიძის, ი. ტყევაძის, ა. კუბრაშვილის, გ. წულაძის და ზოგი სხვებისაც, მაგრამ ცეკაში შესამოკლებელ ხალხის განხილვის დროს მე ვაქტის წინაშე დავდექი და ჩემი არდათანხმება ოფიციალურად განუცხადე მდივანს. ბოლოს მე გამოვიდდი დამნაშავე და ყველა შემოკლებულეები მე მომანდობდნენ, ხოლო შემოკლებულები კი, ვითომ უდანაშაულონი იყვნენ ამ საქმეში.

საინტერესოა კიდევ ერთი ფაქტი: როდესაც ტფილისში ვიყავ, თეატრი ასრულებდა ფინანსურ გეგმას და, როდესაც მივიღებდი დებულებას, რომ დასი შეეცვლინა, თეატრში იყო ჩემდამდე მიმავალი წერილები, რომლებშიც ძველგაზრდები ჩემზე გამწყარბნი იყვნენ. მე მოვიყვანე თეატრში მხატვარი ლაპიაშვილი, კრიტიკოსი ვ. კიკნაძე, ბ. ნიკოლიშვილი და სხვა. ყოველგვარად ვცდილობდი, გამეზარდა ეს ახალგაზრდობა, როგორც ღირსეული ცვლა ჩვენი თაობისა თეატრში.

ჯერ კიდევ ინსტიტუტში მათი ყოფნის დროს ვიშუამდგომლე ხელმძღვანელობის წინაშე კომპრომისული თეატრის დაარსების შესახებ, მაგრამ მითხრეს, რომ ახლა ომია და არ არის ამის დრო, ომი რომ დამთავრდება, მაშინ დასვით ეს საკითხი, მანამ კი ნიჭიერი ახალგაზრდებს რუსთაველის თეატრში მოუყარეთ თავი. მეც აგრე მოვიქცე. ყოველი ახალგაზრდა ყოველმხრივ ყავდა შემოწმებული და ვღებულობდი თეატრში მხოლოდ ღირსეულთ. როდესაც მე უცხოეთში ვავემგზავრებოდი ხოლმე ჩემი მოვალეობის შემსრულებლად, ვასაძე რჩებოდა. მის მიერ იყვნენ მიღებული ბუხ. ზაქარაძე, ვლა. დლიძე, ა. აფხაიძე, მ. თოიძე, თ. თარხნიშვილი, მსახიობი კიკნაძე და სხვ. რომელთა უმრავლესობას მე უთუ-

ნა“ და „ოტელი“. ბელადობდა ახალგაზრდობას ა. დვალიშვილი, მ. თუმანიშვილი, როგორც მას სჩვევია, იყო მულდოსავით, ხმას არ იღებდა, თუმცა ქვეშ-ქვეშ მთელი ინტრიგანობის სულისჩამდგმელი იყო. ახალგაზრდობის სურვილი იყო, თავისი თეატრი შეექმნათ. მეც ვიყავ მოსურნე, შექმნილიყო ახალგაზრდობის თეატრი, მაგრამ ამის დრო არ იყო. ეტყობა, ვილაცამ დაარწმუნა ისინი, ახალი თეატრის შექმნის ნაცვლად, შიგნით ებრძოლათ, რომ თეატრი ხელში ჩაეგდოთ. დარწმუნებული ვარ, ამ იდეის სულისჩამდგმელი ზოგიერთებთან ერთად იყო კომპრომისის ცკ-ის მდივანი ჯანელიძე, რომელიც მეგობრობდა ახალგაზრდობასთან, ქეიფობდა და დროს ატარებდა მათთან. არ ვიცი, საიღინ, ვილაცამ დაარწმუნა ახალგაზრდები, რომ ცკ-ში ჩემით უქმყოფილონი არიან და აი, აქ დაიწყო ჩირითი, თუ ვინ მეტ სისასტელეს იტყუდა ჩემზე. ამით სურდათ, თუ ვინცოცხდა, მე მომხსნდნენ - უფროსების თუ უმცროსების ჯგუფს შეექმნათ შთაბეჭდილება მთავრობაში, რომ ისინი იბრძვიან თეატრის ეთიკობისათვის. ვგრძნობდი რა თეატრში დაჰიმულ მდგომარეობას, გადაწყვიტე, შემეტანა განცხადება ჩემი დირექტორობიდან განთავისუფლების შესახებ. რამდენიმე ხანი ჩემი ეს განცხადება დარჩა უპასუხოდ. მუშაობაზე გული გამიფუჭდა. ვასაძემ იფიქრა, რომ ჩემი საქმე ცუდად არის და გამიღვა განხე და მიემხრო ჩემს მოწინააღმდეგეს იმ ფიქრით, რომ ხორავას მოხსნიან და ბოლო და მოედინი მას დაჩრდობა. იქნამდის მურიდა ვასაძე, რომ კულტურის მინისტრთან განაცხადა, რომ ის ვერ იმუშავებს ჩემთან.

ახალგაზრდობას თეატრის ხელში ჩაგდება უნდოდა, საშუალო თაობამ იფიქრა, რომ, თუ ხორავას მოხსნიდნენ, ვასაძე ჩაუღებოდა სათავეში და ახალგაზრდობაც აილაგებოდა. შეიქმნა ინტერესთა თამაში. ანგარიშის გასწორება. გაავრცელდა ათასნაირი ჭორი, ხმა გავიდა ქალაქში. ჩემს წინააღმდეგ ალაპარაკდნენ ყველანი, ვინც სტალინის სახელობის ლაურეატობა ვერ მიიღო (მწერლები, მარჯანიშვილის თეატრის მსახიობები, თეატრიდან გარიცხული მსახიობები. ხმა ამოიღეს იმთავით, ვინც სახელმწიფოებში თუ ორდენები ვერ მიიღეს, თითქოს მე შეეშინებოდა ჩემი, ვისთვის მიეცათ ლაურეატობა, სახელწოდება თუ ორდენი. თეატრის მუშაობის წინააღმდეგ გამოვიდნენ რუსთაველის თეატრის მტრები, ყოფილი მარჯანიშვილის მტრები, რომლებიც დიდი ხანია ლამობდნენ ჩვენი თეატრის დანგრევას და, პირველ რიგში, ჩემ გაშობას, რადგან თვლიდნენ, თუ მე მომამორებდნენ თეატრს, თავისთავად დაირღვეოდა. რასაკვირველია, თეატრის ამბები მიიღოდა ცკ-ში უფრო გაზვიადებულად და, ასე ვთქვათ, მთელი ამ ორომტრიალის ფოკუსში მე ვიყავი. მე კი ვიყავი ჩემთვის, ვმუშაობდი, როგორც შემეძლო, და დარწმუნებული ვიყავი, რომ ცკ-ში ყველაფერი გამომეპარავებოდა. მესმოდა ხმები, რომ თეატრში დესპოტი ვარ (თუ წესრიგის და დისციპლინის განმტკიცება დესპოტიზმია). რომ მხოლოდ ჩემ თავზე ვფიქრობ და ვცდივარ ახალგაზრდობას (დე, ახალგაზრდობის სინდისზე იყოს ეს აღმამულითებელი ბრალდება), რომ ქართულ დრამატურგიას არ ვაბოგინებ თეატრში (თუ უნდა და უვარგისია, ასე ვთქვათ, რუსები

სანსაბურო რანსეკი

რომ იტყვიან დრამაღელს, ანაბირო ნაცოღელს-არისგან ვიფარავლი თეატრს), რომ მე ყველაფერს ვაკეთებ, რათა თეატრში მარტო მე გამოვჩინდე მთავრობის წინაშე, რომ ყველაფერს მე ვთამაშობ, რომ პრესაში მე ვაწერებ რეცენზიებს კარგსა თუ ცუდს - მსახიობებზე თუ რეჟისორებზე, რომ მე და ვასაქმე დავაჭვრიანთ ახმეტელი და სხვები და დაველუბეთ ისინი (ამ საკითხზე ცალკე მექნება საუბარი). იქნებამდის მივიდნენ, რომ გარყვნილებაც კი დამწამეს. ამტკიცებდნენ, რომ მე არავითარი მსახიობი არა ვარ, რომ სტალინმა მე ბერიამ გამბერეს, რომორც შემოქმედით, და ვინ იცის, კიდევ რას არ ამბობდნენ. სამწუხაროდ, ეს ამბები მხოლოდ ჩემი მოხსნის შემდეგ გავიგე. იმხანად დაიწყო სტალინის კულტის დამუშავება და მე, როგორც ვითომ „მისი კაცი“, არ მომწონდა ახალი ხელმძღვანელობა, მისი საქმიანობა და, ვინ მოთვლის, კიდევ რა.

დადგა საკითხი რუსთაველის თეატრის მდგომარეობის შესახებ ცკ-ის ბიუროს. ვგრძნობდი, რომ დავიკარგე ჩემი თავს და არ ვიცოდი კი, რა. დაიწყო ბიურო. კრებას ესწრებოდნენ: მე, ვასაქმე, დვალის მფლობელი, ალექსიძე, თუმანიშვილი, ალ. აფხაიძე, ემ. აფხაიძე, რ. ჩხიკავაძე. გამომსვლელნი მითითებდნენ ჩვენს (ჩემი და ვასაქმის) მოხსნას, რადგან ჩვენ სათანადოდ ვერ ვუძღვებოდით საქმეს. ბრალდება იყო ახალგაზრდობის უფულველყოფა, ქართული დრამატურგიის დევნა, დესპოტიზმი და სხვა. არცერთი კაცი თეატრიდან არ გამოვიდა ჩვენს დასაცავად. მერე იქ იყვნენ სწორედ ისეთები, რომელთათვის ბევრი რამ გამოკეთებია და, როდესაც მე მომეცა სიტყვა, ისე ვიყავი აღელვებული, რომ ვერა ვთქვი რა, უნდა ვთქვა, ჩემდა სამარცხვინოდ, ცრემლები მომადგა, კინაღამ ისტერიკა დამემართა. ახალგაზრდები, რომელთათვის დღემდე ვზრუნავდი, ვცდილობდი მათი შემოქმედებით გაზრდას; ძველგაზრდები, რომლებიც დაპატიმრებისგან გადავირჩინე... დღეს ბრალდებულად გამოდიოდნენ. საკმარისია ერთი ფაქტი მოვიყვინო: ალ. აფხაიძე, რომელსაც ახმეტელი არ ღებულობდა თეატრში, როგორც ინტელიგენს, მიღებული იყო ვასაქმის მიერ. იმდენად ორპირი და არაკეთილსინდისიერი, ამორალური კაცი აღმოჩნდა, რომ ხშირად იდგა საკითხის მისი მოხსნის შესახებ, მაგრამ, ვუწევდა არ ანგარიშს შლავა აფხაიძის (ძმა იყო ალ. აფხაიძის) თხოვნას და ვფიქრობდი, რომ ბოლოს და ბოლოს, გამოსწორდებოდა, ვინახავდი თეატრში. აფხაიძის „პოლხალიმობას“ საზღვარი არა ჰქონდა. ჩემს პალატას კაცინა და დედ-მამის მავიერად - ხორავას ვფიცავო, - ამბობდა, მან პარტიის საწევრო ანარიცხები 10000 მანეთის ოდენობით შეჭამა და დიდი ამბავი დამჭირდა, რომ პარტიიდან არ გამოვდოთ. გამოუტხადეს სასტიკი საყვედური უკანასკნელი გაფრთხილებით და გაფლანგული ფული შეატანინეს (ნაწილი გაფლანგული თანხის დასაფარავლად მე შევიტანე).

და აი ეს უმაღლესი ადამიანი დაიღობდა თეატრში და ყველას ეკითხებოდა: „როგორ ფიქრობთ, ხორავას თუ მოხსნიან?“ ვერ ვადაწვევებოდა, რა ორიენტაციას დასდებოდა. და, რომ დარწმუნებული ვიყავი, რომ ვასაქმე იყო, ვაშალას სისტემაში ჩემს წინააღმდეგ, რასაკვირველია, მე არასოდეს მივსწამებოდი, რომ ვისმეს დავხმარებოდი ანგარების მოხნით, არასდროს არ ვყოფილვარ კრიტიკის წინააღმდეგ და ყველას ვაძლევდი უფლებას, ვაძლევდი და არა - ვთხოვდი, ჩემი მუშაობის ნაკლები მიეთითებინათ. და განა მარტო ალ. აფხაიძე იყო ასეთი - თითქმის სუფილანი. თითქმის ხალხი რაღაცამ შესცვალაო. მე რომ ბიუროზე ყველაფერი მელაპარაკნა, რაც ვიცოდი ბევრ მსახიობზე, შეიძლება ისინი დიდად გაილანძობებოდნენ, მაგრამ აღელვებისა გამო ვერ ვთქვი.

განსაკუთრებით ამაღელვებელი ვასაქმის განცხადებამ, რომ ის ჩემთან ვერ იმუშავებდა. დე, ვასაქმის სინდისზე იყო ეს განცხადება. მწყინს, რომ ასეთი უღირსი ხალხის სიტყვები, სახვეჭოებით და ინსინუაციებით, გახდა საბუთები ჩემი მოხსნისათვის. როგორც შევამჩნიე, ვადაწვევით იყო ჩემი სრულიად მოხსნა თეატრიდან. მაგრამ ვასილ მუხომანაძეს უნდა ვუმადლოდო, რომ თეატრში მსახიობად მაინც დამტოვეს.

სანამ საკითხი ბიუროზე ვავიციოდა, კაცმა არ დამიძახა, რომ მშვიდობიან პირობებში მეც მე-თქვა ჩემი სიტყვა. მაშინ, დარწმუნებული ვარ, საქმე სხვანაირად შეტრიალდებოდა. მზაკრულად გამწირეს და ხალხშიც სახელი გამიტყეს. ეს მიქნეს ჩემმა გაზრდილმა ახალგაზრდობამ და ძველგაზრდილებამაც. რომ ჩემს ირგვლივ ინტერესთა თამაში დატრიალდა, ამას ისიც ადასტურებს, რომ სწორედ მოხსნის დღის, საღამოს თეატრის სარეჟისორო ოთახში ალექსიძეს და თუმანიშვილს დიდი ჩხუბი მოუვიდათ, თუ ვინ იქნებოდა მათ ფორმის მთავარი რეჟისორი. ბეჭდები დაიწყო ჭვუდივით თეატრში და მათი ბრძოლა უფლებებისათვის, რამაც თეატრი მიიყვანა დღეს კატასტროფამდე როგორც ორგანიზაციულად, ისევე შე-

მოქმედებდა. ინგლისელები ამბობენ: „უმაღლესია, ეს ყველაზე დიდი ნაკლია“. რასაკვირველია, ეს ფაქტი დიდი ტრავმა იყო ჩემთვის და ახლაც არის. არა, მე დირექტორობა არ მაქვს. მაქვს ეს ის, რომ დამბრალდა ყოველივე ბოროტება, რომ როგორმე ჩემთვის სახელი ვაეცხვინა, ქართველი ხალხის წინაშე შევეცხვინე, რომ ხალხის წინაშე თავი ვაემართლებინათ თავისი საქციელის გამო. მაგრამ მე ბედნიერი ვარ, რომ ხალხმა იგრძნო, რამიც იყო საქმე და თავისი გულისყურით და სიყვარულით არ მომბაკლო. ჯანდაბას ჩემი თავი, მაგრამ თეატრს რომ არა ეშველა რა.

თეატრი გაიხრწა იდეურად, მორალურად. ვამეფდა არა საბჭოური ეთიკა, მორალი, არამედ ისეთი უარყოფითი თვისებები გამოვლინდა, რაც რევოლუციამდელ მსახიობებს არ ახასიათებდათ: კარიერიზმი, ერთმანეთის სიძულვილი, გაუტანლობა, ერთმანეთის ქება, ავადმყოფური პატივმოყვარეობა, შორიკანობა, „პოდრადობა“ გამეფდა თეატრში და, რაც უნდა ეცადოს ზოგიერთი დინტერესებული კრიტიკოსი რუსთაველის თეატრის გამარჯვებებზე წერას და ხელოვნურად მისი შემოქმედებითი ცხოვრების ავტორიტეტის შექმნას - მკვდარს მაინც ვერ გააცოცხლებენ. თეატრმა დაკარგა ავტორიტეტი, ყოველგვარი ტრადიციები უარყოფილი იქნა. ახალგაზრდობის სურვილი - თეატრის ხელში ჩაგდება - თითქმის გაიმარჯვა, საშუალო თაობიდან თითქმის სუფილანი გაქვედებულია თეატრიდან - ისეთებიც კი, ვინც ნიჭიერ და საჭირო ძალას წარმოადგენდა და დატოვებულია თეატრში ბევრი უნიჭო, უპერსპექტივო ახალგაზრდა. ხელოვნების მესვეურებს ავიწყდებათ, რომ ახალგაზრდობა ღირსება კი არ არის - უპირატესობაა. და, რომ შემოქმედებამ ხანში შესული შეიძლება უფრო თანამედროვე იყოს და მეტი სარგებლობის მომტანი, ვინემ უნიჭო და უსაქმური ახალგაზრდა მსახიობი.

მწყინს და გული მტკივა, რომ ნიჭიერი მსახიობები გაიტაცა დიპლომატიამ, პოლიტიკამ თეატრში. შემოქმედებითად დაიშლამხნე, უპეკეშუანის კაცებს ჯერ არაფერი გაუკეთებიათ, რომ ქართულ თეატრს შეეძლოს იაპაყოს.

1946 წელს სხვებთან ერთად მოგვხვდა გვარაში სტალინთან. იყვნენ ჩარკვიანი, ვასო ვგანტაშვილი, კარანაძე, შარია, ვასაძე, ბაღაშვილი; სტალინის მოწვევების ნაამხანაგარი პეტა კაპანაძე, ცერაძე (მოჭიდვე) და სხვები. არ ვიცი, ვინ მოაწყო ეს ამბავი. ვითვლებოდა სტალინის სტუმრებდა. ჩასვლის მეორე დღეს მივიღე თავის ავარაკზე. თვითონ გამოგვეგება და მიგვეწვიოთ ოთახში. თვითონ არ დაჯდა, თუმც ვეპატიუებოდა, დავმსხდარიყავით, მაგრამ ჩვენ, აბა, როგორ დავდებოდით, როდესაც ის ფეხზე იდგა. ჩამოვარდა საუბარი. ჩვენ გახუმრებული ვიყავით. უფრო საუბარში ღებულობდნენ მონაწილეობას ვგანტაშვილი და მისი მოწვევების ამხანაგები. ერთმა მისმა ნაამხანაგარმა (სამწუხაროდ, გვარი არ მახსენდება) სთხოვა სტალინს, გავთავისუფლებინა მისი დაპატიმრებული სიძე. სტალინმა უპასუხა „ნამ იცი, ასეთი საკითხი მე არ მეხება, ეს ბერიას საქმეა“, სტალინმა ჰკითხა ვგანტაშვილს: რას ფიქრობ, ვასო, ომი იქნება თუ არაო. ვგანტაშვილმა უპასუხა - არ იქნებაო; სტალინმა გაიკვირა, რა იცო. ვასომ უპასუხა: „არ იქნება, სტალინმა თქვა, არ იქნებაო“. „სტალინმა რაც თქვა, ეს მე ვიცი, შენ როგორ ფიქრობ“. „რაკი სტალინმა თქვა, არ იქნებაო. მაშინადაც, არ იქნება“, - უპასუხა ვასომ. ჩამთავრდა ლაპარაკი ვანელი ომზე: ომი საშინელებაო, - თქვა მან, „რამდენი მილიონი ხალხი დაიღუპა, რამდენი ხერხე-ვა მოჰყვა, რამდენი სისხლი დაიღვარა“ - დამწუხრებულმა წარმოთქვა და აღელვებულმა გაიარა-გამოიარა. ჩვენ ვიგრძენით, რომ ხალხის მამა წუხდა ომში დაღუპული შვილების გამო. მისი ოთახში სიარულის დროს ჩვენ ხმა არ ამოვიგოდა. ჩამოვარდა, რუსები რომ იტყვიან, „СВЯТАЯ ТИШИНА“. გვიან ბედავდა ამ სიტუაციის დარღვევას. ხოლო ვიღაც მოკრძალებით შეეკითხა - სად არის მოლოტოვი, სად ისვენებსო. სტალინმა პატარა პაუზის შემდეგ ამოიხარა და თქვა „УСТАЛИ РЕБЯТА“, დიდი ჯაფა გადაიტანეს მათ ამ ომის დროს. არცკი დაუტყვიან. უნდა დავსვენო, ცოდვანი არიან“. ისევ გაიარა-გამოიარა. კვლავ სიჩუმე ჩამოვარდა. მივწვივია სუფრაზე, რომელიც აივანზე გაემალა. აივანი ზღვას გადაჰყურებდა. ლამაზი ხელი ჩანდა. თვითონ გასწია-გამოსწია ფარდები აივნისა, რომ ზღვის ნიავი არ მოგვხვდებოდა და არ გავცივებულიყავით. სუფრა უკვე გაწყობილი იყო. მოსამსახურე ქალმა ვინერგუტი შემოიტანა, „УБЕРИ, УБЕРИ, ТУТ ПРУЖИНЫ СДВИЖ, ОНИ ЭТО НЕ БУДУТ КУШАТЬ“... თამადად ბერია დანიშნა, რომელიც მაგდის თავში დასვა. თვითონ კუთხეში დაჯდა. ნამდვილი ქართველი მასპინძელი იყო: ღვინო თვითონ დასამადა ყველას. ურჩევდა, რომელი დავლიო. გვირჩევდა ატენურს. საქმელეს თვითონ გვიღებდა თევზებზე. რასაკვირველია, ყოველი ორი-სამი სადღერაქელის

რიქელთა დაბეჭდვას, ლეგენდარული აქტიორის ანდერძის მიხედვით, მხოლოდ სამი ათეული წლის შემდეგ გახდა დასაშვები!

შემდეგ მუდამ სტალინის სადღერაქლო ისმებოდა. კარგ გუნებაზე დადგა, ოხუნჯობდა, იცინოდა. ეტყობოდა, რომ უხაროდა ქართველებთან ჯდობა. იგონებდნენ მოწვევების დროს. თვითონ წამოიწყო „ნეტავი, გოგო, მე და შენ“. ჩვენც ავყევით. პირველ ხმას მღეროდა. გვარიანი გამოვიდა. სიმღერა რომ დავასრულეთ, იხუმრა: „რა ვუყო, რომ თქვენი ვიყი ვარ. ვიყო თქვენი რეჟენტი, ო, როგორ სიმღერებს გასწავლიდა, მაშინ გაგაგებინებდით, როგორ უნდა სიმღერა“.

ჩემ გვერდით იჯდა ცერაძე. როგორც კი ჰქიპას დავეციდი, იმწამსვე ღვინოს დამისხამდა. ჰქიპები პატარები იყო. სტალინი ცდილობდა, დავეთვინებოდა. თუ უნდა კაცის შესწავლა, უთუოდ დაათრობდა, რომ შემდეგ თვალყური ედევნებინა მისი საქციელისთვის, სიტყვა-პასუხისთვის. ეტყობა, რუსული ანდაზა „ЧТО У ПЯНОГО НА ЯЗЫКЕ, ТО У ТРЕЗВОГО В УМЕ“, კარგი ხერხია ადამიანის შესწავლისთვის. სტალინი ამჩნევდა, რომ ცერაძე სულ მისხამდა ღვინოს. ყველას ჰქიპა რომ დაიცვებოდა, ცერაძე იმწუთში დამისხამდა. სტალინი მოვიდა ჩემთან და ყასი-დად მკითხა, - შენ რად არა სვამო. ვსვამ-მეთქი, მაგრამ ჩემი მეზობელი მაშინვე მისხამ-მეთქი. მე არ დამინახავს, შენ როგორ დალიეო. ავიღე და მეორე დავლიე. დალევის დროს სტალინი წაივიდა თავისი ადგილისკენ, მე დავლიე და ჰქიპა რომ დავლიე, ცერაძემ მაშინვე დამისხა, სტალინი უტეხ მობრუნდა და ჩემი ჰქიპა ისევ სახვე დახვდა, რატომ მატყუებო - მე მაშინვე გამოვცალე. კმაყოფილების ნიშნად მან ულგამებზე ხელი მოისვა. მივხვდი, რომ მას ჩემი დათრობა უნდოდა. მეც ფრთხილად ვიყავი. როდესაც დიდ კაცებთან ხარ, განსაკუთრებით სტალინთან, უკვე მიფრთხილეთა ხარ და ღვინოც მალე გათრობს. ეს მე კარგად ვიცოდი.

სუფრას მივუსხედით ზუსტად ოთხ საათზე. დაახლოებით სამ-ოთხი საათის შემდეგ სტალინმა გამოაცხადა 20 წუთით შესვენება. ყველანი წამოვიშალეთ. მე ჩარკვიანმა და შარიამ ქვედა სართულზე ჩამოყვანეს. არ ვიცი, საიდან დაიწყო კანდიდა და შარიას შორის ვასაქმე ლაპარაკი, მხოლოდ მომესმა: „სულ აკაკის ბრალია“. „რა ჩემი ბრალია?“ - შევეკითხე მე. „ვასაძე, ო, ვასაძე - გულმოსულმა წამოიძახა კანდიდა, - შენ არ იცი, ის არ არის, შენ უტყვრ მავს მხარს და ეს შეგლის“. მე ვერა ვაგვიერ რა, რათ ან რატომ მითხრეს ეს. შესვენების შემდეგ ისევ სუფრას მივუსხედით (ზუსტად ოცი წუთის შემდეგ). სტალინმა ანიშნა, რომ ჩემი სადღერაქლო დავლია თამადას. სადღერაქლოებს მხოლოდ ბერია ამბობდა ძალიან მოკლედ. ჩემი სადღერაქლოს დროს სტალინი წამოდგა, წამოვიდა ჩემკენ, მე მაშინვე ავდექი და კედელს ვავეკარე. სტალინმა სთქვა: Хо-рава артист всеобщего класса, первого класса, нет он артист мирового класса, а Багашвили первого класса.

სტალინის ასეთმა შეფასებამ ცრემლები მომგვარა. მომიკაჟუნა ჰქიპა. ძალზე ავღვლიდი. შემდეგ მივიდა ბაღაშვილთან, „ა, რას იტყვი, ხომ კარგია კომუნისტური პარტია?“ „კარგია, ბატონო სტალინ“ - უპასუხა ბაღაშვილმა. „კაცო, რა სულ ბატონოს მემძის, მე მთელი ჩემი სიცოცხლე ბატონებს ვებრძოდი, დამიძახე ამხანაგო“. „კარგი, ბატონო სტალინ“, - უპასუხა ბაღაშვილმა. სტალინმა გაიღიმა და ხელი ჩაიქინა.

ვასაქმის შემდეგ სტალინმა ყავაზე მივიგიატიქა. საუბარი უფრო ეხებოდა მისი მოწვევების პერიოდს. ყველას გვიხაროდა, რომ სტალინი მხიარულად გაგებოდა თავს. დავიხსენებთ დამის ორ საათზე. გამოშვებობებისას სტალინის გულზე ვაკოცე. ის გადამეხვია და მაკოცა. რასაკვირველია, მე ბედნიერი ვიყავი...

სტალინი ამ საღამოს იყო ნამდვილი გულუხვი ქართველი მასპინძელი. თვითონ უსხამდა ყველას, თითქმის, ღვინოს. ურჩევდა, რომელი ღვინო დავლიათ (ხმარებამი უფრო ატენური იყო), თვითონ გადმოგვიღებდა თევზებზე საჭმელებს. ყველას ყურადღებით ექცეოდა. ვამჩნევდი, რომ უფრო ხშირად მე მადვენებდა თვალს. ალბათ, ჩემი შესწავლა სურდა. „ბატონო სტალინ, უთხრა

ვასაქმის დროს ბაღაშვილმა, - მე არ მომწონს, როგორ თამაშობენ სტალინის როლს კინოში - მე სხვანაირად ვითამაშებდი“. - სტალინმა საუბარი სხვა საგანზე გადაიტანა. დიდად აკვირდებოდა ბაღაშვილს. იცოდა, რომ ის ფსიქიურად დაავადებული იყო და თითქმის ცდილობდა, გაეყო მიზეზი მისი დაავადებისა. გამოგვეშვიდობა, ეზოში გამოგვაცილა და ჩვენც გახარებულნი წავედით ჩვენს ბინებში. იმდენად ვიყავით აღფრთოვანებული, რომ სახლში მოსვლისას კიდევ შემოვუსხედით სუფრას და დიდხანს შთაბეჭდილებათა გაზიარებით ვიყავით გართულნი.

იმ დღით უნდა გამოველო სპეციალურად გამოყოფილ მატარებელს უმაღლეს საბჭოს სესიის მიზნად დასაშვად. მეც ვიფიქრე, რომ სტალინთან სტუმრობა დამთავრდა, და გადავწყვიტე, ვაყოლოდი იმ მატარებელს. ჩემს შეკითხვაზე, ხომ არ არის მოსალოდნელი, რომ ისევ მოგვიხვდება სტალინთან შეხვედრა, ვგანტაშვილმა, რომელიც ხშირი სტუმარი იყო სტალინისა, მიპასუხა - არა, მე მგონია, ჩემი სტუმრობა გათავდა. მე მივდივარ მოსკოვში, წამოდიო შენც. მეც ავიღე ჩემი ჩემოდანი და წავედით ორივენი სადღერაზე. ჩავსხედით მატარებელში და ვავეყიეთ მოსკოვისკენ.

დაბუტატებმა იცოდნენ, რომ ჩვენ სტუმრად სტალინთან ვიყავით. გვეკითხებოდნენ, როგორ იყო, რა თქვა; მე კიდევ არა ვარ ჩვეული, საზოგადოებრივად შეხვედრის ამბების მოყოლას - შეიძლება, რომელიმე მომენტი არასწორად გავიგე ან შევაფასე და ამით ჩემი შთაბეჭდილება არ მინდა, ვინმეს თავზე მოვახვიო.

დიდაკაცების სიტყვებს, ქვეყანა არ შეიძლება ზერეულე შეხვედრით. ყოველ მათ ქვეყანას, სიტყვებს, უთუოდ რაღაც მიზანი აქვს. მე ვგულიხსმობ იმ დიდ კაცებს, რომლებიც სახელმწიფოებრივ თუ საზოგადოებრივ საქმიანობაში დიდებულელებს წარმოადგენენ და მათი ავტორიტეტიც დასაფასებელია და მოსავლელი. ბევრს უყვარს ფემილიარული მოპყრობა დიდასხელების მიმართ. ამით, ჰკონია, ხალხის თვალში პრესტიჟი ემატება, მაგრამ როგორი ხალხის - ისეთივესი, როგორც თვითონ არიან, კარიერისა და ცრუ განდიდების მანიით შეპყრობილთა ასეთი მოქცევა სახელს უტეხს მართლაც საპატივცემულო ადამიანებს.

ხანდისნამ ასეთი განდიდების მოყვარულნი თავის კომენტარებს უკეთებენ დიდი კაცის ნათქვამს, ქვეყანა და ეს კომენტარები სახეებით ეწინააღმდეგება ნათქვამის აზრს. შეცდომამ შეყავი სწორი აზრის გადგების მოსურსენი. სიტყვას მოყვა და უნდა ვთქვა: რამდენი უნებელი შეცდომა ჩაუღვინა ადამიანს, როდესაც არასწორად გადამოუტია ვინმეს - რომელიმე ხელმძღვანელის დავალება ან აზრი. საბოლოოდ დამნაშავე გამოდის არა დავალების გადმოცემით. ამიტომაც, როდესაც მეუბნებიან ვინმეს დავალებას, ვცდილობ, შევამოწმო უშუალოდ დავალების მომცემთან (როდესაც ეს შესაძლებელია).

მოსკოვში ჩასვლისას მ. ბარამიამ მისაყვედურა, თუ რატომ წამოვედი გვარიდან - სტალინს მეორე დღეს ისევ მიუწვევია იგივე სტუმრები და, მე რომ ვერ მნახა, გული მოსვლია და უსაყვედურია ჩარკვიანისთვის, რად გამოიქცევი სტუმარიო. ახლავე გზიდან დაბარუნეთ და მომიყვანეთო. აბა, ამ სიგრძე გზაზე სად მნახავდნენ.

თბილისში დაბრუნებისას მივწვიე სტალინს წერილი, სადაც ვხიდიდი ბოდიშს ჩემი დაუკითხავად გამგზავრებისა გამო და ვუხსნიდი, ვწვეულე და დამთავრებული მეგონა-მეთქი. რასაკვირველია, ძალიან შეწუხდა, რომ მე ვახვი მიზეზი სტალინის უკმაყოფილებისა და აღელვებისა ჩემი მოსკოვში გამგზავრებისა გამო. მართლაც, რა მიზეზქარებოდა სესიაზე მოსკოვში, როდესაც დიდ სტალინთან სტუმრად ვიყავი - მოსკოვიცა და სესიაც იქ იყო, სადაც სტალინია. რამდენიმე ხნის შემდეგ მიხვდა ბარათი სტალინისაგან, სადაც ბოდიშს იხილდა ცუდი მასპინძლობისათვის. წერილი, როგორც წმინდა რელიქვია, შენახული მაქვს.

ბაგრამიძეა შემდეგ ნომერი

რედაქციისგან:

სტამბა „ვაგარაშვილი“ 2000 წელს გამოცემა ვანა იბრაგიმოვის წიგნი „რუსეთის პრეზიდენტის ფარული ბიოგრაფია“, რომლის უდაზრტო, სათაურის ქვევით, ვკითხულობთ: გამოცემა მკითხველსთვის:
ორი ათასი წლის მისიში, მოსკოვში თავისი უკანასკნელი ვიზიტის დროს ქლინთონმა, როცა რუსეთის ანალარჩეულ პრეზიდენტს ამერიკის დელეგაციის წევრები წარუდგინა, პუტინს ყურადღება მიაპყრობინა მარგარეტ ოლბრაიტის სამი მაიმუნის გამოხატულებიან ბროშე და უთხრა, ეს ამას ნიშნავს: „არაფერი ვიცი, არაფერს ვნედავ, არავის ვეტყვი...“ რას ნიშნავდა ამერიკის პრეზიდენტის ეს სიტყვები? და რატომ გაჩუქდა რუსეთის პრეზიდენტი?

წიგნის წინასიტყვაობამდე ცალკე გვერდზე ვკითხულობთ: „მოწინააღმდეგის კარგად ცოდნა ნებისმიერ ომში გამარჯვების უმნიშვნელოვანესი პირობაა, პუტინზე ჩვენ, რაც თვითონ მან იცის, იმაზე მეტი ვიცით - ჩვენ მაშამისის სახელი ვიცით. და დიდი აღმოჩენა არ იქნება, თუ ვიტყვით, რომ პუტინი-პრეზიდენტი ჩინური ტერაქტია რუსეთის წინააღმდეგ.“
აქვე ნათქვამია, რომ განგება დასჯის იმას, ვისაც ავიწყდება „სამი ბურჯი: დინ, დამონკ, სიი (რწმენა, სამშობლო, ღირსება), რომელიც სამყაროს წონასწორობას უნარჩუნებს. იმას, ვინც ლახავს სამართლიანობის ნორმებს, თავის თავს უფლებამოსილად მიიჩნევს, რომ დასაჯოს ან შეიწყალოს სხვა იხე, რომ ავიწყდება „ოქროს კვების“ წესი - სისხლით შურისძიების ჩინური კანონი, რომელიც ღალატებს: „როგორც შენ ექცევი სხვას, ისე მოგე-ქცევიან შენც.“
ამ სტრიქონებს ხელს აწერს Путиновец.
მაშ ასე, მკითხველს ვთავაზობთ, გაეცნოს, თუ რას ნიშნავს ეს, „პუტინზე ჩვენ, რაც თვითონ იცის, იმაზე მეტი ვიცით...“
ახლა ვთავაზობთ ამ წიგნის ავტორის წინასიტყვაობას, მომდევნო ნომერებში კი თვითონ წიგნის თარგმანს შემოგთავაზებთ.

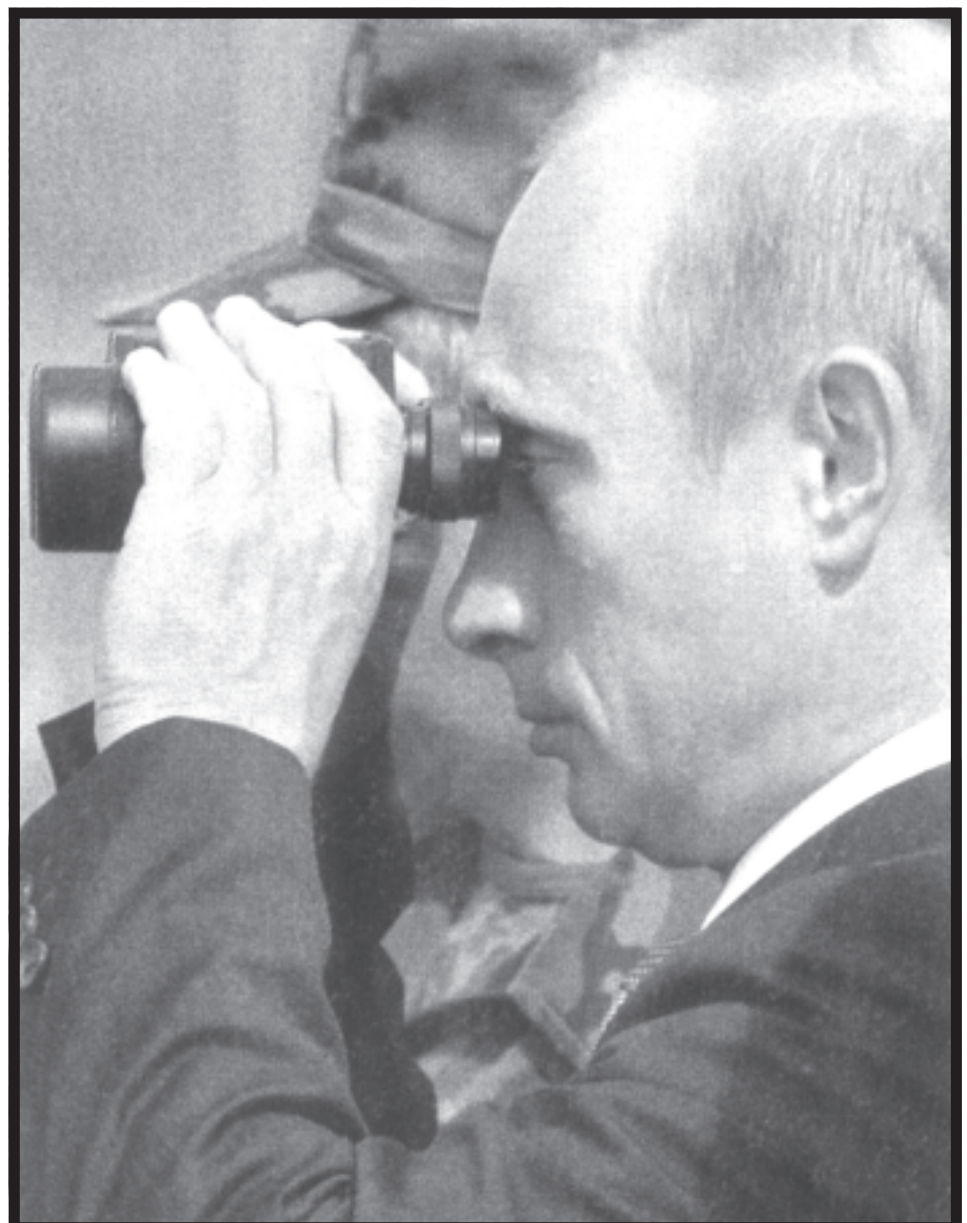
ან?“ - მკითხაობდნენ ისინი, როცა უცებ გაიგონეს წყაფუკვი: „ყველას დაეხვედრება! საპირფარეოშიც კი! ჩვენ, ვინც ვაცევი ვართ!“ ეს იყო ახალი, უცებ „საპირფარეოული მსგელებელი“ - ერთადერთი პერსონაჟი, რომელიც საჭიროა რუსეთის მმართველთა ჭრელი კომპოზიციის შესრულები-სთვის.
„ო! Who is mister Putin?“ - მოუსვენრად აცქმუ-ტდა ბაბუაწვერა-ვერობა, დაიძაბა მსოფლიო, ოლონდ რუსეთი არ დაბაბულა.
„ჩვენი! ჩვენი სისხლი და ხორცია!“ - დაუყო-ნებლოვ განერთხა მის ფეხებთან საიდუმლოებით მოცული რუსული სული, რითაც მსოფლიო კი-დევე უფრო მეტად გააშტერა იმიტომ, რომ ამ გა-უგებარ ქვეყანაში არავის არაფერი ესაქმებოდა იმასთან, თუ როგორი ტაძარი ააგო მან, რა აზრით გაამდიდრა მსოფლიო, ქალთან არმრესლნვისა და ბავშვებისა და მოხუცების გულმშვიდად ხო-ცვის გარდა რა შეუძლია? რატომ უნდა იყოს „დე-რუჯეულობა და სილიადე“ ის, რომ ას ორმოცდა-ათი ერთს, თითქმის უმწეოს, სცემს და იმ ას ორ-მოცდაათს სულ უფრო და უფრო აცოცხებს ის,

ვანა იბრაგიმოვი

რუსეთის პრეზიდენტის საიდუმლო ბიოგრაფია

წინასიტყვაობა

ომი ვილაციის უმეცრების შედეგია. არჩევაში მხოლოდ ორ პარტიას - ომისა და ჩე-რჩეტების პარტიას - შორის კეთდება, ომი და მათი (ამ პარტიების) მმართველობის ყველა და-ნარჩენი სიაშე თვითონ საზოგადოების გარდუ-ვალი „ავლადიდება“ ხდება.
მაგრამ, ეს ბუნტის მიზეზი რომ არ გახდეს, სა-ზოგადოება მართვადი უნდა იყოს; გამუდმებით ვილაციის წინაშე ცხოველური შიშით უნდა იყოს გათანგული; ჯოგური ინსტიტუტები უნდა ჰქო-ნდეს, რათა თავისი კოლექტიური შეუგნებლო-ბის გამოისობით მორჩილად მზად იყოს იმისთვის, რომ პირველივე ნიშნის მიცემისთანავე უდრტ-ვინველად, უსიტყვოდ გაიგზავნოს სასიკვდილოდ, ოლონდ იყოს ვაცი-პროვოკატორი. ახლა ის არის, ისეთივე უდრტვინველი და უტყვი, როგორც ყვე-ლაფერი, რასაც თავისი არაფერი აბადია.
ამიტომ ორივე პარტია კმაყოფილი და მშვი-დია.
ისევე, როგორც კულისებსიქითა დირიჟორი. ბედკრული ქვეყანა - რუსეთი... რომელიც ისე-თივე გაკერებებით ებლაუტება თავის მონობას, რო-გორი გაკერებებითაც იცავენ თავიანთ თავისუფ-ლებას ჩინები.
- ჩვენ დამნაშავეებს არ მოვძებნით, - გაიგონა რუსეთმა სწორედ იმ დროს, როცა ცივი ბარე-ნციის ზღვის ფსკერზე აუტანელი წამებით ხდე-ბოდა სული მის სისხლსა და ხორცს, და არ აღ-ფოთებულა, თქვენ წარმოიდგინეთ, არც კი გაო-ცებულა, იმიტომ, რომ ის შეეჩვია თავისი თავის მიმართ ასეთ მოპყრობას; იმიტომ, რომ უკვე დი-დი ხანია, დაკარგა ტკივილის შეგრძნება - რო-გორც თავისი, ისე სხვისი ტკივილის განცდა, იმი-ტომ, რომ ეტყობა, არც ის, ვინც ეს (ჩვენ დამნ-შავეებს არ მოვძებნით) თქვა, არ გრძნობს არც თავის და არც სხვის ტკივილს.
არადა, სად უნდა მოიძებნონ ეს დამნაშავეები, როცა ისინი ყველანი იქ, ზემოთ არიან? მისი მე-თაურობით... რომლებიც რუსეთმა თვითონ და-ისვა თავზე. ან თავზე დაჯდომის ნება მისცა. რა განსხვავებაა.
მთავარი ის არის, რომ რუსეთმა არ იტლინკა-ოს, რომ მან ოდნავ მოითმინოს. იმიტომ, რომ დუდილის პერიოდი დამთავრდა; იმიტომ, რომ გამოჩნდა ხელმძღვანელი-პროვოკატორი... იმი-ტომ, რომ მას მალე საკლავად გაასუქებენ.
- ჩვენ ყველას გვეყავს ერთი, საერთო დედა - რუსეთი! - თქვა მან ბოლოს, სასაკლავოს კარის წინ შეჩერებულმა, თქვა სასადლოაზე, რუსულ სასადლოაზე, პარიზში.
მისთვის ამ მომენტში რომ ეკითხათ: „მაგრამ სად არის შენი საკუთარი, მშობლიუ-რი დედა, პატრიკვიმული?“ - საინტერესოა, რას

უპასუხებდა.
როცა ქრისტეს (იქ ნათელი დაადგეს) შობი-დან ორიათასწლეულის წინა დღეს რუსეთის უკი-დეგანო სივრცეებზე სათამაჟოდან გამომტა-რი ეშმაკივით გამოჩნდა ახალი სახელმწიფო მო-ღვაწე, მსოფლიომ ყური ცქვიტა: „ვი არის ის? საიდან არის? რა შეუძლია? ვინ იღებს იმის თითქმის შეუზღუდავ შესაძლებლობას, რომ თი-თის ერთი მოძრაობით მოსპოს მთელი მსოფ-ლიო? ბოლოს და ბოლოს, რომელია ქარმა მოი-ტანა ის, სუკ-ში (კაგებეში) ბავშვებს ხომ ვერ შო-ბენ, და მათ იქ მოწყობილობებში ხომ ვერ ქნი-

ობრივი დაცემის მთელი სიღრმე წარმოჩენილი-ყო...
როცა კავკასიაში მიმდინარე მოვლენების ფო-ნზე ჯერ კიდევ გრძელდებოდა ეს დასავლეთი თვა-ლთმაქცობა კითხვასთან - „Who is mister Putin?“ დაკავშირებით, ცხადი იყო, რომ ეს კითხვა ეხე-ბოდა არა რუსეთის მომავალი პრეზიდენტის მო-რალურ სახეს, არამედ მის ბიოგრაფიას, რომე-ლიც სუკს (კაგებეს) არ გასცდენია და რომლის საიდუმლოებასაც პუტინი ცხრაკლიტულში მა-ლაფს.
და მაინც, იმის შესაძლებლობა, რისი მოწმეც ამის შემდეგ ჩვენი მკითხველი გახდება, არ გვე-როდა, არ გვეჭროდა იმიტომ, რომ კაცობრიობის უახლეს ისტორიაში ჯერ არ ყოფილა იმის არც-ერთი პრეცედენტი, რომ მთელ ხალხს გვირად გაეხადა და თავის ხელმძღვანელად აერჩია ის, ვი-საც, ჯანდაბას, თავისი ბიოგრაფია კი გადაუტე-თებია, მაგრამ თავის დედაზე უარი უთქვამს! თა-ნამედროვე სამყაროს მთელი ცინიზმის მიუხედა-ვად, ამის წარმოდგენა არ ძალგვიდა: დედა ხომ სიწმინდეა, ის ღმერთია...
მაგრამ როცა დადგინდა, რომ პუტინმა თავი-სი ბიოგრაფიის მოსუფთავება დაიწყო ჯერ კი-დევე სამი წლის წინათ, ფედერალური საბიუჯე-ბიუროს (ფსბ) დირექტორობის დროს, - როცა მოსკოვში ბი-ბი-სის რუსული სამსახურის თანა-მშრომლებმა უარი უთხრეს ქართული გზების, „ალიას“ ჟურნალისტებს ისეთი საჭირობოტო თემის ერთობლივად გამოკვლევაზე, როცა ტე-ლევიზიის ახალი ამბების მიერ გადმოცემული მა-სალები იქცა არა განხილვის, მსჯელობის, არა-მედ ვაჭრობის საგნად, როცა ქართულ სოფელ მეტეხში მონახა პუტინის ბავშვობისდროინდე-ლი ფოტოსურათები და იმადროულად შერემე-ტივეოში მოხდა საიდუმლოებით მოცული მკვ-ლელობა, როცა ვლადიმირ პუტინი - ჩინებისსაც და რუსებისსაც - გვამებზე გადავლით და ამ გზით საფეხურების ავლით კრემლის ტანტზე აღმოჩნდა და პირველი, ვისზეც უარი თქვა და ვისაც ამ გზაზე გადააბიჯა, მისი მშობელი დედა იყო - ნათელი გახდა, რომ ეს ცინიზმი იყო, ეს სატანაზმია. მსო-ფლიოს მოსწონს სიცრუეში ცხოვრება და მას შეგნებულად არ სურს ასეთი ატმოსფეროდან გა-მოსვლა. ამ სიცრუის ასე თვალნათლივ მაშხილე-ბელი თემა არავის არ სჭირდება. და ამიტომ ის უნდა აიკრძალოს!
ვაჟიშვილთან ორმოცწლიანი განშორების შე-მდეგ დედის გულის მთელი მხურვალებით მისკენ გაწეული ვერა ნიკოლაევა გაუცხოების ყრუ კე-დეღს წააწყდა: „მე თქვენ არ გიცნობთ“ - და უმ-წეოდ ჩამოყარა მხრები. ქალს მის ირგვლივ მყო-ფმა არცერთმა ადამიანმა არ უთანაგრძნო. მან ეს თანაგრძნობა ვერ ჰპოვა: შენივე, შენივე ბრა-ლიაო. დედის ტრაგიკული ხვედრი ამ სასტიკ და ცინიკურ სამყაროში ის იყო, რომ ყველა არჩევდა თვითონ მის და არა მისი შვილის დადანიშაუ-ლებას, მათთვის ეს უფრო ხელსაყრელი იყო... და უფრო უსაფრთხო...
ამიტომ, დაე, ასე იყოს, დღეს მისი ვაჟიშვილი თავის თავს ბარბაროსების ახალი თავდასხმე-ბის ცივილიზებული სამყაროს დამცველად მო-ვლენილ ლამის ახალ მოსედ ასაღებდეს, ის მა-ინც ვერსად გაექცევა არჩევანს: „ტანტი თუ დე-და?“ ვერც სააქაოში, და ვერც საიქიოში...
ისევე, როგორც მსოფლიო ვერ გაექცევა პასუ-ხების გაცემას ამ კითხვებზე:
1. ორი ათასწლეულის შემდეგ ქრისტეს (ნათელში აყვავდა მისი სული) მოძღვრებას რა-ტომ ასახიერებენ ისინი, ვინც ამ მოძღვრებას ყვე-ლაზე ნაკლებად შეესაბამება?
2. თავის ტექნიკურ და განსაკუთრებით სუ-ლიერ განვითარებაში კაცობრიობა რატომ მივი-და იქამდე, რომ მისი ბედისწერა ერთი ადამიანის ბოროტ ან კეთილ ნებაზეა მიგდებული?
3. სად არის დაცვის მექანიზმი?
4. და რატომ კავკასია? ბედისწერის გარდღევა-ლობით ისინი - ყველანი - რატომ ცდილობენ კავკასიის დამონებას? იმიტომ ხომ არა, რომ კავ-კასია ნოე წინასწარმეტყველის (ცხონდეს მისი სული) თავშესაფარია, კაცობრიობის აგვანია, და მისი დამონებით შეუძლიათ საბოლოოდ მო-წყდნენ თავიანთ ფესვებს, უწარსულოდ დარჩნენ და, მამასადამე, მოისპონ მომავალი.
5. და სატანის დამრტყმელ ძალად ყოველთვის რუსეთი რატომ გამოდის?
იმიტომ ხომ არა, რომ მას, - უკვე დიდი ხანია და მთლიანად - დაკარგული აქვს მესხიერება, არ ახსოვს ნათესაობა და ამიტომ ყველაზე უფრო მართვადია?
6. და ჩვენ ჩვენს ბნელეთის მოციქულობაში იქამდე ხომ არ მივალთ, რომ ზენაარმა თავისი უღიადესი ქმნილება - ადამიანი - ყველაზე მცირე ნაწილაკით - ატომით მოსპოს?
თუ არ ირწმუნებ...
თარგმანი ჯუმაბარ თითმარიამ
გაბრიელა იანგა

თანამედროვე ტექნოლოგიების პირობებში, როცა თითოეული ჩვენგანი საიდუმლო სამსახურებს დაუნომრავთ და კოსმოსიდან უშველებელი ობიექტებში აღუნუსნავთ ჩვენი ყოველდღიური ცხოვრება, დაფარული და დამალული, ფაქტობრივად, აღარაფერი განლაგო!

ყველაფერი

პრაქტიკულად, სთხოვთ ამერიკელს კოსმოსიდან გადღებულ უოჭოები და თქვენ გახსნით საუკუნის დანაშაულს!

უკანასკნელი 15 წლის განმავლობაში საქართველოში უამრავი დანაშაული მოხდა, უამრავი ცნობილი პიროვნება გამოასალმეს სიცოცხლეს და ქვეყანაც უფსკრულში გადაჩენეს, მაგრამ ქართველ კრიმინალისტებს დღემდე ვერ უბოვიათ ვერც პირველი პრეზიდენტის მკვლელობის, ვერც აფხაზეთის ტრაგედიის შემკვეთ-აღმსრულებლების და ვერც ის ნიღბიანები, რომლებიც თავიანთ თანამომხებზე დღესაც გულარხეინად ნადირობენ ქუჩაში. არადა, გოვა არუთინთან დაკავშირებულმა ინციდენტმა და ისტორიამ 2005 წლის 10 მაისს თავისუფლების მოედანზე ნასროლი სომხური ხელუშვამარისა, რომელიც, ბედად, არ აფეთქდა, საბოლოოდ დაგვარწმუნა, რომ ვიღაცის მარჯვენა ყოვლისმხილველი თვალი ყველას აკვირდება და ამ თვალს არაფერი გამოეპარება - წითელ ცხვირსახოცში გახვეული „გრანატაც“ კი.

ქვემოთ გთავაზობთ მტკვლ ნუსხას იმ ბანაილუფლოვანი და ბნელით მოცული ამბავებისა, რომლებიც, ფაქტობრივად, გახსნილია, უბრალოდ, ამ საქმეს სჭირდება ხელისუფლების კეთილი ნება და ამერიკის შეერთებული შტატების ადმინისტრაციის სურვილი - გამოამწვინოს საქართველოში სახელმწიფო დამანაშაულები!

უეჭველია, რომ კომუნისტური რეჟიმის რღვევისა და საქართველოში ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის აღზევების პარალელურად, ჩვენი ქვეყანა ამერიკული მშვერავი თვითმფრინავებისა და კოსმოსური თანამგზავრებისათვის განსაკუთრებული ინტერესის ობიექტად იქცა.

ამერიკულმა ტანკამ ყველაფერი აღგებდა და ბადრილო - მერაბ კოსტავას მკვლელობაც, ეროვნულ მოძრაობაში ჩამოვარდნილი ბუნტიც, ზვიად გამსახურდიას პრეზიდენტად კურთხევაც, ე.წ. ოპოზიციის შევარდნაძის კარზე წაწვლიც, 2 სექტემბერს პროვოკაციის მოსაწყობად კინოს ხანაში შეზიდულ-

ამერიკული მშვერავი თანამგზავრი ფანდაქლებელ ინფორმაციას ფლობს

ლი ქვებიც, სუფიან ბეპაევის კაბინეტში, „ზაკვოს“ შენობაში, „ლეუანკაზე“ წამოწოლილი კიტოვანიც, ტელევიზიის კიბეებზე უავით სავსე თერმოსით წამოკოტრიალებული ლანა ლოლბერიძე, პუტჩი, შევარდნაძის ჩამოყვანა, სამეგრელოს აოხრება, აფხაზეთის ომი, მოლადატე მთავარსარდლის მიერ ჩაბარებული სოხუმი, ჟიული შარტავას მკვლელობა, ზვიად გამსახურდიას საქართველოში დაბრუნება, ომი სამეგრელოსა და იმერეთში, ქობალიას უკუსვლა, ედუარდ ბაღტიანი ტანკაში შეყუთული შევარდნაძის მსტოვრები, პირველი პრეზიდენტის მოსაკლავად სამეგრელოს ტყვეებში ნადირზე დაგეგმილი მშვერებივით მოთარეშე სბეცრაზმელები, გაიგულა... პრეზიდენტის სიკვდილი...

ამერიკის კოსმოსურ თანამგზავრებს არაფერი გამოეჩენია, ყველაფერი აღნუსხულია და მთხანეთის მიხედვით აღგებულნი ფოტო თუ მიდემოფირში! კოსმოსიდან უფრო კარ-

ბად ჩანს, როგორ ანაგონ 1992 წლის 3 იანვრის მიტინგს, როგორ სოციალისტებს მათი ერთ ცნობილ მთხანეთს მომადანა, რომელიც „კალაზნიკომის“ დაუყვარული ამტოვებლად ცაცლსა და სიკვდილს უზანდის მზივობიან მანიფესტანტებს.

2 თებერვლის მიტინგის დახვრეტაც პედანტური სიზუსტით ბადაშლია ვიღაცის უჩინარ ხელს...

კარგად ჩანს უშველებელი დემონსტრაცია, რომელსაც ვერც გმირთა მოედანი იტევს, ვერც - ვარაზისხევი და ვერც - ჩელუსკინელთა ხილი.

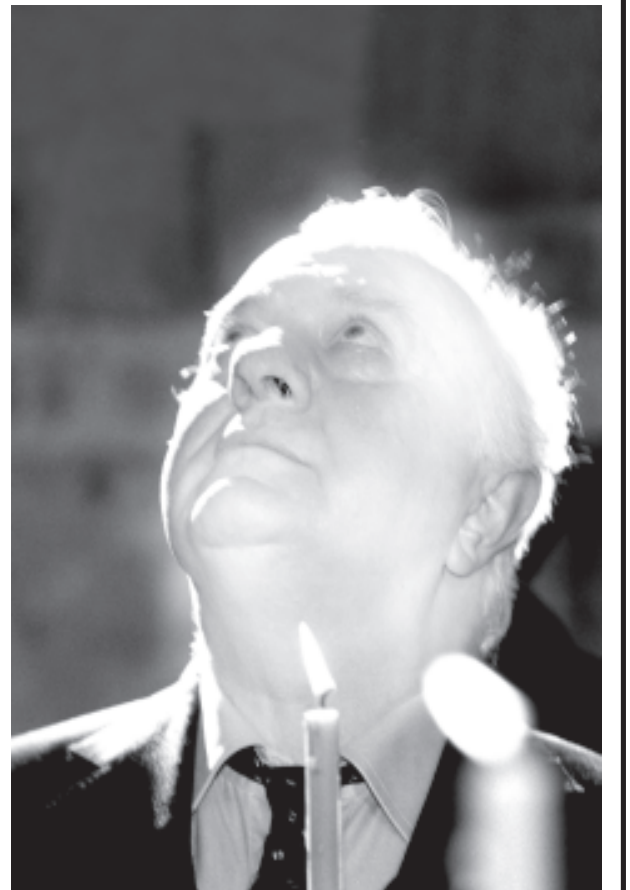
ციკრის ფერდობზე მანქანათები მოკალათებულან და უიარაღო ხალხს ზვრეტენ... აი, 18 წლის მადროში - მამუშა ტანკამილი დამცა... აი, მამას კატარა ბაგში ჩაპალვს ხელში... აი, მილაც დაბარილი მიხამთ... ტყვიების სისინი არ წყდება და განსაკუთრებით ერთი ტანკორჩილი მკვლელო აქტიურობს, რომელსაც მწყემსის ხვესურული

ქუღაე კასი „ლიბერატორული საქართველოს“ გადარჩენა!

ბატონო რადაპტორო!
ერთ-ერთ წერილში ჩემი სიტყვები მოიშველიეთ, მისი შინაარსი „ლიბერატორული საქართველოსთანა“ დაკავშირებული და მაშინაც, როცა ეს სიტყვები ითქვა, გახეთს გარკვეული საფრთხე ემუქრებოდა, აი, ეს სიტყვებიც:
„მე ვერ წარმოვიდგენია, ვიცხოვრო იმ ქვეყანაში, რომელშიაც დაიხურება ისეთი გახეთი, როგორიც „ლიბერატორული საქართველოა“.
გულის შემზარავია ყველაფერი, რასაც დღეს ვკითხულობთ. ახლა მახსენდება „ციკრის“ ისტორია - ეს იყო საბჭოთა ეპოქაში, მე და ჩემმა მეგობრებმა (დღევანდელი ტერმინია) ყველაფერი ვილონეთ იმისათვის, რომ „ციკრის“ გამოცემა აღგვედგინა, პრაქტიკულად, ახალი მხატვრული ჟურნალი შეგვექმნა... თუმცა პარალელურად გამოდიოდა „მნათობიც“, „დროშაც“, „დილაც“.
სწორედ „ციკრის“ გარემოში შეიკრა „მეორე სამოციანელების“ გუნდი. გვარებს არ ვ-

სახელებ, მკითხველმა ეს ყველაფერი კარგად იცის.
რაც შეეხება დღევანდელ კრიზისს, ჩემი შეხედულებით, იგი საქართველოს მიმართ ნეგატიურად განწყობილი ძალების მიერაა ინსპირირებული.
თუ ხელისუფლებაში „ლიბერატორული საქართველოს“ არ კითხულობენ - **ტანკამიანა**, ხოლო თუ კითხულობენ და მაინც დახურვას უპირებენ - **შხამდობის მავნებელია!**
მე მაინც მინდა, ვიფიქრო, რომ უფრო მეტად გაუგებრობასთან, მდგომარეობის შეუფასებლობასთან გვაქვს საქმე. იმასაც ვიტყვი, ვითომ უნივერსიტეტთან დაკავშირებული პერიპეტრიები არ იყო საკმარისი? ან ის, რაც მეცნიერებათა აკადემიას გადახდა თავს?! იხევე, როგორც სკოლებში არსებული განუკითხაობაა?!
ჩვენ დღეს, ჩემი მეგობრებო, მომავალ თაობათა სულიერებას, ეროვნულ აზროვნებას ვუთხრით საფუძველს.
მა მამაზმილურად მიხვართა მამა მამაზმილურად: ეროვნული და სახელმწიფოებრივი მონაპოვრები უნდა ვამრავ-

ლიბერატორული საქართველო
ლოთ, ხოლო მიღწეულისა და მონაპოვრისგან - ხელები შორს; სხვაგანადა, სულ მოკლე ხანში, სულიერად ღატაკ და უმიზნო თაობასთან გვექნება საქმე. ასეთია ლოგიკა, რასაც თანამედროვე მსოფლიოში განვითარებული მოვლენები გვგანახილავს.
დემოტმანი, არ ვაჭარბებ, რასაც ვწერ, გულთ ვწერ, ჩემი გამოცდილება (დადებითი და უარყოფითი) მიძლეებს, ვიმოქმედო ასე და არა სხვანაირად.
მინდა, დავიჭერო, რომ ქვეყნის პრეზიდენტი, საერთოდ, ხელმძღვანელობა არა და არ დაუშვებენ „ლიბერატორული საქართველოს“ დახურვას.
გაზეთის კოლექტივს და მის ხელმძღვანელობას ვთხოვ, ჩემი და ათასობით ჩემისთანას თანდგომის იმედი იქონიონ და არა იმდენად სიტყვით, რამდენადაც საქმით.
ელნარდ შვეარდნაძე
P. S. ერთსაც ხუმრობით ვიტყვი და არა მგონია, ამ ხუმრობამ ან თქვენი რედაქტორი გააკვირვოს, ან კიდევ, როგორც გურული წარმოშობის კაცი, მე დამეცადოს!
რაკი ნათქვამი მაქვს, ვერ ვიტყვებ იმ ქვეყანაში, სადაც „ლიბერატორული საქართველო“ დაიხურება, და თუ ეს ხელისუფლებაც სწორედ ამიტომ აუქმებს მას, ამას ნუ ჩაიდენენ და, წავალ, წავალ, სადაც გინდათ!..
მე ხომ აქამდე ჩემი ხალხის ყველა სურვილი შემისრულდება:
„ჩამოდიო“ - შემომითვისეთ და ჩამოვედი.
„გადადექითო“ - მითხარით და გადავედვი...
ახლაც ვიმეორებ, თუ ამ გაზეთსაც იმიტომ ხურავთ, მე რომ საქართველო დავტოვო, ამას ნუ იზამთ და, თუ გნებავთ, მართო ამ ქვეყნიდან კი არა, სულაც იმ ქვეყნად წავალ, ოღონდ ერთი თხოვნა მეც მიქვება - **ახლაც ვარდებით ნუ გამაცილებთ!**

გადაღებულა!

ქული ახურავს და გარემო სიკვდილს თესავს!..

ჯერ სადა ხართ, ჩვენი ახალგაზრდა პრეზიდენტი არ იყოს, ქორწილი აწი იწყება!..

ბადაღებულა ზვიად გამსახურდიას თითოეული ნაბიჯი, გადაღებულია მისი უახლოესი გარემოცვა, გადაღებულია უზენაეს საბჭოში შეგზავნილი უამრავი აგენტი და მოლაღატე - მედროვე, რომელითაც თვითონ წმინდა და უზენაესი ქვეყნად არაფერი დარჩენილა და ნებისმიერი ხელისუფლების ბირობებში მშვიდად და უშფოთველად გრძობენ თავს!..

შეგარდნაის ჩამოსვლა ბადაღებულა, მაგრამ ყველაზე უფრო საინტერესოა ის კადრები, რომლებიც მოსკოვის სასტუმროებში - „კრასნი ოქტაბრისა“ და „როსსიაში“ ან კიდევ ზურაბ წერეთლის სასახლეში გამართული საიდუმლო სერობების დეტალებს გვიჩვენებენ. აქ ყველაფერი გაცხადებულია და დაუფარავი - ვინ ჩადიოდა შეგარდნაძესთან, რაზე ლაპარაკობდნენ, რას გეგმავდნენ, როგორ საქართველოზე ოცნებობდნენ, რა უხაროდ და რა აწუხებდათ...

ფიჩხა ალბაძე შეგარდნაძის მიერ თავის თავისთვის მოწოდებული უკლებლივ ყველა ტერაქტი და გააჭანტურების მკვლელობა; „ლიბონივით როგორ გამოწურეს“ და როგორ მოკლეს დემურ დვარაშვილი, როგორ მოვიდა დიდ პოლიტიკაში ზურაბ ჟვანია, ნიუ-იორკის რომელ ქუჩაზე დარბოდა ველოსიპედით მი-

ვერაფრით დაიჩოქეს! გადაღებულია შეგარდნაძის ყალბი მწერა, როცა შარბაგას მკვლელობის ამბავი შეიტყო...

ამერიკულ ტექნიკას ზვიად გამსახურდიას მკვლელების სახეებიც **დაუფიქრებია**; პარალელურ რეჟიმში ფირზე აღუბეჭდათ შეგარდნაძის ლაპარაკი იმ სპეცრაზმელებთან, რომლებიც ძველ ხიბულაში, კარლო ლურჯაძის ოჯახში წუთი-წუთზე ფეხაკრეფით უნდა შეიპარონ და საქართველოს პირველი პრეზიდენტი საწოლზე დაეკლან!

მკვლელები ერთი კაცი გიცანი, დანარჩენებს სხვაბი იცნობენ!

ბადაღებულა აკაკი ელიავას მკვლელობაც! ლევან კენჭაძემ ელიავა და გოჩა გვილაგა ბორკილებდადებული დაახვერტინა და შეგარდნაძეს „ოპერაციის წარმატებით დასრულება“ უპატაკა.

ბადაღებულა უამრავი ფული, რომელიც ბანკებიდან მილიარდობით გამოიტანეს კრედიტის სახით, სასახლეები აიშენეს, ბიზნესი წამოიწყეს და სახელმწიფოს ვირის თავფეხი დაუბრუნეს.

ერთი სიტყვით, ყველაფერი ცნობილია და გარკვეული...

გიორგი სანაიას, ნუგზარ საჩაიასა და ზურაბ ჟვანიას სიკვდილიც კი არავის გამოჩენია, თურმე, ეს ბნელითმოცული ამბებიც ფირზე **ალბაძეებში** და ყველაფერი გაუცხადებიათ. აპარატურამ ოთახში, სადაც საქართველოს პრემიერ-მინისტრი აღესრულა, ვერც მხუთა-

თბილისის ხელი კოსმოსიდან

ხეილ სააკაშვილი, როგორ გააყალბეს ტოტალურად 1995 წლის საპრეზიდენტო და საპარლამენტო არჩევნები, როგორ ჩამოვიდა საქართველოში მიხეილ სააკაშვილი და როგორ შეიქმნა ახალი მონსტრი - „მოქალაქეთა კავშირი“.

ბადაღებულა შეგარდნაძის ჭუჭყუკი რუს გენერლებთან და სასიკვდილოდ განწირული ყოფილი შარბაგას მშვიდი სახე, რომელიც, ვიდრე დახვერტდნენ, მკვლელებმა

ვი აირი დააფიქსირა და მკვლელობის ოთახიც სულ არ ჩამოკვავს იმ ბინას, სადაც რაულ უსუფოვი და ზურაბ ჟვანია გარდაცვლილები იპოვეს. სამაგიეროდ, **ფიჩხა ალბაძე** მალაღობი, ხმელი მამაკაცი, რომელსაც რევოლვერი უჭირავს ხელში და ხმაძალა საუბრობს... ამის შემდეგ გამოსახულებზე წყდება და ისმის გასროლის ხმა!

ჟვანიას დასაფლავება **ბადაღებულა**!.. **ბადაღებულა**, სად უდგას

კოკოთის ცხინვალში „გარდები“, ვინ სცემა ვალერი გელაშვილს და რა მოხდა საქართველოში „ვარდების რევოლუციის“ დროს, როცა კბილებამდე შეიარაღებული სამოცი რუსი სპეცრაზმელი, რომლებიც საქართველოში ივანოვს ჩამოყვანეს, როგორ სთხოვდნენ შეგარდნაძის მომითხრობებზე დარეგას, ხოლო ისინი სამხედრო ნაწილიდან გამოსული ჯავშანმანქანა ორჯერ როგორ მოვიდა კოლმურენოების მოედნამდე და ორი-

ვეჯერ უკან მიაბრუნეს.

ბადაღებულა, ზვიად გამსახურდიას პრეზიდენტობის დროს როგორ გამოეკიდნენ თბილისის ზღვიდან ქალაქში ჩამოსულ თენგიზ სიგუას, როცა მისი შეპყრობა სურდათ, მაგრამ შავმა „გა 24“-მა იმარჯვა, სიგუა სასწრაფოდ აიჭრა ზღვაზე და რუსმა სამხედროებმაც ფართოდ გაუხსნეს თავიანი ბაზის ჭიშკარი პუტჩისტ-მეტალურგს, როგორ შეიფარეს და გადაარჩინეს იგი!..

ბადაღებულა, როგორ მოუწყო შეგარდნაძემ პროვოკაცია გვარდიას გორში და როგორ მოაკვლევინა რუსებს ბესიკ ქუთათელაძე!..

ბადაღებულა თბილისის ავღსახსენებელი ომის დროს, თუ ვინ აფუჭებდა უზენაესი

საბჭოს ეზოში სამხედრო ტექნიკის, რათა ზვიად გამსახურდიას რაც შეიძლება მალე გაეფეხებინათ საქართველოდან!..

დავიღალე ამდენი უბედურების განხილვით, გული დამიშპიდა და სული ამტკივდა!

ბატონო პრეზიდენტო, სთხოვეთ ამერიკის ადმინისტრაციას ზემოთ ხსენებული ფოტო და ვიდეოფილები **და თქვენ ბახსნით საზოგადოების დანაშაულს!** **თქვენ იპოვიტო საქართველოს პირველი მკვლელს, აფხაზეთის გამაყიდველს, შიდა ქართლის**

ბამსხვინებელს, საქართველოს დამაქაველს და ასეულათასობით ქართველის

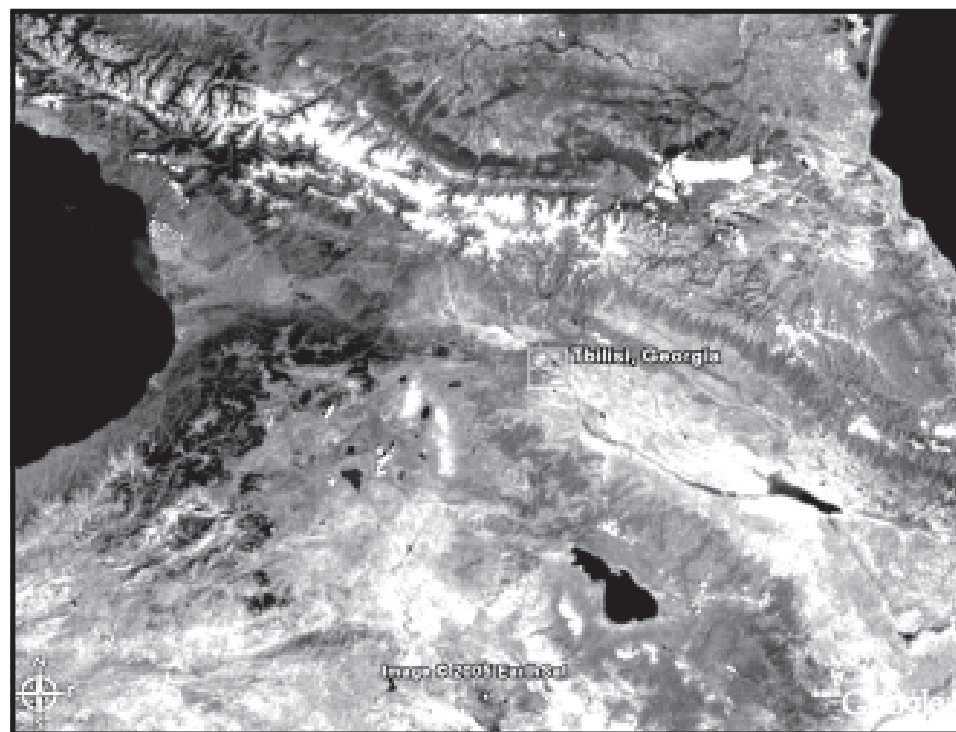
გამაშუბედურებელს!

თქვენ ეს აუცილებლად უნდა გააკეთოთ, ბატონო პრეზიდენტო!..

საკმარისი დრო გავიდა, პირისიძების წყურვილმაც შესაძლოა, იკლო, მაგრამ ქართველ ერს აქვს უფლება, იცოდეს სამშობლოს მოღალატის სახელი და გვითხარით ეს სახელი, გვაჩვენეთ მისი ფოტოსურათი!.. **ბოლოში!**

დიტო ჩუბინიძე

საქართველოს ხელი კოსმოსიდან

„ზვიადის მკვლელები ერთი კაცი ვიცანი, დანარჩენებს სხვაბი იცნობენ!“

რუსთაფთაძე, როგორც არიან ა. ეგტუშენკო, ე. ნეიშვილი, ა. სობაჩი, გ. ივანოვი, ი. ბროდსკი, ს. შატალინი და სხვები.*

„მაგისტრის“ ანალოგიით მასონთა მიზნების მისაღწევად თანრიგის მიხედვით შედარებით დაბალი დონის ფონდები და კლუბები იქმნება, რა თქმა უნდა, ისინიც მნიშვნელოვან როლს თამაშობენ ჩრდილოეთ პოლიტიკურ სტრუქტურებში - ანტირუსული საქმიანობის კოორდინატორთა როლს. ასეთი ორგანიზაციის ყველაზე დამახასიათებელი მაგალითია რეფორმკლუბი „ურთიერთდახმარება“. ეს კლუბი აერთიანებდა მეწარმეებს, საბანკო და საბიზნოს დაწესებულებების ხელმძღვანელებს, მაღალი დონის სახელ-

მწიფო ჩინოვნიკებს, რომლებიც გაერთიანებული იყვნენ ერთი საერთო მისწრაფებით, რათა რუსეთში პოლიტიკა მოეწყობა პრინციპით - „დიდი ფული ქმნის ისტორიას“. ამ კლუბს სათავეში ჩაუდგა ანტირუსული მოძრაობის ერთ-ერთი წამყვანი ლიდერი ე.ტ. გაიდარი, აგრეთვე რიგი მათნაირივე სახის ოლიგოზური პიროვნებები - ა.ბ. ჩუბაისი, კ.ნ. ბოროვოი, ლ.ი. აბალკინი, ე.გ. იასინი, ა.პ. პოჩინკო, ე.ფ. საბუროვი, ო.რ. ლაცისი, და სხვ. კლუბის წევრთა რიცხვში არიან ბ.გ. ფედოროვი, ს.ნ. კრასავეჩენკო, ნ.პ. შველოვი, ს.ს. შატალინი.

რუსეთის რუსი „ძმების“ მასონური ორგანიზაციის აღორძინების დასაწყისში ყველაზე უპირატესი „წარმატება“ გახლდათ მათ მიერ საზღვარგარეთელი უფროსებისათვის საჩუქრის სახით პიტლერის მიერ ევროპის ოკუპაციისას შეგროვილი და საბჭოთაა ჯარების მიერ ტროფეის სახით გატანილი მასონური არქივების დაბრუნება. ა. იაკოვლევისა და ედ. შევარდნაძის მხარდაჭერით დაწესებულების დირექტორმა პროკოპენკომ, სადაც ინახებოდა არქივი, იყო რა მასონობის დიდი თავგანისმცემელი, დიდი ერთგული მოაზრება მასალა დასავლეთისათვის გადასაცემად. ა. კოზირევა ფრიად საიდუმლოდ ფარული შეთანხმება დიდ დანტერესებულ მხარეებთან

რუსი ხალხის კანონიერი ტროფეის დასავლეთზე გადასაცემად, ეს იყო იმ ხალხის კუთვნილება, ვინც მისთვის დიდძალი სისხლი დაღვარა.

პარტიული ზედღვენი გადაგვარებულთა ხროვა, რომელთა გამოჩენილი ლიდერები იყვნენ ა. იაკოვლევი, ედ. შევარდნაძე, მ. გორბაჩოვი, პირნათლად ასრულებდნენ ბილდერბერგის კლუბის, იულდვური ორდენის ბნაი-პრეტის მეთაურის, IPY-სთან მჭიდროდ დაახლოებული პირის გ. კისინჯერის მითითებას: „Я предпочту в России хаос и гражданскую войну тенденции воссоединения ее в единое, крепкое, централизованное государство“. ხოლო მისმა კოლეგამ ბნაი-პრეტის მასონური ორდენიდან ზბი-გნევი ბუენისკიმ მკაცრად განაცხადა: „Россия будет раздробленной и под опекой“ см. О.А. Платонов, Терновый венец России, м., 2000, გვ. 453).

მასონი კონსპირატორები ამუშავებენ სულ სხვადასხვანაირ გეგმას, რომლის მიზანია რუსეთის, საქართველოს და რიგი სხვა ქვეყნების დასუსტება და დაქუცმაცება. დღევანდელი სიტუაცია საქართველოში (აფხაზეთი, სამაჩაბლო) ამ გეგმების მიზანდასახულებათა შედეგია. მასონური გეგმების აქტივშია რუსეთ-საქართველოს ეკონომიკის დაზარალება და გადაქცევა დასავლეთის ქვეყნ-

ბის სამეურნეო სისტემის დანაშაულებად. სწორედ ამ მიზნით იყო განპირობებული და რეკომენდებული დასავლეთელ მრჩეველთა ერთი წოდებული სახელმწიფოებრივი საკუთრების პრივატიზაცია და ფასების ლიბერალიზაცია, რომელმაც ქვეყანათა ეკონომიკა რამდენიმე ათეული წლით დასწია უკან, რასაც მოჰყვა ქართველი ხალხის გენოციდი, ხიზნობა და დარბევა, მრავალათასობით ადამიანის დროზე ადრე სიკვდილი და მასობრივი სიღატაკე.

მასონი შევარდნაძე ატარებს მალტის მასონურ ორდენს, არის 33 გრადუსის მქონე. როგორც დედით გერმანელი ებრაელი (გვარად გიტლინგი), სკკ პოლიტიკურ რომი კურირებას უწყვეტად ებრაულ საკითხებს.

ქვეთავში „სკკ ცე პოლიტიკურის ყოფილი წევრები“ აღნიშნულია:

„Э. Шеварднадзе, бывший первый секретарь ЦК Компартии Грузии, министр иностранных дел СССР, курировал еврейские вопросы в Политбюро ЦК, ныне хозяин Грузии - Грузинский еврей“ (იხ. იაკობ ახუაშვილი, „სტალინი და მასონობა“, თბ., 2003, გვ. 117).

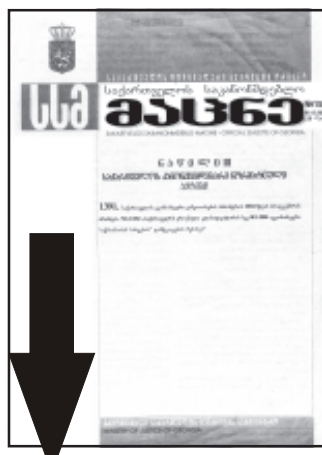
* Молодая гвардия 1993. №10, ст. 81-86.

იაკობ ახუაშვილი, პროფესორი

გაზთი „ჯორჯიან თაიმსი“, 2005 წლის 10-17 მარტი

Advertisement for the magazine 'Georgian Times' from March 10-17, 2005. It features a large arrow pointing down and several smaller images of people, including one of a man in a suit. The text is in Georgian and mentions 'საქართველოს დამოუკიდებლობის დღის აღსანიშნავად' (On the occasion of the day of independence of Georgia).

„ხავერდოვანი ხელისუფლება“ საქართველოში მასონური ლოჟების საქმიანობის ხელშეწყობას აკანონებს! საქართველოს ეკონომიკური განვითარების მინისტრის ალექსი ალექსიშვილის მიერ ხელმოწერილი ბრძანების ერთ-ერთ პუნქტში საუბარია საქართველოში მასონური ლოჟების დამკვიდრების ხელშეწყობაზე. მინისტრის ეს ბრძანება დაიბეჭდა საქართველოს პრეზიდენტის ოფიციალურ ბეჭდვით ორგანოში „საქართველოს საკანონმდებლო მაცნეს 153-ე ნომერში“, რომელიც რეგისტრირებულია საქართველოს იუსტიციის სამინისტროში...

გთავაზობთ ამონარიდს ბენდუქიძე-ალექსიშვილის მიერ შექმნილი „მოღალატური შედეგებიდან“ საქართველოში ოფიციალური მოღვაწეობის უფლება აქვთ „...საზოგადოებებს, რომლის მიზანია მდგომარეობის სოციალური კონტაქტების დამყარებაში, როგორცაა საქმიანი ადამიანების კლუბები, მასონური ლოჟები და მისთ“...

არსებობს მოსაზრება, რომ აღნიშნულ კანონზე მავანის მიერ მასონად შერაცხილი კახა ბენდუქიძე მუშაობდა, მაგრამ კანცელარიაში გადაბარების გამო მან ბრძანებაზე ხელის მოწერა ვეღარ მოასწრო და ეს „ბედნიერება“ მის მემკვიდრე ალექსი ალექსიშვილს წავა წილადა! როგორც „ჯორჯიან თაიმსის“ განცხადებით, ალექსიშვილმა „საქართველოს ეკონომიკური განვითარების“ ბენდუქიძისეულ პრეზიდენტს თვალის დასაფარვა, ისე მოაწერა ხელი...

ბატონო ალექსი, რომელიმე თანამშრომელმა ხელის მოსაწერად რომ შემოგიტანოთ დოკუმენტი, სადაც საუბარია იქნება სამშობლოს დასაცემად, აფხაზეთის დამოუკიდებლობაზე, პრეზიდენტ სააკაშვილის, მთელი მინისტრთა კაბინეტის და თქვენი მოღალატეობა გამოცხადების აუცილებლობაზე, იმასაც ასე სულელურად და წაუკითხავად „დაამშვენებთ“ თქვენი ფაქსიმილით?!

ბატონო პრეზიდენტო, არასდროს დაფიქრებულხართ, ვის ანდობთ ჩვენი სამშობლოს მომავალს?! ჯერ იფიქრეთ ხელშეუხებელი და რეგისტრაციაში გაატარეთ, ახლა მასონურ ლოჟებს „ოფიციალურად ბეჭდვით ორგანოში ამკვიდრებთ“. ამის შემდეგ რას მოიმიქმედებთ — ქართველებს გადაგვასხლებთ და მასონებს, იფიქრებთ მთავრად საქართველოს!!!!

მაია მარგველაძე

Official document from the Ministry of Economic Development of Georgia. It contains information about the registration of Masonic lodges. The document is dated 2004, December 22. It mentions the Ministry of Economic Development and the registration of Masonic lodges in Georgia. The document is signed by Alexei Alexishvili, Deputy Minister of Economic Development.

Official document from the Ministry of Economic Development of Georgia. It contains information about the registration of Masonic lodges. The document is dated 2004, December 22. It mentions the Ministry of Economic Development and the registration of Masonic lodges in Georgia. The document is signed by Alexei Alexishvili, Deputy Minister of Economic Development.

დღეს ჩვენში ბევრი უდიდესი წიგნი გამოდის და, ბუნებრივია, მათი არსებობა მიმდინარე ლიტერატურული პროცესებისთვის ტონის მიმცემი ვერ გახდება...

ახლა თუ მავანი მომიგებს, რომ მე, როგორც მკითხველი და როგორც, ვთქვათ, კრიტიკოსი, თანამედროვეობას ჩამოვდები და პოსტმოდერნიზმისა არა გამეგება...

და მეორეც - ეს ლიტერატურული მიმდინარეობა, იგივე პოსტმოდერნიზმი, დღეს რატომღაც ბევრი უნიჭო მწერლის თავშესაფარი გახდა...

თუმცა, ნამდვილად საინტერესოა, მსგავსი ნოსტალგია და წერა-კითხვის მცირე ცოდნით როგორ უნდა შესძლოს მწერალმა ფონს გასვლა?

აი, ლაშა ბუღაძე კი არათუ ფონს გადის, ერთ-ერთ უცვლელ პოპულარულ მწერლადაც აღიარებს საკუთარ თავს...

სხვათა შორის, მის ბოლოდროინდელ ინტერვიუში ბატონი ლაშა კორესპონდენტის შეკითხვაზე - ახლა კი, შეიძლება ფონს ვერ ვეგვიტოვებო, ხომ არ გავაჭირობა მუსიკაზე?

ისე, აქვე ერთსაც ვიტყვი, თურმე, ე.წ. თინეიჯერებმა ბუღაძის „რომანი“ აიტაცეს და ხელიდან ხელში გადადის...

მაგრამ, სამწუხაროდ, ახალგაზრდობის ის ნაწილი, რომელსაც ბუღაძის შემოქმედება ნიბლავს, კლასიკურ ნაწარმოებებს თითქმის აღარ კითხულობს...

არადა, რომანს გულსისყურით თუ გაეცნობით, მასში მოსაწონია და საინტერესოს ვერაფერს დინახავთ...

ამბავი მართლაც ბანალურია და, როგორც წიგნის ყდაზე გვითხვით - „თბილისის ერთ-ერთი პრესტიჟული სკოლის დამამთავრებელი კლასის მოსწავლეს, ნინოს, ოცდაერთი წლის კრიმინალი ნადირკუჩა უყვარს...

როგორც წიგნის დასასრული თინეიჯერები, რატომ უნდა სკოლის აფეთქება ნუციკოს, ვის შეუყვარდება დემურ და რით დასრულდება ეს ყველაფერი...

ფრთხილად, ესენი ქართულ ლიტერატურაში ბოლო ზარის ჩამოკვრას აპირებენ!

ბუღაძე Light-ი, ანუ მოიხდის თუ არა საყვანვილო სანს ლიტერატურაში ლაშა ბუღაძე

ბანალურია, მაგრამ ისეც არის: თუ მწერალს ნამდვილად აქვს ოსტატობა, მაშინ, შეიძლება, ბევრი ბანალური ამბავი საინტერესო და ორიგინალური შეიქმნეს...

გახსენე და ისიც ვთქვი, კარგი მწერლის ხელში ბანალური ამბავი საინტერესო მოთხრობად, ნოველად თუ რომანად შეიძლება იქცეს-მეთქი...

ვგერი ქსოვილიც არ იქნებოდა რომანზე კარგის თქმის საშუალებას. ლექსიცაა მწირია, უდიდესი, საგაზეთო სტილისთვის დამახასიათებელი, ჟარგონით გაჯერებული...

„ეხლა გაგიუბებს, - განაგრძობდა ნურციდიე, - ნერვებს გიშლის. კი ბატონო, არც ჩვენ მივეწერთ, ჩვენც ჩათლანები ვიქნებით...“

სამწუხაროდ, ვერც ემოციის, ვერც აზრის დამოუკიდებლობის თვალსაზრისით დაიკვირვებინა მწერალი...

„ნინო, სახამ ნადირკუჩასთან დაიწყებდა სიარულს, გულაურიდან ყოველთვის მსუბუქად შევარებულნი ჩამოდიოდა, მაგრამ ახლა, როდესაც ორი კაცი - ერთი ცოცხალი და ერთი მკვდარი - ერთდროულად უყვარდა, არ არსებობდა, რომ კიდევ მოსწონებოდა ვინმე მესამე, თუმცა ციქქას ამბავმა - განსაკუთრებით კი იმ ეპიზოდმა, როცა შურისძიების მიზნით ორჯონის შეაგინა განდილქალს - გული აუჩქაროდა და როცა ნინუკამ უთხრა, წამოდი დავწვეთო, ის ქვემოთ, პირველ სართულზე ნინუქას ბიძაშვილ მამუკასთან და ციქქასთან ერთად დარჩა. დაიძინე, ნინ, მე მერე ავივალ“.

ისე, მართალი რომ ითქვას, რა საჭიროა ფსიქოლოგიური იმპულსებზე მსჯელობა მაშინ, როცა მწერალს სხვა სათქმელი არ გააჩნია, გარდა საკუთარი შემოქმედებით ტკბობისა.

თუმცა, ვინ იცის, იქნებ, მწერალს ეს ენაბრეც იმისთვის სჭირდება, რომ საზოგადოება გამოვლინოს, ამდენად, რომანის ფინალური ფრაზები:

„დაიწყებოდა ახალი დღე. ძველი იქნებოდა მხოლოდ შეკითხვა - ქართველთა მტანჯველი, შხამიანი შკითხვა: - ამ საღამოს რა ვქნათ?“

თუკი მართლაც ილიასეულ ანდერსს მისდევს, მაშინ, რად დაეციწყინა მშობლიური ენა და რად გასჩენია მართლმადიდებლობისადმი ასეთი ირონიული, ცინიკური დამოკიდებულება?

სქემმა, რომლის მიხედვითაც უნდა იგვიგოს და განვითარდეს რომანში ამ მოძღვრის სახე, უსუსურია და ლოგიკური თანმიმდევრობას მოკლებულია. უფრო კონკრეტულად კი, - პერსონაჟის ხასიათი არ ვითარდება, არ იცვლება, სტატიკურია.

სქემმა, რომლის მიხედვითაც უნდა იგვიგოს და განვითარდეს რომანში ამ მოძღვრის სახე, უსუსურია და ლოგიკური თანმიმდევრობას მოკლებულია. უფრო კონკრეტულად კი, - პერსონაჟის ხასიათი არ ვითარდება, არ იცვლება, სტატიკურია.

„სწორედ ქეთო მასმა მოუყვანა ბავშვებს სკოლაში მამა თორნიკე, რომელმაც ბავშვებს სთხოვა, ოთხშაბათობით და პარაკეტებით ბეგრს ნუ იციანთ მარხვა არისო“.

ამ ანეკდოტს ფილმებმა გადავივიწყეთ? რად აღარ უყურებთ მაგალითად, ინდურ ფილმებს? რა, ცუდი სიმღერებია, უშინო ხალხია თუ საინტერესო არაა? მთელი ბავშვობა ბორჯომში მაქვს გატარებული და ყოველ საღამოს კინოში დავდიოდი, ინდური ფილმების საყურებლობა... კეთილს კეთილი ერვა იქა და ბოროტს ბოროტი! ნეტავ, ეს ხალხი გაგვეჭრისტიანებინა, მხანობლებიც შენებინა, მაგრამ არც მაგათ უშვებლად რაიმე, იმდენი იმიამუნებენ, ბოლოს სულსაც წაიწყედენ... მაგრამ ანეკდოტის ფილმების ცქერას ისევე ინდური ფილმების ცქერა სჯობია...

რა, გგონიათ, რომ ეს ეპიზოდი, ახლა რომ მოვიხმე სამაგალითოდ, სასაცილოა?.. არა, ბატონო, უფრო რომ ცრემლის მომგვრელია, სამწუხარო და სავალალო იმით, რომ მოძღვრის ასე აბუზად ავღება უფრო დამამარცხებელი...

თუმცა, მას შემდეგ, რაც თავის დროზე დაწერა ბატონმა ლაშამ თამარ მეფის შესახებ, აი, იმის ფონზე, მამა თორნიკეს გაშარებულობა ხან ნაკლებად უწყინარი ხუმრობაა და (ვითომ) სხვა არაფერი!

აი, ეს არის ის მთავარი სათქმელი, რაც ამ „რომანის“ წაკითხვის შემდეგ დაიბადა. იქნებ, სხვა ასევე მნიშვნელოვანი და საყურადღებო გამოძიარ, მაგრამ ვიმედოვნებ, რომ ამ წერლის კვლავ მოპყვება კრიტიკულ წერილთა სერია - ზოგიერთი დამეთანხმებთან, ზოგიერთნიც მწარედ შემიკამათებთან და უფრო ამ უკანასკნელთან მოსაზრებია ჩემთვის საინტერესო.

და კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი რამე. - მოიხდის თუ არა საყმაწვილო სენს ლიტერატურაში ლაშა ბუღაძე და... როდის?

ბიბლიური იგაგები უკვედავია. ყოველი ეპოქა თავისებურად მოსახს მათ სისხლ-ზორცი. იცვლება სამოსელი, იცვლება წყობილება, იცვლება თავად ცხოვრების დეკორაციები, მაგრამ არსი უცვლელი რჩება და ფარისევლებს, რომლებიც ამქვეყნიურ სცენაზე თვალთმაქცობას განაგრძობენ, უკლებლივ ყველა რეჟიმის დროს სათი- ებად რაცხავენ. მეზაფეთა ხედარი კი განკიცხუ- ლობა. ასე იყო მუდამ. მაგრამ ჩვენ მიერ აღწე- რილ ეპოქაში არსებობდა გარკვეული განსხვ- ვებაც... ისეც ხდებოდა, რომ ადამიანი ცხოვრ- ბის გზას ფარისევლად იწყებდა. და უცებ, რომე- ლიმე მკვეთრ მოსახვედში ნაფორიბების შემდეგ, მეზაფე ხდებოდა. ან ამ წოდებას უზენაესი ნე- ბით ოფიციალურად იღებდა. ასეთი პრეცედენ- ტებიც ყოფილა. ამისაგან დაზღვეული არავინ იყო. დამოკლეს მახვილი ნებისმიერ წუთს ნების- მიერ თავზე შეიძლება დაღვეულიყო.

როგორ ხდებოდა ეს? ერთხელ, თუ მეხსიერება არ მალალობს, 1979 წლის ადრეულ შემოდგომაზე, შეფმა - ცკის ორ- გვანოვოფილების გამგემ სოლიკო სახეიშვილმა თანამშრომლებს ჩვეულებრივი თათბირი ჩაგვი- ტარა. მან შუბლმეკრულმა მოუსმინა ყველას, ასე- ვე ჩვეულებრივი უკმაყოფილება გამოთქვა ჩატა- რებული სამუშაოთი და დაახლოებით ასეთი რამ განაცხადა: ადგილებზე ვმძაყა იცის, რა ხდება, განსაკუთრებით აღმასკომებში. მალალი რანგის ხელმძღვანელებმა, თავმჯდომარეების ჩათვლით, სინდის-ნაშუსი დაკარგეს და ქრთამებს იღებენ. ეს უმგავსობა პრაქტიკულად ყველგან ხდება - ყველა აღმასკომში. და ამას ბოლო უნდა მოე- ლოს. თუნდაც ერთი მათგანი მკაცრად უნდა და- ისაჯოს, მაგალითისათვის, სხვების შესაშინებლად, მაგრამ საკითხავია - ვინ?

ბუნებრივია, ეს მრისხანე გაფრთხილება სულ ზემოდან მოდიოდა. როგორც ჩანს, ჩვენ ის სიტ- ყვასიტყვით გაგვიმეორეს - "შედი ია-ის იყო, „იქ- ური“ თათბირიდან დაბრუნდა, სადაც, ჩვეულებ- ბრივ, მთელი კვირის „მუსტას“ იღებდა სოლმე და მისსვე დაუნანებლად გვინანილებდა.

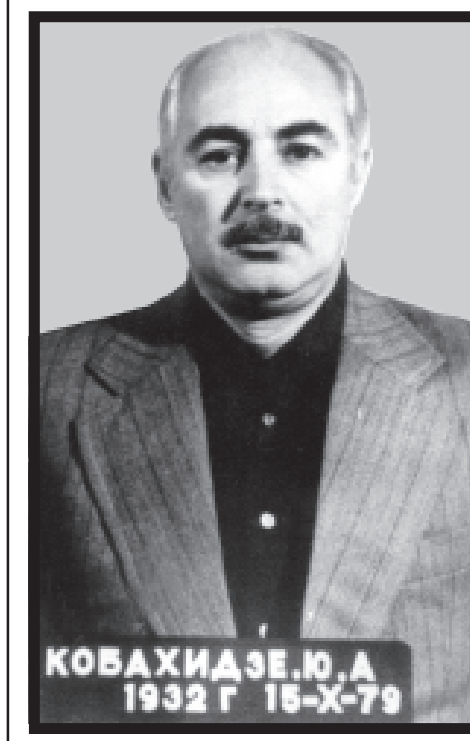
და ამიტომ რიტორიკული კითხვა - „ვინ?“ - შ აერში გამოკიდებული დარჩა. რა თქმა უნდა, გვე- სმოდა, რომ, საუკეთესო შემთხვევაში, ეს ჩვეუ- ლებრივი პარტიული „ლავაფი“ იყო, რომელსაც არავითარი ორგანოვები არ მოჰყვებოდა. ის, რომ აღმასკომების გამოგონების შემდეგ ქრთ- ამებს ყველა იღებდა, არავისთვის წარმოადგენდა აღმოჩენას ან საიდუმლოს. იღებდნენ და მომ- ვალშიც აიღებდნენ. ადგილია ისეთი, რომ არ შე- იძლება, არ აიღონ. ვინ მეტი, ვინ ნაკლები, გააჩ- ნია მადას და იმ „ქიშურის“ ოდენობას, სინდისი რომ ჰქვია.

ასე რომ, მაშინ ეს ავბედითი კითხვა - „ვინ?“ - ყველამ ერთ ყურში შევუშვით და მთლიანად გა- ვუშვით. კარგად გვესმოდა, რომ თუ საქმე საქ- მეზე მიდგებოდა, „განტყვევის ვაცის“ კანდიდა- ტურასაც იქ ზემოთ შეარჩევდნენ.

ასეც მოხდა. ზემოთ აღწერილი თათბირის მონაწილეებს მა- ლე გადავიწყდათ, „მტორმის სიგნალი“ და მთ- ლოდ მაშინ გაახსენდათ, როდესაც ჭეჭი- ქუხილი დაიწყო. იმავე წლის 10 ოქტომბერს ქ. თბილისის 26 კომისიის რაიონის სახალხო დეპუტატთა სა- ბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე იუზა კობახი- ძე საქართველოს კპ ცკ-ის ბიუროს სხდომაზე თანამდებობიდან მოხსნეს, პარტიიდან გარიცხეს, ამის შემდეგ კი (ან, იქნებ, მანამდე) დააპატიმრეს. ყოველ შემთხვევაში, 15 ოქტომბერს ის უკვე უსი- ცოცხლო თვალებით იყურებოდა ციხის ფოტო- გრაფის ობიექტურში, რასაც მის სიცოცხლეზე უკა- ნასწრელ ფოტოსურათზე დასმული თარიღი მო- ნშობს.

სათანადოდ მივუზღა დრამის დამდგმელს. „მთავარი გმირი“ მათ უდავოდ წარმატებით შე- არჩიეს. ერთი მხრივ, ადამიანი, რომელსაც ყვე- ლაფერი პარტიამ და მშობლიურმა საბჭოთა ხე- ლისუფლებამ მისცა - აჭმევდა, აცმევდა, ასწავ- ლიდა, უმაღლესი პარტიული სკოლა დაამთავრე- ბინა. ყველა გზა გაუშენა - კომკავშირში, პარტი- აში, საბჭოთა ორგანიზაციებში. და აი, რით უპა- სუსა მან ამ დაუღალავ ზრუნვას. მეორე მხრივ, ტიპიური „საშუალო“ - ასაკითაც (47 წელი), აღ- მასკომური სტაჟითაც (7 წელი) და აღებული ქრ- თამის რაოდენობითაც (50 ათასი მანეთი). იდეა- ლურად შეარჩიეს რაიონიც, რომელშიც „ავკა- ცი“ დაპარპაშებდა - რომელიმე „აკადემიური“ ან „ელიტური“ საბურთალო ან ვაკე კი არა, მუ- შათა რაიონი. „აი, თურმე, ვინ გწოვდება სისხლს ჯანსაღი სხეულიდან. აი, თურმე, რატომ ცხო- ვრობთ თქვენ, პატიოსანი მშრომლები, სარდა- ფებსა და ბარაკებში. უნამუსო თვალთმაქცი გე- ვლევდათ, ყიდა ბინებს, რომლებსაც საბჭოთა ხელისუფლება თქვენთვის აშენებდა და უფასოდ გეკუთვნიდათ. მაგრამ პარტიამ დროზე დაუჭი-

რა ხელი თაღლითს.“ ვფიქრობ, ჭეშმარიტებას არ ვუღალატებ, თუ ვიტყვი, რომ იუზა კობახიძის სიცოცხლესთან გა- მოთხოვების შემდეგ როგორც მისი, ისე სხვა რა- იონების მშრომლები ძველებურად სარდაფებსა და ბარაკებში სახლობდნენ, ბინებიც ისევე პან- ტაუტუნით იყიდებოდა, ოღონდ ფასი, გასაგები მიზეზით, ლამის ორჯერ გაიზარდა. თუმცა, ჩვენს „მებაჟეს“ დაფურუნდეთ. მას, რა თქმა უნდა, ესმოდა, რომ იმ ნაღვლიანი სახლი- დან, სადაც ის გაამწესეს, ან საერთოდ აღარ გა- მოდიან, ან - ძალიან დიდი ხნის შემდეგ. სათი- ებით აღსაყვამ გამოძიებლებმა ადგილად დაარ- ნიშნეს, რომ თუ სახელმწიფოს უპატიონოდ და- გროვილ ქონებას დაუბრუნებს, ამით „დანაშა- ულს შეიმსუბუქებს“ და განაჩენი ისეთი მკაცრი აღარ იქნება. იქ კი - პატიოსანი შრომა ჩაეთე- ლება და „სუთნად“ ორ-სამ წელიწადში დას- რულდება. და იუზამ ყურად იღო ეს გონივრუ- ლი რჩევა - ყველაფერი უკანასკნელ კაპიკამდე დააბრუნა. სანამ ვცოცხლობ, იმედიც მაქვს, - ამ ბოზდნენ რომაელები. ბედკრულ იუზა კობახი-

ბიორგი
გაურიგანი
იგაპი
გააქუსა და
უარისაველზე
თავი III
КОВАХИАЗЕ.Ю.А 1932 Г 15-Х-79

ძეს იმედი თავის უკანასკნელ სიტყვაშიც არ და- უკარგავს. მაგრამ ის პირდაპირი მნიშვნელობით უკანასკნელი აღმოჩნდა. განაჩენი მკაცრი და ულმობელი იყო - სიკვდილით დასჯა. შეწყალე- ბის თხოვნაზე საქართველოს სსრ უმაღლესი სა- ბჭოს პრეზიდიუმმა პ. გილაშვილის ხელმოწერით 1980 წლის 28 სექტემბერს განაჩენი ძალაში და- ტოვა - „ჩადენილის განსაკუთრებული საზოგა- დოებრივი სამშრობის გამო შეწყალებას არ ექვემდებარება.“

რჩებოდა კიდევ ერთი, უკანასკნელი „ნაგისი“ - მოსკოვი.

და აქ, თქვენ წარმოიდგინეთ, ჩვენი ნაღვლი- ნი ამბავი კინალამ სასიკეთოდ შემობრუნდა, მა- გრამ... თუმცა თავიდან სიკვდილიმისჯილის ოჯა- ხში (ჯოლი და ორი შვილი), თანამშრომლებს, მე- გობრებსა და ახლობლებს შორის სიხარულმა დაისდგურა. მათთვის ცნობილი გახდა (სარწ- მუნო წყაროებიდან), რომ ძვირფასი ლეონი ილ- ინი (ძალიან ძვირფასი, რადგან სახელმწიფოს მე- ქრთამებებს შორის ის, უდავოდა, რეკორდსმეინი იყო) გავეცნო შეწყალების თხოვნას, ტუნჯი მამა- კაცური ცრემლი მოინმინდა და წარმოთქვა: „ჩვენ ნი პარტია იმდენად ძლიერია, რომ მექრთამებს არ ვჭვრიტთ.“

ეს სიტყვები ითქვა. ამიტომ უნდაურია, რომ იუზა კობახიძემ მაინც მიიღო კეფაში დაბრე-

ბული ტყვია. მკითხველიც გაოცდება, ნუთუ რეს- პუბლიკის ხელისუფლებამ „გენსეკის“ ურჩობა გა- ბედა? არავითარ შემთხვევაში. ამ სექტაკლის დაბდგმელებს „შეპი-ნიდი“ არანაირად აძლევდა ხელს და მათ შეძლეს, დაერწმუნებინათ კრემლის „მტირალი ბოლშევიკი“, რომ „მაგალითისთვის“, „ჭკუის სასწავლებლად“, „შესაშინებლად“ ფინა- ლი აუცილებლად ტრაგიკული უნდა იყოს. გე- სიყვს ეს, შესაძლოა, კიდევ ერთ ცრემლად დაუ- ჯდა, მაგრამ ასეთი სიმდიდრე მას უხვად ჰქო- ნდა.

იუზა კობახიძე 1981 წლის 1 აპრილს დახვრი- ტეს. სოლო სულ რაღაც სამი დღის შემდეგ საბ- ქოთა მართლმსაჯულებას სასწრაფოდ დასჭი- რდა ახალი „კლინტი“, ოღონდ უფრო მალალი რანგის და უფრო შთამბეჭდავი ფიგურით. შე- მთხვევითობა? შესაძლოა. მაგრამ, ვფიქრობ, შე- მთხვევითი არ უნდა იყოს, რომ მეორე ისტორი- აშიც მთავარი მოქმედი პირები იგივენი არიან - „ფარისევლი“ და „მებაჟე“. თანაც „მებაჟე“ აქ მართლაც გადასახდებისა და ხარკის ამკრეფია,

რი სწორედ ამან გაუღო. ჰოდა, ზის ერთხელ თა- ვის გაყინულ ბინაში, ბობოქარი ცხოვრების მო- ვლენებს იხსენებს. უცებ კარზე უხეზად აკაკუნე- ბენ. ალებს. ზღურბლზე წვერმომვებული შეი- არალებული სახლი დგას:

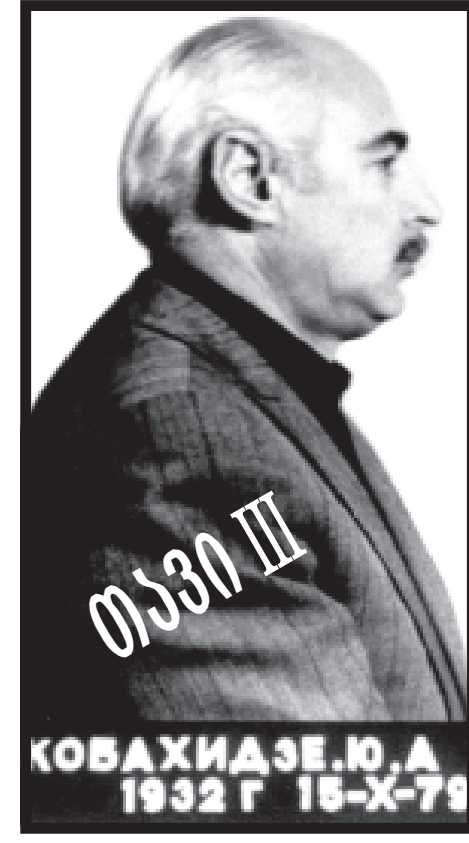
„ჩვენთან ერთად უნდა წამოხვიდეთ.“

უნდა წამოხვიდეს და წამოვა. „სადა?“ და „რი- სთვის?“ - არ ეკითხება. საკმარისი გამოცდილე- ბა დაუგროვდა. მანქანა ალმოდებული, ნახევრად დანგრეული ქალაქის ქუჩებში მიდის. სოლო სულ რაღაც ნახევარი საათის შემდეგ სამხედრო სა- ბჭოს გადამწყვეტილებით ანაწიანიშვილი ისევე. არა, პატიმარი კი არა, ფინანსთა მინისტრი ხდება, ოღონდ საბინისტროსა და ფინანსების გარეშე- თანაც მხოლოდ 100 დღით.

რატომ 100-ით? ვეცდები, აგისხნათ. საქართ- ველოში ხელისუფლების სათავეში მისი ძველი „პა- ტრონი“ ბრუნდება და ფარნაოზ ანაწიანიშვილი, რომელსაც ესმის, რომ „ფარისევლი“ და „მებაჟე“ ერთ ნაგში ვერ მოთავსდებიან, გადადგომას ითხოვს.

- იქნებ ჩემი დაბრუნება გენყინა? - გამჭოლი

სახლისუფლი თაგაზები სასიკვდილო შაღებით

სხვაგვარად რომ ვთქვათ, ფინანსთა მინისტრი. ფარნაოზ ანაწიანიშვილის დატყობის მიზეზების ახსნა წინა თავში ვცადეთ. მაგრამ ამ ამბავს მეტად საინტერესო და, ასე ვიტყვი, პიკანტური დასა- სრულა ჰქონდა.

როგორც უკვე ვიცით, მინისტრის დახვრეტა არ გამოუვიდა. რა არ სცადას - სამხედრო კო- მისარიატებში შეკითხვებიც დააგზავნეს, ომის წლებში კი განიყის, მაგრამ იქნებ მოქმედ არ- მიაში არ ყოფილა და ბრძოლებში არ მონაწი- ლეობდა? არა, - უზასუსეს კომისრებმა, - მონა- წილეობდა. რა გაუწყობდა - საკავშირო კანო- ნებს სომ არ შეცვლიდნენ? და მაინც, ცოცხალი ანაწიანიშვილი თვალში ეკლად ეჩხირებოდათ. რო- გორ მოიცილონ თავიდან? აი, ციხის დერეფანში მიჰყავთ, ფანჯარა ფართოდ არის გაღებული, ბა- დრაგა რამდენიმე ნაბიჯით უკან რჩება. აბა, ჰე, მიდი, გაგვინე ანგარიში, ჩვენც გაგვეთავისუფ- ლე და საკუთარი თავიც. მაგრამ არა, აქაც ჩაი- შალა. ფიუტ პატიმარს „თავისი ხვედრის შემსუ- ბუქება“ და არყიფნაში თავით გადაშვება არ სურს.

სამუდამო პატიმრობა იმ დროს, სამწუხაროდ, არ არსებობდა. მაქსიმალური ვადა 15 წელია. ანა- წიანიშვილმა თავისი სასჯელი არცთუ შორეულ ად- გილებში მოიხდა და გარეთ „სუფთა სინდისით“ გამოვიდა - ვითარება შეიცვალა და ბანაკის კა-

მზერა ბურღავს მინისტრს. რა შეიძლება უპასუ- ხოს? რომ დიდი სისხარული არ უგრძნია? რომ პატიმრობაში გატარებულმა შეიძმა წელიწადმა - ძიების განსაწმენდელმა, სასამართლო კომიდიამ და ბანაკის ჯოჯოხეთმა - გულში მოუშუშებელი ჭრილობები დაუტოვა? მაგრამ ეს სომ უსიტყ- ვოდაც ცხადია. და მინისტრი მხრებს იჩქის.

სულ ეს იყო. საქმე საქმეა, სამუშაო - სამუშაო. „მებაჟე“ და „ფარისევლი“ კვლავ ერთ ნაგში არი- ან, რომელმაც, შესაქის ჩანაფიქრით, საქართვე- ლო დემოკრატიის ნაპირებთან უნდა მიყვანოს. მაგრამ გადას კიდევ ერთი დღე და ფარნაოზ ანაწიანიშვილი სალამოს ტელეგდაცემიდან გეუ- ლობს, რომ „პირადი თხოვნის თანახმად“ ფინა- მსთა მინისტრის პოსტიდან გათავისუფლებულია. დღისით ის შეხვდა „პატრონს“, მაგრამ ისეთ „წე- რილიანებზე“, როგორც გადადგომა, სიტყვაც არ თქმულა. პირიქით, მომავლის გეგმებს სახა- ვდნენ.

კლასიკური ფარისევლის პორტრეტის სახასი- თო შტრისია, სომ ასეა?

ეს იგაგები ფარისევლთა შესარცხვენად და მეზაფეთა გასამართლებლად როდი გაიამბეთ. დაე, დღევანდელმა მეზაფეებმა, მილიონებს რომ ხე- ტენ და იბარავენ, მზიარულად დასცინონ გასუ- ლი საუკუნის 70-იანი წლების უიღბლო მექრთა- მის ბედს. სიტყვა „ქრთამი“ დიდი ხანია, ანაქრო- ნიზმად იქცა. დღეს მოდაში სხვა, ლამაზი და უც- ხოური სიტყვაა - „კორუფცია“, რომელიც ლამა- ზად, ბევრის და დაუფსელად მოპარვის შესა- ძლებლობას იძლევა.

დღეს ორი რეჟიმის ფინანსთა მინისტრის ხე- დრი მისი ახლანდელი კოლეგების ცალკეა ღი- მილს გამოიწვევს - რისთვის ცდილობდა, ტყავი- დან ძვრებოდა, თუ ციხის კედლებში ისე გამოა- მწყვდევენ, ერთ საცოდავ მილიონსაც ვერ იშო- ვიდა?

მათთვის, ახლანდელიმისთვის „გულმოდგინე- ბა“ ცუდ ტონად ითვლება, ტყავს სხვებს აძრო- ბენ. გადადგომის შემთხვევაშიც, რომლისაც სულ არ ეშინიათ, სიდედრის გორაზე წამოჭიპული სა- სახლები და ლაფარადოვან ნაპირზე აგებული კოტეჯები ელოდებათ. და იმ ჩემოდნის გასაღე- ბი, რომელშიც ფული დევს, ბუნებრივია, ვალუ- ტა.

მაგრამ, ვკონებ, მოვლენებს წინ გავესწართ. დროა, 21-ე საუკუნიდან მე-20-ში, 70-იან წლე- ბში დავბრუნდეთ...

შემდეგ ნომერში:
**„ბელისხანის
ხიდიქაზი“**

თბილისი, 1937 წელი

ის იყო, ხალიჩაში გახვეული ხანჯანის ცხელი...

ამხანაგო სტალინი, რამდენიმე წუთის წინ ჩემს...

სტალინი კარგახანს დღემდა. ლავრენტი ყურის...

ისევ - ხანგრძლივი დღემილი. დაუყოვნებლივ...

ბელადმა ტელეფონი გათხი. ბერია დაფრთხილდა...

იმავს დამეს სასწრაფო სამთავრობო ფოსტით...

„საკ.კ. (ბ) ამიერკავკასიის საოლქო კომიტეტი...

იძულებული გამხად, სერგო, - უთხრა ბერიამ...

- უკვე მივიღეთ ზომები, ლავრენტი, - ხელები...

- კარგია... ცხელია? ცხელია რა უქვით? - ისე...

მარია სვანიძის დღიურიდან: „23 დეკემბერი, 1934 წელი...

გვიანდათ. თამიდად მიქოიანი აირჩიეს. ცხელი, ტრა...

ორმა უმძიმესმა დანაკარგმა (ჯოლი - ნ.ს. ალი...

დასაწყისი იხ. „მეზული“ №14, 15

დირიჟორს, ვეგენი მიქელაძეს გაკავა ცოლად. ისე...

პარტიის XVII ყრილობის №388 დღეგატყობი...

არადა, იყო დრო, ბევრს შურდა ბესო ლომინაძე...

პირველი მღვიმე რომ არ მოეწყობოდა მის წინააღმდეგ...

სამასხაროდ ამ პენსიანი კარიერისტი. ბიჭი ხარ...

ასეა თუ ისე, ბერია მარჯვედ მოახტა თავის ბედა...

დეკემბრის იმ დღეს კიდევ ერთხელ კიდით კიდევ...

დასაწყისი იხ. „მეზული“ №14, 15

დასაწყისი იხ. „მეზული“ №14, 15

დასაწყისი იხ. „მეზული“ №14, 15

დასაწყისი იხ. „მეზული“ №14, 15

დასაწყისი იხ. „მეზული“ №14, 15

დასაწყისი იხ. „მეზული“ №14, 15

დასაწყისი იხ. „მეზული“ №14, 15

დასაწყისი იხ. „მეზული“ №14, 15

დასაწყისი იხ. „მეზული“ №14, 15

სვეტლანა - ი. სტალინი:

„გამარჯობა, ძვირფასო მამიკო! როგორ ხარ?...

ხოლოდნაია რეჩეა აგარაკზე სასიამოვნოდ გრი...

არა ხდება ტფილისში? - ჰკითხა სტალინი...

- თავს ართმევს საქმეს, - ჩაიციხა ბუღუმი. - გა...

- რალაცხიაროდ ამერხილი ჩანარ, ბუღუმი, - კი...

- კობა! - ჩვეულებებისამებრ, უცებ აენთა ბუღუმი...

- ჭორს ნებისმიერს მოუფიქრებენ - შენც, მეც... -

- აა? - შეკრთა ნესტორი, ეტყობა, შეკითხვას არ...

- აა! - ჩაიციხა სტალინი, დაიხარა და კისი ერთი...

და კიდევ ერთი პარტიის მოგებით კმაყოფილმა...

მარია სვანიძის დღიურიდან: (უთარილოა; დაახლოებით - 1935 წლის...

„თითქმის მთელმა სადილმა ჩემად ჩაიარა, საე...

სხვების მწვალი იყო, ძალზე გვიმრიელი, და მზა...

მეტროთი ჩვენი ამასწინანდელი მგზავრობა მო...

აფხაზეთის პოლიტსამმართველოს ყოფილი უფ...

„ნათლობა“ **გაგულუნი**

დღეს ნათლობა ჩვენს განთავსებაში... პოეტური ნათლობა! თუმცა ამ ლექსების ავტორს არათუ პოეტობაზე, დაბეჭდვაც კი არა აქვს პრეტენზია.

ჩემი მკითხველი დამეთანხმება, რომ ლექსთან არც არასოდეს „აუმჯობესებლად“ და არც მკითხველისათვის „დამხმარებლად“ - წაიკითხეთო!

უბრალოდ იმათი გამკვირვება, კარგ ლექსზე უბრაოდ ჩავლა რომ შეუძლიათ... არადა, დამხმარებელი, ასე ლამაზად სიბერის აღქმა ან სიტყვებით გადმოცემა, როგორც ქალბატონმა **ლელა მხვრეაძე** შეძლო თავის სტრიქონებში, მე არსად შეხვედრია:

„...ასაკი მიჭერს გულზე მარწუნებს...“

მარწუნებს ცხოვრებაშიც მიჩვეული ვართ და იმედი მოგვეცა, რომ სიბერისაც არ უნდა გვემინდეს.

ვინდათ, ამ სტრიქონებსაც დავაკვირდეთ:

„სამყაროს სიღრმეს ცისფერ ცაზე თუ თვალთ ზომავე, ან ბაბისქულა ღრუბლებს ცაზე თუ თითით ითვლი, იქნება შევძლო, თბილისის ცას, ლალსა და წმიდას, ჩემს გულში მივცე მუდმივი ბინა!“

უცხო ნაპირზე წასული საკუთარი წილი სამშობლო რომ თან დავიკონდა, ეს ვიცოდი, მაგრამ ცაც თუ ვინდოდა მოვეწყვიტა ჩვენი წილი, ამაზე მართლა არ მიფიქრია... არადა, რა ლამაზად ვითარდება ამ სტრიქონებში რეალიზაცი და საკუთარ თავში დასმული კითხვა:

„...ბევრი გაკვირდნენ: აქაც ხოცა - მშვიდი, წყნარი? იქნებ უფრორც უსაფრთხო და მზის მადლცხებულები?“

და იქვე პასუხიც, წელშიგამართულად და ხმადალდალ სათქმელი:

„არა მწამს სხვა ცა უფრო მწველი ვითარცა შენი...“

მოდით, ახლა მე მართოდ დავტოვებთ ამ ლექსებთან, მის ავტორს კი ამ სტრიქონს შევასრულებ: „**გზიშობ, რაღაც დროს ძირს დავფარცხო, და ეს იქნება ჩემი რევანში**“... და ვუპასუხებ, რომ რევანში უდავოა, მაგრამ ძირს დანარცხების კი არა, ქართულ პოეზიაში (და არა პოეზიათაში) ზიარების!!!

რედაქტორი

ისე ლამაზად ჰყვავის თეთრი ვარდი კიბესთან, და ისე ნაზად აქანავებს სიო მის ფოთლებს, რომ მინდა ვარდზე შეეყვარებულ ბუბულის მსგავსად, მის სიტურფებზე მოვლობე მოვსანად ვიქცე.
* * *

სულით შეძრული და სისხლით ხორცული უახლოესი და თანაც შორეული, სურვილჩამქრალი და სურვილმორეული, გრძობადაშრებილი, ძალამოლეული, გული გახლეჩილი, სული წამებული, მსხვერპლადშეწირული გრძობა ფასეული, კერია ჩამქრალი, მამაპაპეული, დაცალკავებული, ოჯახდანგრეული...

შენ კრავი გაქცეული და გზაბნეული, გაძარცვული და სამშობლოწართმეული, მე კი გრძნეული, ვითარცა მიფარული, სატის წინ დანოქილი, ჭკუადანბნეული... ღმერთო, დამანახე გზაი ტაძრული! ღმერთო, დამანახე გზაი ტაძრული!
* * *

მიმადრენს ჩემი ოცნების რაში და ეს ოცნება უკიდვანო, ხან ძალას მმეტებს, ხანაც ულონოდ დავეხეტები როგორც ბოგანო. ტანზე აღზევებულს უწმინდეს გრძობით ის ისე მალდა მიმადრენს მარშით, ვშიშობ, რაღაც დროს ძირს დავენარცხო და ეს იქნება ჩემი რევანში.
* * *

ღამის წყვდიადში სიმართლემ რომ არ დამჩაგროს, ეს მითუმეტეს, როცა ჩვენში დღისითაც ბნელა, ლექსების მეფე მამხნევეს და კიდევაც მართობს მუზა ერთგული მეგობრად და მეწვევა ლექსად!

28 აპრილის, მარიამობას, დღის 4 საათზე, რინსტორანს „ნაქიონალში“
273 Brighton Beach ave, Brooklyn

ნინო ნინოვი
სახელობის ქართული
მართლმადიდებლური ეკლესიის
სამრევლო საბჭო

გიგანტი
მარცხენი
მარცხენი

კონცერტში მონაწილეობას მიიღებენ აქტიურად მცნობები ქართველი ხელოვნები და ბავშვთა ქორეოგრაფიული ანსამბლი „ფრესკა“.

თქვენ ვეღოს მრავალი სასიამოვნო სურბინი და შეხვედრა თქვენთვის საინტერესო ადამიანებთან.

კონცერტი საქველმოქმედოა და შემოსული თანხა მთლიანად გადაირიცხება ეკლესიის ფონდში.

გატბოვთ
მობრბანდე!

ინფორმაციისთვის 347-528-0037
დაგვიკავშირდით: 646-872-0220
718-263-5325

ეს ფოტოები, რომელსაც ჩვენი რედაქტორი მხოლოდ რამდენიმე წლის განმავლობაში აკრებდა, ნათლად იმ დროს ახსენებდა, როცა მისი საქმიანობის დასრულება დასდებოდა. იმ დროს ქართული მუსიკის უკეთესი მსახივრნი იყვნენ და მათი შესრულება იყო საკმაოდ დასმული. „**თინისტონი**“ ერთად ლამაზი ქართული ილია, „**გილის ბაგ-სინგლ**“ მიიწვია საზოგადოებას. დაგვთანხმდით, რომ, იმ დასას ქართული ქარიხას, მალა დასა ბავაით „**გაგულნი**“... ალბათ, ანის გამო იყო, რომ

„თინისტონს“ „გაგულნი“ „**დასახვას**“ არ დასჭირვებია, რომ დასადასმულად იქ გადმოდის.

თურა **„გაბათი ქართული საღამოების დღე უდა იყო“** - უთქვამთ თინისტონს მხოლოდ და ილია შესასრულბლად ძვას ძვადა დაუღვთ.

ვივა ვათ! საღამო მორგულად მანდა ჩიტაურა ბახსა, თანაც ისეთი სიმღერით, მთელი დარბაზი რომ იმდროს. მიმხვდებოდით, „**თინისტონი**“ უსადასმოდ. თინისტონს უნდოდა, ვერა იყო.

გიტარა რომ მოიგარებინა „**ეკრელ ბაგდავა**“ და მანაც არ გაუხვდა ხელი, სანამ ახალბავშვობა „**სალი**“ ტალღით არ აგოგოქრდა.

„გაგულნი“ - ქართულ ფსევალე აღმოცენბლად, ვერა იყო ფხი სმორბინს ამ „**არაქართულ**“ სწრაფ რითმს და ბრბიტონის სიხვედრის უხიარა.

ხო, გართულ, ის ყვალბერი მღერო კაფე „**სპონი**“ (Spoon) მორა სართულა სღბოდა, მ-ბ ბრბიტონის ბსლობლად, და მორა მბათსას ბრბარბობა, მსამი მბათსას და ვინ მოვბღბინს.

მ. ს.

განხილვები

Looking for a Georgian lady, who speaks English, to take care of my three-year old child (Live-in). \$ 1000 a month. Expected starting date January 2006. For more information call 1-917-399-2826. (Sheepshead Bay area).
მკვირდება ინგლისური ენის მცოდნე ქალბატონი, რომელიც იძუშავებს და იცხოვრებს 3 წლის ბავშვთან. 1000 დოლარი თვეში. სამსახური იწყება 2006 წლის იანვარში. დაწვრილბითი ცნობებისთვის მოგვმართეთ 1-917-399-2826

იყიდება სამოთახიანი, მაღალტბერიანი (3,3 მეტრი) ბინა სამსართულიანი სახლის მეორე სართულზე გარა-უიტა და სარდაფით, მოშენების პერსპექტივით ქალაქ რუსთავედში, თბილისის ქუჩა 9/33.
ფასი 15 ათასი დოლარი, ტელ: 215-500-6936

იყიდება ვაჟა-ფშაველას ძეგლთან მშენებარე 11 სართულიან სახლში (უკვე 9 სართულია ამოცანილი და ბინა ოქტომბერში ბარდება) დუპლექსი, შეიძლება გაიყიდოს ცალ-ცალკე (თითოეულის ფართი 130 კვადრატული მეტრი). კვადრატული მეტრის ფასი: შავი კარკასით 400\$, თეთრი კარკასით 450\$ დაწვრილებითი ცნობებისთვის მოგვმართეთ: თბილისში 23-88-98; (99) 51-40-01; აშშ-ში (848) 4484374

მოთავალი ნომერი გამონა საპირველბექმბგბოდ

მანუქარი ქაქახიძე

ვინა სთქვბ, რობ
თბთქმჩიქმს მთმმობმნბდი ხჩ დმჩმბმბ?

«**მ-მ ბიბრბობდა** დამნახვამ დანახს და მღლთ აბ-ტაჯა ღრუბლებისტ, ჩამოაცვა ფერად-ფერადი სათვალეები. სათვალეებში ლამაზი გამოჩნდა ქვეყანა. დალიოდა ნამალადევი სერიოზულობით, ინგლისელი ველტმჩინის კლოკრებით ვიღდა ქვეყნად, რამც ახალ ფაზაში შეიფყანა წინაპართა ხელობა. უსამშველო ხვატმც კი ოვლში იღვრებოდა და კოსტოქს არ იხიდა, ეტიკეტს არ არუგვდა და მიტბმ. თუ იყო მხარული, იცინოდა ისევ და ისევ ნამალადევი, თითქო მის სახეზე ნიბადქცეული ღიმი ამას ამბობდა: „შემხედ, მე ვიცინი, მნახეთ როგორ მიხარიაო“ - თუ არადა ჰქონდა მედიური გამობტ-ყვლება, როგორც ლუარსაბ ბიჭბის დწიოკებისას.
მგრამ მეგობართა ვინების რაღაც კუნტულში, რომლის მიღმც

დავინყვების წყვდიადი იწყებოდა, ინახებოდა იგი - ალალი, გულლია, კთილ-შობილი, მოსიყვარულე, მეოცნებე, ასოვით მისი თავისუფალი, ყოლისგან შეუბოჭავი სიცოლი, გულუხეობა, სოსადვე, ასოვით კი უფრო ვამუხი, ენატანია, გულგორიზი, თითქოს ამნახვი, მგრამ საქემი წინწაწეული ან წინწაწეული დაუნდობელი, დევზე შეყვრებული, ცველასი ზემოდან დამყურე ასე მდიოდა მღლთ, მღლთ და მღლთ. შეუყვრდა სიმბღლე გახდა მასზე უფრო მღლლების მამებული, დაბლების დამწიოკებული და სერთიდ მოძულე ცველანარი დაბლობსა.
და იქცა მონად სიმბღლისად თვისისა თუ სხვისისა;
და იყო ეს ჰემბმარბტი ტრბგვდა მისი;
და იყო ნარციის სასაცილოდ გამომეტყველებული;
და გახდა მის ქვეშევდობთა სალა-

ქუციო, მგრამ ისევ ზურგს უკან მთ მივრე დამნახველები;
...და იყო უტყვი ამ მუხლობათა მიმართ, რამეთუ არა ძალუქდა ხმა აღმძვლებინა მთ უხნეობათა წინახმდევ, ემბნოდა, რამეთუ მისთვის უმთავრესი იყო სკამი, რომელზეც იჯდა;
...და იყო იგი ამის გამო უბელური და უმოქმედი;
...და სახელად რქმეოდა სამშბერთი;
...და გვარი მისი თინამამაშვილი - მე მისა უსახელო პრბლეტარისა, მისა თმუცდობილისა, მისა ლუარსაბისა, გვარად თათქრიბისა; სამშბერთი, რომელი არს მუსტარბის შემსრულებელი ქვეწინის თავის მოვალეობის შემსრულებელში.
მამ, ვინა თქვა, რომ ლუარსაბ თათქრიბეს შთამომავალი არ დარჩენიაო!?

	დელო-ფინის სახეობა	მოა-ჯვარი	იტალი-ური მანქანა	მცენა-რეული საღებავი	ბლანტე-რის სამფლო-ბელი	... დაბი-დგეს თვალეზი	აშშ-ის შტატი	სელოსანი, რომელიც აშენებს ქვის, აგურისა და მისთ. შენობებს	
	იტალი-ური საფეხ-ბურთო კლუბი				უმც-როსი მატ-როსი			რუსი ფერმწერი, „პერედვიჟნიკე-ბის“ ერთ-ერთი დამაარსებელი	
	ყო-ჩად!				... კა-სტრო			შეგანიანი ტოპოგრაფიული მღვდელსაც ეწოდება ერთხელ ... საეცი ... ამაზონის დედადენი	
თხრობითი გაულებსავე ლიტერატურა	... ქუინი	პირველადვე სიბრძნისაა, ერთი დარგი	უც-ნობი	საცეკ-ვო მოძრა-ობა	თხოვნა, მუდარა	„დათუნი-ას ერგო ერთი ... ერბო“	მტაცებელი თევზი	... იმ-პრესი-ონიზმი	
	შთამო-მაგალი				სხვის ხარჯზე მცხოვრები	კათოლიკე მღვდელი	ფრანგი მხატვარი	გულია-შვილი	
ბელ-შე-კრუ-ლევა	კანტო-რა, შტა-ბბინა				სათემო ყრი-ლობა		შემო-დან	ელიოზ მცხეთე-ლის და	
					ინგლი-სელი მორჩენილ ნარსუ-ლში	ესპერა-ნტოს ვარიო-ნტი	იაპო-ნური თეატრი		... კურ-განი
მეტისმეტად ნაზი, ტურფა, სასაამოვნო	იალ-ქანი, ანუ...		... ლაინ						
ლერმონტოვის პირველი გამოქვეყ-ნებული ნაწარმოები, რომელსაც ლევ ტოლსტოიმ თავისი „ომი და მშვიდობის“ მარცვლი უწოდა	... და ვანო		ბანი				ნარგზა-ვნილი დესპანი		
							მდინარე ინდო-ეთში		

თარაზულად: 1. ზღვის კიბო; 7. ადამიანის ფსიქიკისა და ფიზიოლოგიის მართვის მოძღვრება და მეთოდი, ინდური რელი-გიური და ფილოსოფიური სისტემების შემადგენელი ელემენტი; 8. აშშ-ის შტატი; 9. მუშაობის ან ენერჯის საზომი ერთეული; 14. ქართული მოჭადრაკე ქალი; 16. ზღვის პატარა ყურე; 17. მსხლის გიმი; 23. თბილისის ერთ-ერთი უბანი; 24. ხილი ან ტკბილეული, რომელსაც სადილის ბოლოს შეეცეკვიან, ჩაროზი; 25. ქალაქი ახალციხის რაიონში; 26. მხედრის დასაჯდომი მოწყობილობა, ცხენის ზურგზე დასადგმელი; 27. პანტომიმის შემსრულებელი მსახიობი; 32. დიდი მხარხობელა გველი; 34. ბიბლიური პატრი-არქი; 35. ხანჯალი; 36. მატყუარა, ყალბი; 41. მცირე აზიის ცენტ-რალური ნაწილის ერთ-ერთი ოლქი, წმიდა ნინოს სამშობლო; 43. ღრმა და ვიწრო ორმო, რომელშიც მიწისქვეშა წყალი გროვდება; 44. იტალიელი პოეტი, ნობელის პრემიის ლაურეატი; 45. თანხის ნაწილი, რომელსაც წინასწარ იხდიან გარიგების პირობათა შე-სრულების უზრუნველსაყოფად.

შვებულად: 2. გერმანიის სამრეწველო რაიონი; 3. ჩრდილოეთ ნახევარსფეროს ერთ-ერთი ყველაზე კაშკაშა ვარსკვლავი ქანარის თანავარსკვლავიდან; 4. მასის ერთეული; 5. სათვლიანი გველი, გავრცელებულია სამხრეთ აზიაში; 6. სასიმინდე; 10. შავი, სამე-ლოვიარო ფერი; 11. კარგი ცხენი, ბელაური; 12. საფარელი, ხას; 13. მუსლიმანურ ქვეყნებში გავრცელებული წელთაღრიცხვა; 15. ძროხის ნაშვარი; 18. სასამართლოს განაჩენის გასაჩივრება და გადასინჯვა შემდგომ ინსტანციაში; 19. ქალაქი ჩრდილოეთ იტალი-აში; 20. ფრანგი მწერალი, სამეცნიერო-ფანტასტიკური რომანის უნარის ფუფქმდებელი; 21. მომეჯი-მომწარო გემოსი, მწკლავი; 22. ფანჯრის ფარდა; 28. მზის სისტემის პლანეტა; 29. სახელმწიფო ხმელთაშუა ზღვაში; 30. ბუჩქოვანი მცენარე, ისხამს შავ ტუბოლ ნაყოფს; 31. მდინარე ევროპაში; 33. ბაღყეული კულტურა; 37. შავი მგალობელი ფრინველი; 38. უზბეკი სახალხო პოეტი, დრა-მატურგი; 39. დაკვილი ხორცი, ბრინჯითა და სანელებლებით შეზავებული, კომბოსტოს ან ვაზის ფოთლებში შეხვეული და წვე-ნში მოხარშული; 40. ოსური ცეკვა; 42. თევზსაჭერი მოწყობილობა.

1	2	3	4	5	6
				7	
8					
				9	
10	11	12	13		
14					15
					16
17					18
	19	20	21	22	
23					24
					25
26					
					27
28	29	30	31	32	
33					34
					36
	38	39	40	41	
42				43	
					45
44					

1	2	3	4	5	6
				7	
8					
				9	
10	11	12	13		
14					15
					16
17					18
	20	21	22	23	
24					25
					27
28	29	30	31		
32					33
					34
35					36
	37	38	39	40	
41					42
					43
44					

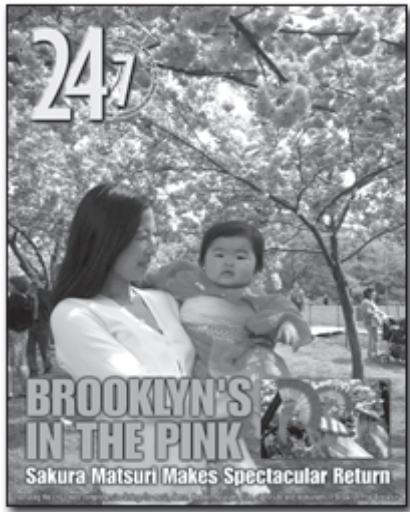
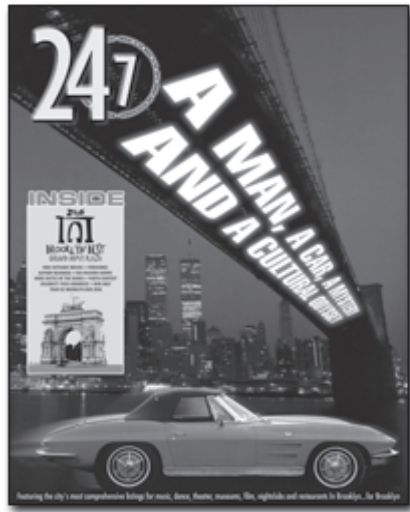
სოფიური გამოქვეყნებული კროსვორდის პასუხები:

თარაზულად: 1. ბრწყინვალე გამაგრებით გამოწვეული ზეიმი; 7. ფულის ერთეული ლათინური ამერიკის ზოგ ქვეყანაში; 8. საქარ-თველოს ერთ-ერთი კუთხე; 9. ჰადაკის სეირთაშორისა ფედერა-ცია; 14. მდინარე შუა აზიაში; 16. ცნობილი ლიბერელი ფეხბურთე-ლი ახლო წარსულში, 1995 წლის „ოქროს ბურთის“ მფლობელი; 17. ვერტიკალურ ლერწმე მბრუნავი მოწყობილობა, გავრცელებული გასართობია პარკებში ბავშვებისათვის; 18. საგანგებოდ გამართული ყუთი ფუტკრისათვის; 23. მოკლე სატირული ლექსი, ეპიგრამა; 25. ირაციონალური რიცხვი, რომელიც გამოხატავს წრეხაზის სიგრძის შეფარდებას დიამეტრის სიგრძესთან; 26. ქალაქი თურქეთში; 32. ადგილი ცხვრის ბინის გარშემო, სადაც ძაღლები დარაჯობენ; 33. თანამდებობა, წოდებულებათა თანმიმდევრება უღაბლესიდან უმა-ღლესისკენ დაქვემდებარების წესით; 34. მცოხნელი ძუძუმწოვარი ცხოველი ანტილოპების გვარისა; 35. მასწავლებელი, აღმზრდელი; 41. ფრანგი კომპოზიტორი; 42. თერამეტეტურიანი საჯარო და-რტყას ფეხბურთში; 43. კორეული ფულის ერთეული; 44. იტალიური წვრილი მკარონი; 45. საზღვაო სიგრძის საზომი ერთეული.

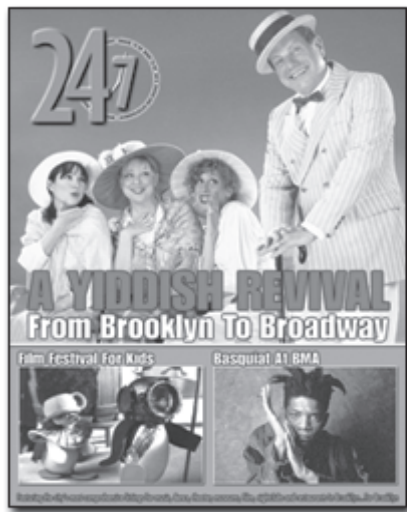
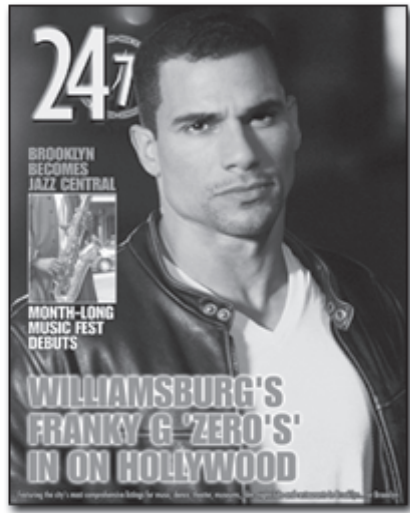
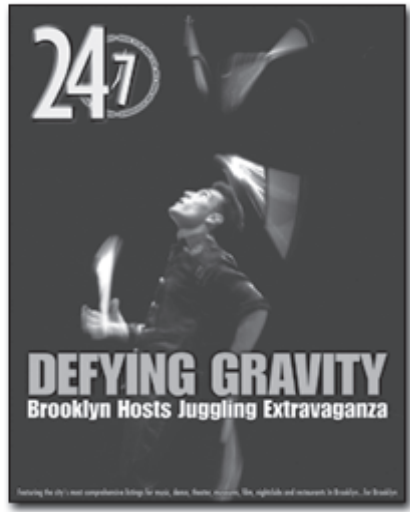
შვებულად: 2. ცნობილი იტალიელი ფეხბურთელი წარსუ-ლში; 3. ჰურქელი, რომელშიც ინახავენ მიცვალებულის კრემაცი-ის შედეგად დარჩენილ ფერფლს; 4. წონის ძელი საზომი ერთე-ული, უდრის 16,3 კგ-ს; 5. „ნატერის ხის“ ერთ-ერთი პერსონაჟი; 6. კოვ-ბოების შეგობი; 10. ავსტრიელი მწერალი; 11. ძალიან წმინდა და რბილი, სურნელოვანი ფეხილი, იყენებენ პიეიენური და კოსმეტოკური მიზნებისათვის; 12. კალენდარული თვე; 13. მოვლენათა, პროცესთა, მამუშაოთა ერთობლიობა; 15. XVII-XIX საუკუნეების იაპონიაში გავ-რცელებული მინიატურული ფიგურების ხისგან, სპილოს ძვლისგან ან ლითონისგან გამოკვეთის ხელოვნება; 19. შავი ფისი; 20. თეატრში ავანსცენის გასწვრივ განლაგებული გასანათებელი მოწყობილობა; 21. ელექტრომექანიკური სატელეგრაფო აპარატისა და სატელეგრაფო კო-დის (ანბანის) შემქმნელი; 22. მდინარე საქართველოში; 24. სიგრძის ძველებური ფრანგული საზომი, უდრის დაახლოებით 4,5 კმ-ს; 27. ინერტული გაზი; 28. საბჭოთა ბალეტის ცნობილი ოსტატი; 29. მად-რილის სახელგანთქმული მუზეუმი; 30. მგარი სასმელი, შაქრისა და ცხელი წყლით შეზავებული რომი; 31. მოედანი კრიგში შეჯიბრების-ათვის; 36. დიდი მხარხობელა გველი; 37. ქალის თავსაბურავი; 38. წარმართული ლთაობის ქანდაკება; 39. სიმების მონობრილი საკრავი, რომელსაც თითების გამოყვრით აუღებენ; 40. ზოგი ფედერაციული სახელმწიფოს შემადგენლობაში არსებული სახელმწიფოებრივ-ტერი-ტორიული ერთეული, რომელსაც აქვს თვითმმართველობა.

კროსვორდი

დედურა და მამაკაცი „კურიერი“ და მამაკაცი „კურიერი“

ბრუკლინის მონაცემები სემპარტი

ზილია ♦ კუნიან ♦ ხაიოუნა ♦ ხაიოუნა

გამოსაწერად ან რეკლამის განსათავსებლად მოგვმართეთ:
718-615-2500 ♦ sales@courierlife.net

BAY NEWS
Kings Courier
Bay Ridge Courier
flatbush life
Canarsie Digest
the brooklyn
GRAPHIC

park slope
COURIER
Brooklyn Heights
COURIER
Carroll Gardens/Cobble Hill
COURIER
Fort Greene
Clinton Hill Courier
Harbor Watch
Brooklyn's Progress

COURIER HOMES
Brooklyn Chinese Monthly
Russian Weeklies
Caribbean Life
PROMtime
Brooklyn & Queens
family

GLOS The VOICE
COURIER
CLASSIFIED WEDDING GUIDE
Bar/Bat Mitzvah Guide
East Brooklyn Courier
STAR REPORTER
Staten Island Group

გაზეთ „მედიკალი“ ქართული სტუდია

გთავაზობთ ქართულ ფილმებს საბლში მიღებით

☐ არარეჟისორული გამოფენა	☐ აბაზარა
☐ ბალეტის გადაღება	☐ ბაში-არაქი
☐ სამოთხის გვირგვინი	☐ ფოლა*
☐ ბოლიში, თქვენ	☐ ფანჯარი
☐ ბალით სიკვდილი	☐ შრიჭინა
☐ ღვინო გურამიშვილი	☐ არანა
☐ დღე უკანასკნელი	☐ თხუთალი
☐ დღე პირველი	☐ კუპარაჩა
☐ დღე თუთაშვილი	☐ ლაზარა
☐ ბაბარი მუხრანელი	☐ ლაქა
☐ დიდოსტატის მარჯვენა	☐ ალბომი
☐ ვერის უბნის მემორიალი	☐ მამლა
☐ თეთრი ბაიკალები	☐ მანანა
☐ კიდე ვართ ქართ. ისტორია	☐ ბანაძე
☐ კეთილი აღმთავარი	☐ ბარბაძე
☐ ზაზა მშენებლის ჯაყო	☐ ლოლიტა
☐ თოქნიანი ისინი	☐ მიმინო
☐ კოჭრის ტყის სიზმრები	☐ ლოდრა
☐ იმერული ესკიზები	☐ ნერგები
☐ მასივარში ვილას იჯდა	☐ ნინო
☐ მე, ბაბი, ილიკო	☐ სარანადა*
☐ და ილიკონი	☐ სპირალი
☐ მარცხლები და ბალეტები	☐ ქაჯანა
☐ ოსტატის სასაფლაო	☐ ქვევრი*
☐ პირველი მარცხალი	☐ რაკორდი*
☐ პილიგრაჟი ვეროვიდან	☐ შნო*
☐ იერუსალიმად	☐ შერაქილები
☐ რას ბინაშვილი ველარ ნახავ	☐ ფიროსმანი
☐ რაჭა ჩემი სიყვარული	☐ რაი-რაი
☐ როსა აყვავდა ნუში	☐ მონაწილე
☐ საგანიშვილის დღინასვალი	☐ პასპორტი
☐ სიყვარული ყველას უღდა	☐ ჩვენი ეზო
☐ საბუღალრო ფაბრიკა	☐ მონი ნახე
☐ საქართველოს	☐ ნიგნი ფისისა
☐ მჭურჭლეთუხუცესი	☐ მოკვითილი
☐ ოთარანთი ქვრივი	☐ ნატვის ხე
☐ პირველი სიყვარულის	☐ ნუსხა სკოლა
☐ შვილი ისტორია	☐ მასი ხვიტია
☐ ხევსურული ბალადა	☐ ხვეისფარი გორა
☐ ნითალი კატაფონი	☐ ხარაბა და გობია
☐ ჩემი მემორიალი ნოდარი	☐ წერილი ნაძვას
☐ მარადისობის კანონი	☐ არანას ლაქი
☐ ქართული საზღვარგარეთ	☐ სისკრის ზარები
☐ ქართული მულტიფილმები 1,2	☐ ღვინოს ბიჭები
☐ „არტ-ნიგელი“ ქართული	☐ სეპა ზღაპარები
☐ აჭარა მიუზიკლ-კოლი	☐ რაკორდი სული
☐ თეატრალური ნიკლაური	☐ უკინარტა მზე
☐ დამო ხუჯაძე	☐ სისფარი მთები
☐ ივრისა იუზილი	☐ ქალაქის ნავი
☐ ივრისა - ფიროსმანი	☐ ქეთო და კოტე
☐ იუმორინა 2004	☐ ღვინოს ქურდები*
☐ იუმორინა „ოქროს მემორიალი“	☐ სხვისი შვილები
☐ იუმორინა 2005	☐ მანა წყნეთი
☐ ანსამბლი „კალაპატარი“	☐ აკაკის აკვანი
☐ ნანი ბრეგვაძის იუზილი	☐ ბლადიატორი*
☐ ნატო ბელაშვილი	☐ მზე მემორიალის
☐ მღერის ნინო ქათამაძე	☐ ჯარისკაცის მამა
☐ ანსამბლი „რუსთავი“	☐ კუჩხი ბალინარი
☐ ვახტანგ ტატიშვილის იუზილი	☐ ბლანის ნაამობი
☐ ქართული ვიდეო-კომპილი	☐ კვალ ნათელი
☐ ქართული კლიპები	☐ ბიორბი სააკაძე
☐ ფრიდონ სულაბერიძე-60	☐ უღივლომ სასიძო
☐ ჯემალ სეფიაშვილი	☐ მთვარის მოტაცება
☐ საახალწლო ამბავი 2002	☐ მხიარული რომანი

ფილმის ღირებულებაა 10\$, ვარსკვლავით აღნიშნული მოკლემეტრაჟიანი ფილმის ღირებულებაა 5\$, საფოსტო მომსახურება ნებისმიერი რაოდენობის შეკვეთაზე 4\$, უნდა მონიშნოთ თქვენთვის სასურველი ფილმის უჯრედი, შეავსოთ ეს ანკეტა, ამოჭრათ, დაურთოთ ჩეკი ან მანი ორდერი IRINE MUMLADZE-ს სახელზე და გამოგზავნოთ შემდეგ მისამართზე:

_____ (თქვენი სახელი და გვარი)

_____ (სახლის ნომერი და ქუჩა, Apt N)

_____ (ქალაქი, შტატი, Zip-კოდი)

_____ (საკონტაქტო ტელეფონი)

GEORGIAN Studio
614 Lawler PL.
Phila, PA 19116

(267)
474-9273

აკვირდით თანამედიკალი!

**გაიხსნა ახალი ქართული სამედიცინო
ოფისი ბრუკლინში, სადაც სორციქლდება
სრული სამედიცინო გამოკვლევა უახლესი აპარატურით!**

გამოკვლევები სორციქლდება უახლესი დიაგნოსტიკური აპარატურითა და მეთოდებით, მაგნიტორეზონანსული, რადიო-იზოტოპური და ულტრაბგერითი აპარატურის გამოყენებით, ამასთანავე ჩაგიტარებთ სისხლისა და შარდის სრულ ლაბორატორიულ ანალიზებს, კომპიუტერულ ტომოგრაფიას, უფასო მამოგრაფიას (მკერდის გამოკვლევა) ძვლების სიმციფის განსაზღვრას.

სამედიცინო ჯგუფში გაერთიანებული არიან სხვადასხვა პროფილის მაღალკვალიფიცირებული ქართველი და ამერიკელი ექიმები რომლებიც წლების განმავლობაში მუშაობენ აშშ-ს სხვადასხვა კლინიკებში და დღეს თქვენს სამსახურში არიან!

ჩვენი თანამემამულეთათვის ფასები მაქსიმალურად დაბალია. მათთვის, ვისაც სამედიცინო დაზღვევა არა აქვს, გამოკვლევები ჩატარდებათ **60-70%** -იანი ფასდაკლებით!!!

ჩვენი ფასები ყველაზე დაბალია!!!

718-263-5323 მიღება
წინასწარი
გადახრით

**2 ვესტ ენდ ავენიუ, ბრუკლინი, მანჰეტენ ბიჩი
(არხთან და ბრაიტონთან ახლოს), აპარტმენტი №3**

გსურთ გაილამაზოთ ოჯახური წვეულება,
დღეობა ან ქორწილი ქართული ხალხური ცეკვებით?

**გაიხსნა
ქართული მუსიკალური
ანსამბლი**

1 (718) 668-1086

კონტაქტის დასაწყისში
საქართველოს სახელმწიფო
სამხარეთო თეატრი

კონტაქტი
18 სექტემბერი
დღის 2 სვეტზე

რეჟისორი თამარ ჩხეიძე
ხალხმობილი თამაზ გოლარაძე
მხატვარი იური გეგეჭიძე
კომპიუტერი გივი გეგეჭიძე
რეჟისორი თანამშრომელი მარინა აბალოვალი

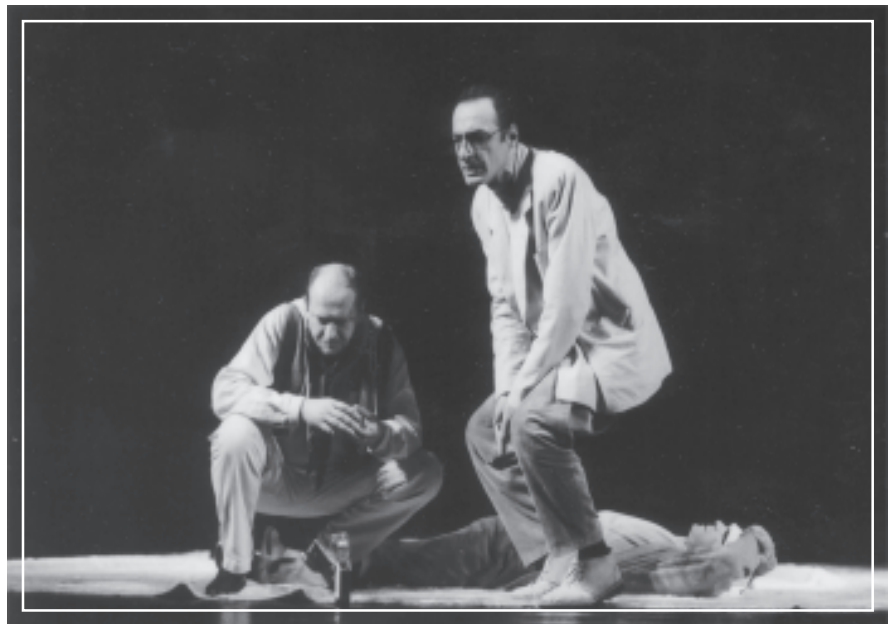
იასონა რიზა

ხელთვალება

ერთმომხმედებანი პიესა

მოქმედი პირნი და
შემსრულებელნი:

- მამია -
- ზურა ყიფშიძე
- სერგო -
- მიშა გომიაშვილი
- ივანე -
- ალეკო მახარობლიშვილი

თეატრი „კილონიუკი“

1029 Brighton beach ave, Brooklyn, NY

ბილეთები შეგიძლიათ შეიძინოთ: www.russianny.com

ტელეფონები: 718-615-1500, 347-451-9435